

Šis dokumentas yra skirtas tik informacijai, ir institucijos nėra teisiškai atsakingos už jo turinį

► **B** EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS REGLAMENTAS (EB) Nr. 725/2004

2004 m. kovo 31 d.

dėl laivų ir uostų įrenginių apsaugos stiprinimo

(tekstas svarbus EEE)

(OL L 129, 2004 4 29, p. 6)

iš dalies keičiamas:

Oficialusis leidinys

		Nr.	puslapis	data
► <u>M1</u>	Komisijos sprendimas 2009/83/EB, 2009 m. sausio 23 d.	L 29	53	2009 1 31
► <u>M2</u>	Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 219/2009 2009 m. kovo 11 d.	L 87	109	2009 3 31

**EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS REGLAMENTAS (EB)
Nr. 725/2004**

2004 m. kovo 31 d.

dėl laivų ir uostų įrenginių apsaugos stiprinimo

(tekstas svarbus EEE)

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Europos bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 80 straipsnio 2 dalį,

atsižvelgdami į Komisijos pasiūlymą,

atsižvelgdami į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽¹⁾,

pasitarę su Regionų komitetu,

laikydami Sutarties 251 straipsnyje nustatytos tvarkos ⁽²⁾,

kadangi:

- (1) Tyčiniai neteisėti veiksmai, o ypač terorizmas, yra viena iš didžiausių grėsmių demokratijos ir laisvės idealams bei taikai — svarbiausioms Europos Sąjungos vertybėms.
- (2) Esant tyčinių neteisėtų veiksmų, tokių kaip terorizmas, piratavimo atvejai ir panašių veiksmų grėsmėi, būtina užtikrinti nuolatinį Europos bendrijos laivybos ir jos paslaugas naudojančių piliečių bei aplinkos apsaugą.
- (3) Vežant prekes, kurių sudėtyje yra ypač pavojingų medžiagų, tokių kaip cheminės ar radioaktyviosios medžiagos, tyčiniai neteisėti veiksmai gali turėti labai sunkių pasekmių Sąjungos piliečiams ir aplinkai.
- (4) 2002 m. gruodžio 12 d. Tarptautinės jūrų organizacijos (TJO) diplomatinė konferencija priėmė 1974 m. Tarptautinės konvencijos dėl žmogaus gyvybės apsaugos jūroje (SOLAS) pakeitimus bei Laivų ir uostų įrenginių apsaugos tarptautinį kodeksą (ISPS). Šiais dokumentais siekiama pagerinti tarptautinei prekybai naudojamų laivų ir su jais susijusių uostų įrenginių apsaugą; pakeitimai nustato privalomąsias nuostatas bei pateikia rekomendacijas; reikia paaiškinti dalies šių privalomųjų nuostatų taikymo Bendrijoje sritį, o dalį rekomendacijų reikia padaryti privalomomis Bendrijoje.
- (5) Nepažeidžiant valstybių narių taisyklių dėl nacionalinio saugumo ir priemonių, kurių galima imtis vadovaujantis Europos Sąjungos Steigimo sutarties VI skyriumi, 2 punkte nurodytų su apsauga susijusių tikslų turi būti siekiama, patvirtinant atitinkamas priemonės jūrų transporto srityje ir nustatant bendrus 2002 m. gruodžio 12 d. TJO diplomatinės konferencijos priimtų nuostatų aiškinimo, įgyvendinimo ir kontrolės standartus visoje Bendrijoje. Jų įgyvendinimu turi pasirūpinti Komisija, kuri turi patvirtinti išsamias įgyvendinimo nuostatas.
- (6) Šis reglamentas gerbia pagrindines teises bei laikosi principų, kurie yra numatyti Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijoje.

⁽¹⁾ OL C 32, 2004 2 5, p. 21.

⁽²⁾ 2003 m. lapkričio 19 d. Europos Parlamento nuomonė (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje) ir 2004 m. kovo 22 d. Tarybos sprendimas.

▼B

- (7) Būtina stiprinti ne tik laivų, naudojamų tarptautinėje prekyboje ir su tuo susijusiuose uosto įrenginiuose (terminaluose), apsaugą, bet ir Bendrijos šalies viduje bei vietiniuose uosto įrenginiuose (terminaluose) paslaugas teikiančių laivų apsaugą, turint omenyje žmonių, kurių gyvybei kyla rizika, skaičių.
- (8) ISPS Kodekso B dalyje yra pateikiamos rekomendacijos, kurios turi būti privalomos Bendrijoje, norint suvienyti pastangas siekti su apsauga susijusių tikslų, nurodytų 2 punkte.
- (9) Norint prisidėti prie pripažintos ir būtinos užduoties — pakrantės laivybos tarp Bendrijos šalių skatinimo — įgyvendinimo, būtina pareikalauti, kad valstybės narės, atsižvelgdamos į SOLAS Konvencijos 11 taisyklę dėl specialiųjų priemonių laivybos apsaugai stiprinti, sudarytų sutartis dėl jūrinio transporto, plaukiojančio Bendrijoje reguliariais maršrutais ir besinaudojančio uosto įrenginiais (terminalais), apsaugos, nepažeidžiant bendrųjų apsaugos standartų.
- (10) Nuolatinis šiame reglamente nurodytų apsaugos taisyklių taikymas uosto įrenginiams (terminalams), tik retkarčiais aptarnaujantiems tarptautiniais maršrutais plaukiojančius laivus, gali būti neproporcingas. Apsaugos vertinimo, kurį būtina atlikti, pagrindu valstybės narės turi nustatyti, kuriems uostams tai turi būti taikoma ir kokias galima taikyti alternatyvias priemones, siekiant užtikrinti reikiamą apsaugos lygį.
- (11) Valstybės narės privalo griežtai tikrinti, ar visi į Bendrijos uostą ketinantys įplaukti laivai atitinka apsaugos taisykles. Valstybės narės turi paskirti „kompetentingą laivybos apsaugos instituciją“, kuri būtų atsakinga už šiame reglamente išdėstytą apsaugos priemonių, taikomų laivams ir uosto įrenginiams (terminalams), koordinavimą, įgyvendinimą ir kontrolę. Ši institucija privalo reikalauti, kad kiekvienas į uostą ketinantis įplaukti laivas pateiktų išankstinę informaciją apie savo tarptautinį laivo apsaugos liudijimą bei naudojamus ir naudotus laivo apsaugos lygius bei kitą su apsauga susijusią informaciją.
- (12) Valstybėms narėms turi būti leista taikyti išimtis dėl reikalavimo teikti 11 punkte nurodytą informaciją tais atvejais, kai paslaugos yra teikiamos Bendrijos viduje ar vidaus laivybos reguliariais maršrutais, su sąlyga, kad tokias paslaugas teikiančios kompanijos bet kuriuo metu, pareikalavus valstybės narės kompetentingai institucijai, tokią informaciją pateiktų.
- (13) Uostuose apsaugą gali tikrinti valstybės narės kompetentinga laivybos apsaugos institucija, o tarptautinį laivo apsaugos liudijimą — inspektoriai, atliekantys uosto valstybės kontrolę, kaip nurodyta 1995 m. liepos 19 d. Tarybos direktyvoje 95/21/EB dėl laivo saugumo, taršos prevencijos ir darbo bei gyvenimo sąlygų laivuose tarptautinių standartų taikymo laivams, atplaukiantiems į Bendrijos uostus ir plaukiojantiems valstybių narių jurisdikcijai priklausančiuose vandenyse (uosto valstybės kontrolė) ⁽¹⁾. Jeigu ši darba atlieka skirtingos institucijos, jos turi viena kitą papildyti.
- (14) Atsižvelgiant į tai, kad apsaugos priemonių įgyvendinime dalyvauja ne viena organizacija, valstybė narė privalo skirti vieną kompetentingą instituciją, kuri nacionaliniu lygiu būtų atsakinga už laivybos apsaugos priemonių koordinavimą ir kontrolę. Valstybės narės privalo skirti reikiamus išteklius ir sudaryti nacionalinį planą dėl šio reglamento įgyvendinimo, siekiant įgyvendinti 2 punkte nurodytą tikslą, ir nustatyti tam tikrų priemonių įgyvendinimo grafiką, vadovaujantis 2002 m. gruodžio 12 d. TJO diplomatinės konferencijos 6 Rezoliucijos nuostatomis. Kiekvienos

⁽¹⁾ OL L 157, 1995 7 7, p. 1. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2002/84/EB OL L 324, 2002 11 29, p. 53.

▼B

nacionalinės sistemos įgyvendinimo veiksmingumą turės patvirtinti Komisijos įgaliojimu atlikta patikra.

- (15) Efektyvus ir standartinis priemonių pritaikymas iškelia opų jo finansavimo klausimą. Tam tikrų papildomų apsaugos priemonių finansavimas neturėtų sukelti konkurencijos iškreipimo. Todėl Komisija turėtų nedelsiant atlikti tyrimus (apie tai, kaip finansavimu dalijasi valstybinės institucijos ir operatoriai, nepažeidžiant valstybių narių ir Europos Bendrijos kompetencijos pasidalijimo) ir pateikti Europos Parlamentui ir Tarybai tyrimų rezultatus bei pasiūlymus
- (16) Šiam reglamentui įgyvendinti reikalingas priemonės reikia patvirtinti pagal 1999 m. birželio 28 d. Tarybos sprendimą 1999/468/EB, nustatantį Komisijos naudojimosi jai suteiktais įgyvendinimo įgaliojimais tvarką⁽¹⁾. Reikia nustatyti šio reglamento pritaikymo tvarką, atsižvelgiant į sukauptą patirtį, siekiant padaryti privalomomis tas ISPS kodekso B dalies nuostatas, kurios šiuo reglamentu nebuvo padarytos privalomomis nuo pat pradžių.
- (17) Kadangi dėl europinio šio reglamento masto valstybėms narėms būtų sunku įgyvendinti jo tikslus, t. y. jūrų transporto sektoriuje įdiegti ir įgyvendinti atitinkamas priemones, tai gali būti lengviau pasiekama Bendrijos lygmenyje, todėl Komisija, vadovaudamasi Steigimo sutarties 5 straipsnio subsidarumo principu, gali patvirtinti su tuo susijusias priemones. pagal tame pačiame straipsnyje išdėstytą proporcingumo principą, šis reglamentas neapriboja priemonių, būtinų šio tikslo įgyvendinimui.

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Tikslai

1. Šio reglamento pagrindinis tikslas — pateikti ir įgyvendinti Bendrijos priemones, kuriomis siekiama pagerinti tarptautiniais bei vidaus laivybos maršrutais plaukiojančių laivų bei su jais susijusių uostų įrenginių apsaugą, tyčinių neteisėtų veiksmų akivaizdoje.
2. Reglamento tikslas taip pat yra pateikti pagrindą suderintam 2002 m. gruodžio 12 d. TJO diplomatinės konferencijos priimtų specialiųjų priemonių, padedančių stiprinti laivybos apsaugą, aiškinimui ir įgyvendinimui bei Bendrijos kontrolei. 2002 m. gruodžio 12 d. TJO diplomatinė konferencija papildė 1974 m. Tarptautinę konvenciją dėl žmogaus gyvybės apsaugos jūroje (SOLAS Konvenciją) ir paskelbė Tarptautinį laivų ir uosto įrenginių (terminalų) apsaugos kodeksą (ISPS Kodeksą).

2 straipsnis

Sąvokų apibrėžimai

Šiame reglamente:

1. „SOLAS Konvencijos specialiosios priemonės laivybos apsaugai stiprinti“ — tai pakeitimai, pateikti kaip I priedas prie šio reglamento, į TJO SOLAS Konvencijos priedą įrašant naują XI-2 skyriaus versiją,
2. „ISPS kodeksas“ — tai naujausia TJO Tarptautinio laivų ir uostų įrenginių apsaugos kodekso versija,

⁽¹⁾ OL L 184, 1999 7 17, p. 23.

▼B

3. „ISPS kodekso A dalis“ — tai šio reglamento II priedo preambulė bei ISPS kodekso A dalį sudarantys privalomieji reikalavimai, susiję su naujausios SOLAS konvencijos versijos priedo XI-2 skyriaus nuostatomis,
4. „ISPS kodekso B dalis“ — tai šio reglamento III priede pateiktos rekomendacijos, esančios ISPS kodekso B dalimi, susijusios su SOLAS konvencijos priedo XI-2 skyriaus (su pakeitimais) bei naujausios redakcijos ISPS kodekso A dalies nuostatomis,
5. „laivybos apsauga“ — tai prevencinių priemonių, kuriomis norima apsaugoti laivus ir uostų įrenginius nuo tyčinių neteisėtų veiksmų grėsmės, visuma,
6. „laivybos apsaugos ryšių centras“ reiškia kiekvienos valstybės narės paskirtą organizaciją ryšiui su Komisija ir kitomis valstybėmis narėmis, kuri rūpinasi, kontroliuoja ir informuoja apie šiame reglamente nurodytą laivybos apsaugos priemonių taikymą,
7. „laivybos apsaugos kompetentinga institucija“ — tai valstybės narės paskirta institucija, koordinuojanti, įgyvendinanti ir prižiūrinti šiuo reglamentu nustatytą apsaugos priemonių taikymą laivams ir vienam ar keliems uostų įrenginiams. Priklausomai nuo jai patikėtų užduočių, šios valdžios institucijos įgaliojimai gali skirtis,
8. „tarptautinė laivyba“ — tai jūrų transporto laivų eismas iš valstybės narės uosto į uostą, esantį už tos valstybės narės ribų, arba atvirkščiai,
9. „vidaus laivyba“ — tai jūrinio transporto paslaugos, kai laivas iš vieno uosto įrenginio (terminalo) plaukia į kitą uosto įrenginį (terminalą) tos pačios valstybės narės ribose „“
10. „reguliari paslauga“ reiškia laivų, teikiančių paslaugas ir plaukiojančių tarp dviejų ar daugiau uosto įrenginių (terminalų), maršrutus:
  - a) pagal paskelbtą tvarkaraštį;
  - b) arba reguliariai ar tokiu dažnumu, kuris gali būti pripažintas kaip pastovi paslauga,
11. „uosto įrenginys“ — tai vieta, kurioje vyksta laivo ir uosto sąveika; šioms vietoms atitinkamai priskiriamos inkaraviečių, laukimo prieplaukų bei prieigų iš jūros zonos,
12. „laivo ir uosto sąveika“ — tai tarpusavio sąveika, kai laivas tiesiogiai ir betarpiškai dalyvauja atliekant veiksmus, susijusius su asmenų ar prekių judėjimu, ar laivo arba laivui teikiamomis paslaugomis,
13. „tyčinis neteisėtas veiksmas“ — tai sąmoningas veiksmas, kuris savo pobūdžiu ar kontekstu gali padaryti žalos tarptautiniais ar šalies maršrutais plaukiojantiems laivams, jų keleiviams ar kroviniui, arba su jais susijusiems uosto įrenginiams.

*3 straipsnis***Bendrosios priemonės ir taikymo sritis**

1. Nuo 2004 m. liepos 1 d. valstybės narės tarptautinės laivybos sektoriuje privalo taikyti SOLAS Konvencijos specialiąsias priemones laivybos apsaugai stiprinti ir ISPS Kodekso A Dalį laivų, kompanijų ir uosto įrenginių (terminalų) apsaugai stiprinti.
2. Nuo 2005 m. liepos 1 d. valstybės narės vidaus laivybos sektoriuje privalo taikyti SOLAS Konvencijoje ir ISPS Kodekso A dalyje numatytas specialiąsias priemones A klasės vidaus laivybos keleiviniams laivams, kaip apibrėžiama 1998 m. kovo 17 d. Tarybos direktyvos

▼B

98/18/EB dėl keleivinių laivų saugos taisyklių ir standartų ⁽¹⁾ 4 straipsnyje ir jų kompanijoms, kaip nurodyta SOLAS Konvencijos IX-1 skyriuje, ir tuos laivus aptarnaujantiems uosto įrenginiams (terminalams).

3. Valstybės narės, atlikusios privalomąjį saugos rizikos vertinimą, turi nuspręsti kokių mastu jos iki 2007 m. liepos 1 d. taikys šio reglamento nuostatas skirtingoms laivų, teikiančių paslaugas šalies viduje, kategorijoms, išskyrus 2 dalyje nurodytus laivus, jų kompanijoms ir juos aptarnaujantiems uosto įrenginiams (terminalams). Toks sprendimas negali pažeisti bendrojo apsaugos lygio.

Valstybės narės privalo informuoti Komisiją apie priimtą sprendimą ir apie jo periodinius persvarstymus, kurie turi vykti ne rečiau kaip kas penkeri metai.

4. Įgyvendindamos straipsnio 1, 2 ir 3 dalių nuostatas, valstybės narės atsižvelgia į visas ISPS kodekso B dalyje pateiktas rekomendacijas.

5. Šių ISPS kodekso B dalies punktų valstybės narės laikosi taip, tarsi jie būtų privalomi:

- 1.12 (laivo apsaugos planų persvarstymas),
- 1.16 (uosto įrenginių saugumo įvertinimas),
- 4.1 (apsaugos planų ir vertinimų konfidencialumo saugojimas),
- 4.4 (pripažintosios apsaugos organizacijos),
- 4.5 (pripažintųjų apsaugos organizacijų kompetencijos minimali kompetencija),
- 4.8 (apsaugos lygio nustatymas),
- 4.14, 4.15, 4.16 (ryšių centrai ir informacija apie uosto įrenginių apsaugos planus),
- 4.18 (tapatybės dokumentai),
- 4.24 (valstybės, kurios teritoriniuose vandenyse plaukioja laivai, rekomenduojamų apsaugos priemonių laikymasis),
- 4.28 (įgulos komplektavimas),
- 4.41 (informacijos perdavimas, kai laivui neleidžiama įplaukti į uostą arba kai jis išvaromas iš uosto),
- 4.45 (prie Konvencijos neprisijungusių šalių laivai),
- 6.1 (kompanijos išipareigojimas pateikti kapitonui informaciją apie laivo operatorius),
- 8.3-8.10 (laivo apsaugos vertinimo minimalūs standartai),
- 9.2 (laivo apsaugai taikomi minimalūs standartai),
- 9.4 (pripažintųjų apsaugos organizacijų nepriklausomybė),
- 13.6 ir 13.7 (su apsauga susijusių treniruočių ir pratybų laivų įguloms ir kompanijos bei laivo apsaugos pareigūnams dažnumas),
- 15.3-15.4 (uosto įrenginių apsaugos įvertinimo minimalūs standartai),
- 16.3 ir 16.8 (minimalūs standartai, taikomi uosto įrenginio apsaugos planui),
- 18.5 ir 18.6 (su apsauga susijusių treniruočių ir pratybų uosto įrenginiuose (terminaluose) ir uosto įrenginių (terminalų) apsaugos pareigūnams dažnumas).

⁽¹⁾ OL L 144, 1998 5 15, p. 1. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Komisijos direktyva 2003/75/EB (OL L 190, 2003 7 30, p. 6).

▼B

6. Nepaisant ISPS kodekso A dalies 15.4 punkto nuostatų, ISPS kodekso B dalies 1.16 punkte numatyti uosto įrenginių apsaugos vertinimo periodiniai persvarstymai atliekami ne vėliau kaip po penkerių metų nuo to laiko, kai tie vertinimai buvo atlikti arba paskutinį kartą persvarstyti.

7. Šis reglamentas netaikomas kariniams laivams ir transporteriams, kroviniams laivams, kurių bruto tonažas yra mažesnis nei 500 tonų, laivams, nevaromiems mechaninėmis priemonėmis, mediniams paprastiesiems laivams, žvejybos laivams ir nekomercinės paskirties laivams.

8. Nežiūrint į 2 ir 3 dalių nuostatas, valstybės narės privalo užtikrinti, kad patvirtintuose laivo apsaugos ir uosto įrenginių (terminalų) apsaugos planuose būtų numatytos nuostatos, užtikrinančios, kad bet kuris laivas, laivo/uosto sąveika arba „iš laivo/į laivą“ veikla, kuriems šis reglamentas nėra taikomas, nesukeltų pavojaus laivams, kuriems šis reglamentas yra taikomas.

*4 straipsnis***Informacijos perdavimas**

1. Kiekviena valstybė narė perduoda Tarptautinei jūrų organizacijai (TJO), Komisijai ir kitoms valstybėms narėms informaciją, kurios reikalauja SOLAS Konvencijos specialiųjų priemonių laivybos apsaugai stiprinti 13 taisyklė (Informacijos perdavimas).

2. Kiekviena valstybė narė perduoda Komisijai ir kitoms valstybėms narėms kontaktinius duomenis pareigūnų, apie kuriuos kalbama ISPS Kodekso B dalies 4.16 punkte, ir informaciją, apie kurią kalbama ISPS Kodekso B Dalies 4.41 punkte, kai laivui neleidžiama įplaukti į uostą arba jis išsiunčiamas iš uosto.

3. Remdamosi atliktais uosto įrenginių (terminalų) apsaugos vertinimais, kiekviena valstybė narė sudaro uosto įrenginių (terminalų) sąrašą ir numato SOLAS Konvencijos specialiųjų priemonių laivybos apsaugai stiprinti 2 taisyklės 2 punkte (priemonių taikymas uosto įrenginiuose, kurie retkarčiais aptarnauja tarptautinius maršrutus) nurodytų priemonių taikymo apimtį.

Ne vėliau kaip iki 2004 m. liepos 1 d. kiekviena valstybė narė perduoda šį sąrašą kitoms valstybėms narėms ir Komisijai. Be to, Komisijai ir suinteresuotai valstybei narei turi būti pateikta pakankamai informacijos apie tokių priemonių taikymą.

*5 straipsnis***Alternatyvūs susitarimai dėl apsaugos arba lygiavertės apsaugos priemonės**

1. Šio reglamento tikslu SOLAS Konvencijos specialiųjų priemonių laivybos apsaugai stiprinti 11 taisyklė gali būti taikoma ir Bendrijos viduje nustatytais maršrutais plaukiojantiems laivams bei jų naudojamiems uosto įrenginiams (terminalams).

2. Tuo tikslu valstybės narės gali savo vardu pasirašyti abipuses arba daugiašales sutartis, numatytas paminėtoje SOLAS taisyklėje. Valstybės narės gali apsvarstyti tokių sutarčių pasirašymą, siekdamas skatinti pakrantės laivybą Bendrijos viduje.

Sutartis pasirašiusios valstybės narės privalo informuoti apie tai Komisiją ir pateikti pakankamai informacijos apie priemones, kad Komisija galėtų įvertinti, ar pasirašytos sutartys nepažeidžia kitų laivų ar uosto įrenginių (terminalų), nenumatytų sutartyje, apsaugos lygio. Pranešime Komisijai galima neminėti informacijos apie priemones, tiesiogiai susijusias su nacionaliniu saugumu.

▼B

Komisija patikrins, ar pasirašyti susitarimai užtikrina reikiama apsaugos lygį, ypatingą dėmesį atkreipiant į SOLAS 11 taisyklės 2 punkto reikalavimus, ar jos atitinka Bendrijos įstatymus ir ar neprieštarauja vidaus rinkos funkcionavimui. Jeigu susitarimai neatitinka šių kriterijų, Komisija, vadovaudamasi 11 straipsnio 3 dalyje nustatyta tvarka, per keturis mėnesius priims sprendimą; tokiu atveju susitarimus pasirašiusios valstybės narės privalo susitarimus nutraukti arba juos atitinkami pakoreguoti.

3. Tokių sutarčių peržiūra, kaip numatyta SOLAS Konvencijos specialiųjų priemonių laivybos apsaugai stiprinti 11 taisyklės 4 punkte, privalo būti atliekama ne rečiau kaip kas penkeri metai.

4. Vidaus laivybai ir uosto įrenginiams (terminalams), apie kuriuos kalbama šio reglamento 3 straipsnio 2 dalyje ir 3 straipsnio 3 dalyje, valstybės narės gali pasirašyti tolygius apsaugos susitarimus, kuriuos numato SOLAS Konvencijos specialiųjų priemonių laivybos apsaugai stiprinti 12 taisyklė (tolygūs apsaugos susitarimai), su sąlyga, kad tokie apsaugos susitarimai būtų ne mažiau veiksmingi nei nurodyti SOLAS Konvencijos XI-2 skyriuje bei atitinkamose privalomose ISPS Kodekso nuostatose.

Tokių susitarimą pasirašiusi valstybė narė perduoda Komisijai pakankamai informacijos apie šiuos pasirašytus susitarimus ir rezultatus apie periodinę jų peržiūrą, kuri turi būti atliekama ne vėliau kaip po penkerių metų nuo susitarimo pasirašymo ar jo paskutinės peržiūros datos.

Komisija patikrina tokių susitarimų pritaikymo sąlygas, kaip nurodyta šio reglamento 9 straipsnio 4, 5 ir 6 dalyse ten pat nustatyta tvarka.

6 straipsnis

Informacijos apie apsaugą pateikimas prieš įplaukiant į valstybės narės uostą

1. Kai laivas, kuriam taikomi SOLAS Konvencijos ir ISPS Kodekso specialiųjų priemonių laivybos apsaugai stiprinti reikalavimai arba šio reglamento 3 straipsnis, praneša apie savo ketinimą atvykti į valstybės narės uostą, kompetentinga tos valstybės narės laivybos apsaugos institucija pareikalauja, kad būtų pateikta informacija, nurodyta SOLAS Konvencijos specialiųjų priemonių laivybos apsaugai stiprinti 9 taisyklės 2.1 punkte (Laivai, ketinantys įplaukti į kitos Susitariančiosios Vyriausybės uostą). Ši institucija išanalizuoja pateiktą informaciją ir, jeigu reikia, pasinaudoja tvarka, nurodyta tos SOLAS taisyklės 2 punkte.

2. Straipsnio 1 dalyje nurodytą informaciją reikia pateikti:

- a) ne mažiau kaip prieš 24 valandas; arba
- b) vėliausiai tuo metu, kai laivas išplaukia iš ankstesniojo uosto, jei plaukimo laikas trumpesnis negu 24 valandos; arba
- c) kai įplaukimo uostas yra nežinomas arba kai plaukimo metu jis pakeičiamas — iškart, kai tik įplaukimo uostas tampa žinomas.

3. Turi būti rašoma ataskaita apie tai, kokios tvarkos laikėsi kiekvienas laivas pavojų saugumui keliančio incidento atveju, kuris apibrėžiamas SOLAS Konvencijos specialiųjų priemonių laivybos apsaugai stiprinti 1 taisyklės 1.13 punkte (apibrėžimai).

7 straipsnis

Išimtyt dėl informacijos apie apsaugą pateikimo, prieš laivui įplaukiant į uostą

1. Valstybė narė gali atleisti nuo 6 straipsnyje nurodyto reikalavimo teikti informaciją laivus, teikiančius reguliarias paslaugas tarp jos teritorijoje esančių uosto įrenginių (terminalų), jeigu:
  - a) kompanija, teikianti pirmiau minėtas reguliarias paslaugas, parengia ir atnaujina tokių laivų sąrašą ir išsiunčia jį kompetentingai atitinkamo uosto laivybos apsaugos institucijai;
  - b) informacija apie kiekvieną reisą, nurodyta SOLAS Konvencijos specialiųjų priemonių laivybos apsaugai stiprinti 9 taisyklės 2.1 punkte, turi būti pateikta kompetentingai laivybos apsaugos institucijai jos prašymu. Kompanija privalo nustatyti vidaus sistemą, užtikrinančią, kad gavus prašymą ši informacija būtų išsiųsta kompetentingai laivybos apsaugos institucijai bet kuriuo metu ir nedelsiant.
2. Kai tarp dviejų ar kelių valstybių narių yra nustatytas tarptautinis reguliarus maršrutas, bet kuri su tuo susijusi valstybė narė gali paprašyti kitos valstybės narės šiam maršrutui taikyti išimtį, laikantis 1 dalyje nurodytų sąlygų.
3. Valstybė narė periodiškai tikrina, ar laikomasi 1 ir 2 dalyse nurodytų sąlygų. Paaiškėjus, kad neatitinka nors viena sąlyga, valstybė narė gali nedelsiant panaikinti kompanijai suteiktą privilegiją.
4. Valstybės narės parengia kompanijų ir laivų, kuriems taikoma išimtis pagal šį straipsnį, sąrašą ir nuolatos jį atnaujina. Jos perduoda šį sąrašą su visais naujausiais papildymais Komisijai ir bet kuriai to paprašiusiai valstybei narei.
5. Nežiūrint į 1 ir 2 dalyse pateiktas nuostatas, saugumo tikslais arba atskirais atvejais valstybė narė gali pareikalauti, kad prieš įplaukdamas į uostą laivas pateiktų informaciją, nurodytą SOLAS Konvencijos specialiųjų priemonių laivybos apsaugai stiprinti 9 taisyklės 2.1 punkte.

8 straipsnis

Saugos tikrinimas valstybės narės uostuose

1. Liudijimų tikrinimą, nurodytą SOLAS Konvencijos specialiųjų priemonių laivybos apsaugai stiprinti 9 taisyklės 1.1 punkte (Laivų kontrolė uoste), uoste atlieka arba kompetentinga laivybos apsaugos institucija, apibrėžta šio reglamento 2 straipsnio 7 dalyje, arba inspektorai, apibrėžti Direktyvos 95/21/EB 2 straipsnio 5 dalyje.
2. Jeigu pareigūnas, atliekantis 1 dalyje paminėtą liudijimų patikrą, turi pagrįstų priežasčių manyti, kad laivas neatitinka SOLAS Konvencijos specialiųjų priemonių laivybos apsaugai stiprinti ir ISPS Kodekso reikalavimų, bet toks pareigūnas nepriklauso tos valstybės narės institucijai, vykdančiai SOLAS Konvencijos specialiųjų priemonių laivybos apsaugai stiprinti 9 taisyklės 1.2 ir 1.3 punktuose nustatytas priemones, jis privalo nedelsiant apie tai informuoti atitinkamą instituciją.

9 straipsnis

Igyvendinimo ir atitikties tikrinimas

1. Valstybės narės atlieka administracinius ir kontrolinius veiksmus, kurių reikalauja SOLAS Konvencijos specialiųjų priemonių laivybos apsaugai stiprinti ir ISPS Kodekso nuostatos. Jos privalo užtikrinti, kad šio reglamento nuostatų įgyvendinimui būtų numatytos ir veiksmingai paskirstytos visos reikiamos priemonės.

▼B

2. Iki 2004 m. liepos 1 d. valstybės narės privalo paskirti laivybos apsaugos ryšių centrą.
3. Šio reglamento įgyvendinimui kiekviena valstybė narė privalo sudaryti nacionalinę programą.
4. Praėjus šešioms mėnesiams nuo 3 straipsnyje nurodytų priemonių taikymo pradžios, Komisija kartu su 2 dalyje nurodytu laivybos apsaugos ryšių centru pradeda tikrinimus, įskaitant tam tikrą uosto įrenginių (terminalų) ir su jais susijusių kompanijų skaičiaus patikrą, siekiant stebėti, kaip valstybės narės laikosi šio reglamento. Tokios patikros atliekamos pagal duomenis, kuriuos pateikia 2 dalyje minimas laivybos apsaugos ryšių centras, įskaitant kontrolines ataskaitas. Tokių patikrų atlikimo procedūros turi atitikti 11 straipsnio 2 dalyje numatytą tvarką.
5. Pareigūnai, kuriuos Komisija įgalioja atlikti 4 dalyje minėtą patikrą, turi pateikti Komisijos išduotą raštišką įgaliojimą, kuriame turi būti nurodyta tema, patikros tikslas ir patikros pradžios data. Prieš patikrą Komisija tinkamu laiku turi informuoti valstybę narę, kurioje bus atliekama patikra.

Valstybė narė, kurioje bus atliekama patikra, privalo tam paklusti ir užtikrinti, kad patikrai paklustų su tuo susijusios organizacijos ir asmenys.
6. Komisija patikrintai valstybei narei perduoda patikros ataskaitą, per tris mėnesius nuo ataskaitos gavimo dienos valstybė narė privalo nurodyti, kokių priemonių ėmėsi trūkumams pašalinti. Ataskaita ir priemonių sąrašas turi būti perduoti 11 straipsnio 1 dalyje nurodytam Komitetui.

*10 straipsnis***Pakeitimų įtraukimas į tarptautinius dokumentus**

1. 2 straipsnyje minimi tarptautiniai dokumentai, kurie yra taikomi pagal 3 straipsnio 1 dalies sąlygas, yra išgalioję dokumentai, įskaitant naujausius jų pakeitimus, išskyrus į šį reglamentą neįtrauktus pakeitimus, susijusius su šio straipsnio 5 dalyje numatyta atitikties patikros procedūra.

▼M2

2. Komisija priima sprendimą dėl 2 straipsnyje minėtų tarptautinių dokumentų pakeitimų dėl vidaus laivybos laivų ir juos aptarnaujančių uosto įrenginių (terminalų), kuriems šis reglamentas yra taikomas, jeigu šie pakeitimai yra techninis SOLAS Konvencijos ir ISPS Kodekso nuostatų atnaujinimas, įtraukimo. Šios priemonės, skirtos iš dalies pakeisti neesmines šio reglamento nuostatas, patvirtinamos pagal 11 straipsnio 4 dalyje nurodytą reguliavimo procedūrą su tikrinimu; dėl neišvengiamų skubos priežasčių Komisija gali pasinaudoti skubos procedūra, nurodyta 11 straipsnio 5 dalyje. Tokiais atvejais netaikoma atitikties tikrinimo procedūra, nurodyta šio straipsnio 5 dalyje.
3. Komisija gali, jeigu neišplečiama šio reglamento taikymo sritis, priimti nuostatas, kuriomis siekiama apibrėžti suderintas procedūras, pagal kurias taikomos privalomos su ISPS kodeksu susijusios nuostatos. Šios priemonės, skirtos iš dalies pakeisti neesmines šio reglamento nuostatas, jį papildant, patvirtinamos pagal 11 straipsnio 4 dalyje nurodytą reguliavimo procedūrą su tikrinimu.

Dėl neišvengiamos skubos priežasčių Komisija gali taikyti 11 straipsnio 5 dalyje nurodytą skubos procedūrą.

▼B

4. Šio reglamento tikslais ir norint sumažinti prieštaravimų tarp Bendrijos jūrinės teisės ir tarptautinių dokumentų riziką, valstybės narės ir Komisija bendradarbiauja ir dalyvauja koordinaciniuose bei

▼B

kituose panašiuose susirinkimuose, norėdamos nustatyti bendrą poziciją ar požiūrį į tarptautines teisės normas.

5. Šiame straipsnyje numatoma atitikties tikrinimo tvarka, norint pašalinti tarptautinių dokumentų pakeitimų poveikį šio reglamento taikymo sričiai, jeigu, Komisijos vertinimu, yra akivaizdi rizika, kad tokie pakeitimai pablogins laivybos apsaugos lygį arba neatitiks Bendrijos įstatymų.

Atitikties tikrinimo tvarka gali būti naudojama tik šio reglamento pakeitimams 11 straipsnio 2 dalyje nurodytose srityse ir tik Komisijai suteiktų įgaliojimų ribose.

6. 5 dalyje nurodytomis aplinkybėmis atitikties patikros procedūra inicijuoja Komisija, kuri gali veikti kurios nors valstybės narės prašymu.

Patvirtinus tarptautinio dokumento pakeitimą, Komisija nedelsiant kreipiasi į 11 straipsnio 1 dalyje nurodytą Komitetą su pasiūlymu dėl tokio pakeitimo neįtraukimo į šį reglamentą.

Atitikties patikros procedūra, įskaitant Sprendimo 1999/468/EB 5 straipsnio 6 dalyje numatytas procedūras, turi būti užbaigta ne vėliau kaip likus mėnesiui iki tarptautiniu lygiu nustatyto termino dėl nebylaus sutikimo su pakeitimu pabaigos arba iki numatytos tokio pakeitimo įsigaliojimo datos.

7. Rizikos atveju, apie kurį kalbama 5 dalies pirmojoje pastraipoje, kai atliekama atitikties patikra, valstybės narės nesima jokių priemonių dėl tokio pakeitimo įtraukimo į savo nacionalinius teisės aktus arba jos pritaikymo atitinkamuose tarptautiniuose dokumentuose.

8. Visi tarptautinių dokumentų pakeitimai, įtraukti į Bendrijos jūrinę teisę pagal 5 ir 6 dalis, informaciniais tikslais bus skelbiami *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

▼M2*11 straipsnis***Komiteto procedūra**

1. Komisijai padeda komitetas.
2. Jei yra nuoroda į šią dalį, taikomi Sprendimo 1999/468/EB 5 ir 7 straipsniai, atsižvelgiant į jo 8 straipsnio nuostatas.

Sprendimo 1999/468/EB 5 straipsnio 6 dalyje nustatytas laikotarpis – vienas mėnuo.

3. Jei yra nuoroda į šią dalį, taikomi Sprendimo 1999/468/EB 6 ir 7 straipsniai, atsižvelgiant į jo 8 straipsnio nuostatas.

Sprendimo 1999/468/EB 6 straipsnio b ir c punktuose atitinkamai nustatyti laikotarpiai – vienas mėnuo.

4. Jei yra nuoroda į šią dalį, taikomos Sprendimo 1999/468/EB 5a straipsnio 1–4 dalys bei 7 straipsnis, atsižvelgiant į jo 8 straipsnio nuostatas.

▼ **M2**

5. Jei yra nuoroda į šią dalį, taikomos Sprendimo 1999/468/EB 5a straipsnio 1, 2, 4 bei 6 dalys ir 7 straipsnis, atsižvelgiant į jo 8 straipsnio nuostatas.

▼ **B***12 straipsnis***Konfidencialumas**

Taikydama šį reglamentą, Komisija, vadovaudamasi 2001 m. lapkričio 29 d. Komisijos sprendimu 2001/844/EB, EAPB, Euratomas, iš dalies keičiančiu jos darbo tvarkos taisykles⁽¹⁾, imasi visų priemonių konfidencialios informacijos, su kuria ji gali susipažinti arba kurią pateikia valstybės narės, apsaugojimui.

Valstybės narės imasi lygiaverčių priemonių pagal atitinkamus nacionalinius teisės aktus.

Visi darbuotojai, atliekantys saugos patikras arba dirbantys su konfidencialia informacija, susijusia su šiuo reglamentu, turi turėti atitinkamą apsaugos lygį, kurį suteikia tų darbuotojų valstybė narė.

*13 straipsnis***Informacijos skleidimas**

1. Nepažeidžiant visuomenės teisės susipažinti su dokumentais, kurią numato 2001 m. gegužės 30 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1049/2001 dėl galimybės visuomenei susipažinti su Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos dokumentais⁽²⁾, patikros ataskaitos ir atsakymai valstybėms narėms, nurodyti 4 straipsnio 3 dalyje, 5 straipsnio 2 dalyje, 5 straipsnio 4 dalyje ir 9 straipsnio 6 dalyje, bus išlaptinti ir neviešinami. Su jais galės susipažinti tik atitinkamos institucijos, kurios galės apie juos informuoti suinteresuotas šalis susipažinimo tikslais, vadovaujantis galiojančiais nacionaliniais teisės aktais dėl konfidencialios informacijos skleidimo.

2. Jei galima ir vadovaudamasi galiojančiais nacionaliniais teisės aktais, valstybės narės laiko paslapyje informaciją apie patikros ataskaitas ir valstybių narių atsakymus, susijusius su kitomis valstybėmis narėmis.

3. Tais atvejais, kai neaišku, ar patikros ataskaitos ir atsakymai turi būti platinami ar ne, valstybės narės ir Komisija konsultuojasi su valstybe nare, kuriai ši informacija priklauso.

*14 straipsnis***Sankcijos**

Valstybės narės užtikrina, kad būtų nustatytos veiksmingos, proporcingos ir atgrasančios sankcijos už šio reglamento nuostatų pažeidimus.

*15 straipsnis***Įsigaliojimas**

Šis reglamentas įsigalioja dvidešimtą dieną po jo paskelbimo Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje.

Jis taikomas nuo 2004 m. liepos 1 d., išskyrus 3 straipsnio 2 ir 3 dalių bei 9 straipsnio 4 dalies nuostatas, kurios įsigalioja ir taikomos nuo tose dalyse nustatytų datų.

⁽¹⁾ OL L 317, 2001 12 3, p. 1.

⁽²⁾ OL L 145, 2001 5 31, p. 43.

▼B

Šis reglamentas yra privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

I PRIEDAS

1974 M. TARPTAUTINĖS KONVENCIJOS DĖL ŽMOGAUS GYVYBĖS
APSAUGOS JŪROJE SU PAKEITIMAIS PRIEDO PAKEITIMAI

„XI-2 SKYRIUS

LAIVYBOS SAUGUMĄ GERINANČIOS YPATINGOSIOS PRIEMONĖS

1 taisyklė

Sąvokų apibrėžimai

1. Jei aiškiai nenurodyta kitaip, šiame skyriuje:
  1. Biriųjų krovinių laivas — biriųjų krovinių laivas, kaip apibrėžta IX/1.6 taisyklėje;
  2. Chemikalų tanklaivis — chemikalų tanklaivis, kaip apibrėžta VII/8.2 taisyklėje;
  3. „Dujovežis — dujovežis, kaip apibrėžta VII/11.2 taisyklėje;“ ladjo za prevoz plina, kot je opredeljena v pravilu VII/11.2.
  4. Greitaeigis laivas — greitaeigis laivas, kaip apibrėžta X/1.2 taisyklėje;
  5. Mobilusis atviros jūros grėžimo įrenginys — mechaniniu būdu varomas mobilusis atviros jūros grėžimo įrenginys, nesantis nuolatinėje vietoje; kaip apibrėžta IX/1 taisyklėje;
  6. Naftos tanklaivis — naftos tanklaivis, kaip apibrėžta II-1/2.12 taisyklėje;
  7. Kompanija — Kompanija, kaip apibrėžta IX/1 taisyklėje;
  8. Laivo/uosto sąveika — sąveika, kuri atsiranda, kai laivui tiesiogiai ir netiesiogiai daro poveikį veiksmai, susiję su asmenų, prekių judėjimu ar uosto paslaugų teikimu laivui ar iš laivo;
  9. Uosto įrenginys (terminalas) — Susitariančiosios Vyriausybės ar Paskirtosios institucijos nustatyta vieta, kur vyksta laivo/uosto sąveika. Tai apima atitinkamai tokias zonas, kaip inkaravietės, laukimo prieplaukos ir prieigos iš jūros pusės;
  10. Veikla „iš laivo į laivą“ — bet kokia veikla, nesusijusi su uosto įrenginiu (terminalu), bet susijusi su prekių ar asmenų perdavimu iš vieno laivo į kitą;
  11. Paskirtoji institucija — Susitariančiosios Vyriausybės nustatyta (-os) organizacija (-os) ar administracija (-os), atsakinga (-os) už šio skyriaus nuostatų, susijusių su uosto įrenginio (terminalo) apsauga ir laivo/uosto sąveika — iš uosto įrenginio (terminalo) pozicijos — įgyvendinimo užtikrinimą;
  12. Tarptautinis laivų ir uosto įrenginių (terminalų) apsaugos kodeksas (TLUA kodeksas) (toliau — Kodeksas) — Tarptautinis laivų ir uosto įrenginių (terminalų) apsaugos kodeksas, kurį sudaro A dalis (nuostatos, kurios turi būti vertinamos kaip privalomieji reikalavimai) ir B dalis (nuostatos, kurios turi būti vertinamos kaip rekomendacinės), Susitariančiųjų Vyriausybių konferencijos priimtas 2002 m. gruodžio 12 d. 2 rezoliucija prie 1974 m. Tarptautinės konvencijos dėl žmogaus gyvybės apsaugos jūroje su pakeitimais, kuriuos gali daryti Organizacija, su sąlyga, kad:
    1. Kodekso A dalies pakeitimai būtų priimami, įsigalioję ir pradėti veikti pagal šios Konvencijos VIII straipsnį, kuriame numatyta pakeitimų tvarka, taikoma Priedui, išskyrus I skyrių, ir
    2. Kodekso B dalies pakeitimai būtų priimami Jūrų saugumo komiteto pagal jo procedūros taisykles;
  13. Pavojų saugumui keliantis incidentas — bet koks įtartinas veiksmas ar aplinkybė, keliantys grėsmę laivo, įskaitant mobilųjį atviros jūros grėžimo įrenginį ir greitaeigį laivą, ar uosto įrenginio (terminalo), ar bet kurios laivo/uosto sąveikos, ar bet kurios „iš laivo į laivą“ veiklos saugumui;
  14. Apsaugos lygis — rizikos, kad gali būti mėginimų įvykdyti ar įvyks pavojų saugumui keliantis incidentas, laipsnio nustatymas;

▼B

15. Apsaugos deklaracija — tarp laivo ir (arba) uosto įrenginio (terminalo) ar kito laivo, su kuriuo jis sąveikauja, sudarytas susitarimas, nustatantis apsaugą užtikrinančias priemones, kurias kiekvienas iš jų įgyvendins;
16. Pripažinta apsaugos organizacija — organizacija, turinti patirties apsaugos klausimų srityje ir žinių apie laivą bei uosto veiklą, įgaliota vykdyti įvertinimo ar patikrinimo, ar patvirtinimo, ar sertifikavimo veiklą, kaip reikalaujama pagal šį skyrių arba Kodekso A dalį.
2. Sąvoka „laivas“, vartojama 3-13 taisyklėse, apima ir mobiliuosius atviros jūros gręžimo įrenginius ir greitaeigius laivus.
3. Sąvoka „visi laivai“, vartojama šiame skyriuje, reiškia bet kokį laivą, kuriam taikomos šio skyriaus nuostatos.
4. Sąvoka „Susitariančioji Vyriausybė“, kai vartojama 3, 4, 7, 10, 11, 12, 13 taisyklėse, reiškia ir „paskirtąją instituciją“.

2 taisyklė**Taikymas**

1. Šis skyrius taikomas:
  1. šiems tarptautinius reisus vykdančių laivų tipams:
    - 1.1. keleiviniams laivams, įskaitant greitaeigius keleivinius laivus;
    - 1.2. kroviniams laivams, įskaitant greitaeigius laivus, kurių bendrasis tonazas 500 ir didesnis; ir
    - 1.3. mobiliesiems atviros jūros gręžimo įrenginiams; ir
  2. uosto įrenginiams (terminalams), aptarnaujantiems tokius laivus, vykdančius tarptautinius reisus.
2. Nepaisydamos 1.2 papunkčio nuostatų, Susitariančiosios Vyriausybės nusprendžia, kiek šis skyrius ir atitinkami Kodekso A dalies skirsniai taikytini tiems jų teritorijoje esantiems uosto įrenginiams (terminalams), kurie kartais turi aptarnauti iš tarptautinio reiso atplaukiančius arba į tarptautinį reisą išplaukiančius laivus, nors pirmiausia jais naudojasi tarptautiniais reisais neplaukiojantys laivai.
- 2.1. Sprendimus, priimamus vadovaujantis 2 punktu, Susitariančiosios Vyriausybės grindžia uosto įrenginio (terminalo) apsaugos įvertinimu, atliktu pagal Kodekso A dalies nuostatas.
- 2.2. Joks sprendimas, kurį vadovaudamasi 2 punktu priima Susitariančioji Vyriausybė, neturi mažinti apsaugos lygio, kurio siekiama šiuo Kodekso A dalies skyriumi.
3. Šis skyrius netaikomas karo laivams, karinio laivyno pagalbiniais laivams arba kitiems laivams, priklausantiems Susitariančiajai Vyriausybei arba jos valdomiems ir naudojamiems tik Vyriausybės nekomercinei tarnybai.
4. Niekas šiame skyriuje nepažeidžia tarptautinės teisės numatytų valstybių teisių ir prievolių.

3 taisyklė**Susitariančiųjų Vyriausybių pareigos, susijusios su apsauga**

1. Administracijos nustato apsaugos lygius ir užtikrina su apsaugos lygiais susijusios informacijos pateikimą laivams, turintiems teisę plaukioti su jų vėliava. Pasikeitus apsaugos lygiui, informacija apie apsaugos lygį atnaujinama pagal aplinkybes.
2. Susitariančiosios Vyriausybės nustato apsaugos lygius ir užtikrina su apsaugos lygiais susijusios informacijos pateikimą uosto įrenginiams (terminalams), esantiems jų teritorijoje, ir laivams — prieš išplaukiant į uostą ar būnat uoste, esančiame jų teritorijoje. Pasikeitus apsaugos lygiui, informacija apie apsaugos lygį atnaujinama pagal aplinkybes.

4 taisyklė

Reikalavimai kompanijoms ir laivams

1. Kompanijos vykdo atitinkamus šio skyriaus ir Kodekso A dalies reikalavimus, atsižvelgdamos į Kodekso B dalyje pateiktas gaires.
2. Laivai vykdo atitinkamus šio skyriaus ir Kodekso A dalies reikalavimus, atsižvelgdamos į Kodekso B dalyje pateiktas gaires, ir toks vykdymas tikrinamas bei sertifikuojamas, kaip numatyta Kodekso A dalyje.
3. Prieš įplaukdamas į uostą ar būdamas uoste, esančiame Susitariančiosios Vyriausybės teritorijoje, laivas vykdo tos Susitariančiosios Vyriausybės nustatytus apsaugos lygio reikalavimus, jeigu toks apsaugos lygis yra aukštesnis už laivui Administracijos nustatytą apsaugos lygį.
4. Laivai nedelsdami turi reaguoti į bet kurį apsaugos lygio pakeitimą į aukštesnį.
5. Kai laivas neatitinka šio skyriaus ar Kodekso A dalies reikalavimų arba negali atitikti Administracijos ar kitos Susitariančiosios Vyriausybės nustatyto ir tokiam laivui taikytino apsaugos lygio, laivas praneša atitinkamoms kompetentingoms institucijoms, prieš vykdydamas bet kokią laivo/uosto sąveiką ar prieš įplaukdamas į uostą, atsižvelgiant į tai, kas įvyks anksčiau.

5 taisyklė

Konkreti kompanijų atsakomybė

Kompanija užtikrina, kad kapitonas visą laiką laive turėtų prieinamą informaciją, pagal kurią Susitariančiosios Vyriausybės tinkamai įgalioti pareigūnai gali nustatyti:

1. kas yra atsakingas už įgulos narių ar kitų laive tuo metu įdarbintų ar pasamdytų asmenų paskyrimą bet kurioms pareigoms laive;
2. kas yra atsakingas už sprendimus dėl laivo naudojimo; ir
3. tada, kai laivas naudojamas pagal frachtuotojo sąlygas, kas yra tokios frachtavimo sutarties šalis (-ys).

6 taisyklė

Laivo pavojaus signalo sistema

1. Visi laivai turi būti aprūpinti laivo pavojaus signalo sistema, tokia tvarka:
  1. laivai, pastatyti 2004 m. liepos 1 d. ar vėliau;
  2. keleiviniai laivai, įskaitant greitaeigius keleivinius laivus, pastatytus iki 2004 m. liepos 1 d., ne vėliau negu pirmoji radijo įrenginių patikra po 2004 m. liepos 1 d.;
  3. 500 ir didesnio bendrojo tonažo naftos tanklaivai, cheminiai tanklaivai, dujovežiai, buriųjų krovinių laivai ir greitaeigiai krovininiai laivai, pastatyti iki 2004 m. liepos 1 d., ne vėliau negu pirmoji radijo įrenginių patikra po 2004 m. liepos 1 d.; ir
  4. 500 ir didesnio bendrojo tonažo kiti krovininiai laivai bei mobilieji atviros jūros gręžimo įrenginiai, pastatyti iki 2004 m. liepos 1 d., ne vėliau negu pirmoji radijo įrenginių patikra po 2006 m. liepos 1 d.
2. Kai laivo pavojaus signalo sistema yra aktyvuota, ji turi:
  1. skelbti ir perduoti iš laivo į krantą pavojaus signalą kompetentingai Administracijos paskirtai institucijai, kuri tokiomis aplinkybėmis gali ištraukti kompaniją, identifikuodama laivą, jo buvimo vietą ir nurodydama, kad laivo saugumui iškilus pavojus ar kad jis buvo pažeistas;
  2. nesiųsti laivo pavojaus signalo jokiems kitiems laivams;
  3. neskelbti jokio pavojaus signalo laive; ir
  4. tęsti laivo pavojaus signalą, kol jis bus išjungtas ir (ar) įjungtas iš naujo.
3. Laivo pavojaus signalo sistema:
  1. turi būti tokia, kad ją būtų galima įjungti iš navigacinio tiltelio ir bent iš dar vienos vietos; ir

▼B

2. turi atitikti ne žemesnius, negu Organizacijos priimti, veikimo standartus.
4. Laivo pavojaus signalo sistemos įjungimo vietos turi būti suprojektuotos taip, kad būtų užkirstas kelias netyčia paskelbti laivo pavojaus signalą.
5. Reikalavimus, taikomus laivo pavojaus signalo sistemai, galima įgyvendinti naudojant radijo įrangą, kuri atitinka IV skyriaus reikalavimus, su sąlyga, kad bus įvykdytos šios taisyklės nuostatos.
6. Kai Administracija gauna pranešimą apie laivo siųstą pavojaus signalą, ji nedelsdama apie tai praneša valstybei (-ėms), netoli kurios (-ių) tas laivas tuo metu vykdo savo veiklą.
7. Kai Susitariančioji Vyriausybė gauna pranešimą apie laivo, kuris neturi teisės plaukioti su jos vėliava, siųstą pavojaus signalą, ji nedelsdama apie tai praneša atitinkamai Administracijai ir, jei reikia, valstybei (-ėms), netoli kurios (-ių) tas laivas tuo metu vykdo savo veiklą.

7 taisyklė

Grėsmės laivams

1. Susitariančiosios Vyriausybės nustato apsaugos lygius ir užtikrina informacijos apie apsaugos lygį pateikimą laivams, veikiantiems jų teritoriniuose vandenyse ar pranešusiems apie ketinimą įplaukti į jų teritorinius vandenius.
2. Susitariančiosios Vyriausybės pateikia kontaktinius punktus, per kuriuos tokie laivai gali prašyti patarimo ar pagalbos ir kuriems tokie laivai gali pranešti apie bet kukius rūpimus apsaugos klausimus dėl kitų laivų, judėjimų ar ryšių.
3. Nustačius, jog galima užpuolimo rizika, su tuo susijusios Susitariančiosios Vyriausybės praneša atitinkamiems laivams ir jų Administracijoms apie:
  1. turimą apsaugos lygį;
  2. visas apsaugą užtikrinančias priemones, kurias atitinkami laivai privalo turėti, kad apsigintų nuo užpuolimo pagal Kodekso A dalies nuostatas; ir
  3. apsaugą užtikrinančias priemones, kurias prireikus pakrantės valstybė yra nusprendusi įdiegti.

8 taisyklė

Kapitono įgaliojimai veikti savo nuožiūra laivo saugai ir apsaugai palaikyti

1. Kapitono veiksmai priimant ar vykdant bet kurį kapitono profesine nuomone būtiną laivo saugai ir apsaugai palaikyti sprendimą neturi būti varžomi kompanijos, frachtuotojo ar bet kurio kito asmens. Tai apima draudimą patekti į laivą asmenims (išskyrus tuos, kurie yra tinkamai Susitariančiosios Vyriausybės įgalioti) ar jų asmeniniams daiktams ir atsakymą pakrauti krovinį, įskaitant konteinerius ar kitas uždaras krovinių transportavimo priemones.
2. Jeigu kapitono profesine nuomone laivo veiklos metu iškyla konfliktas tarp bet kurių saugos ir apsaugos reikalavimų, taikytinų laive, kapitonas vykdo tuos reikalavimus, kurie būtini palaikyti laivo saugą. Tokiu atveju kapitonas gali įgyvendinti laikinąsias apsaugą užtikrinančias priemones ir informuoti apie tai Administraciją bei prireikus Susitariančiąją Vyriausybę, kurios uoste laivas stovi ar į kurį ketina įplaukti. Bet kurios tokios laikinosios apsaugą užtikrinančios priemonės pagal šią taisyklę turi kiek galima geriau atitikti vyraujančią apsaugos lygį. Nustačius tokius atvejus, Administracija turi užtikrinti, kad tokie konfliktai būtų išspręsti ir sumažėtų jų pasikartojimo tikimybė.

9 taisyklė

Kontrolės ir atitikties priemonės

1. Laivų kontrolė uostuose
  - 1.1. Šiame skyriuje kiekvienas laivas, kuriam taikomas šis skyrius, kai jis stovi kitos Susitariančiosios Vyriausybės uoste, yra tokios Susitariančiosios Vyriausybės tinkamai įgaliotų pareigūnų, kurie gali būti tie patys kaip ir vykdantieji I/19 taisyklės funkcijas, kontrolės objektas. Tokia kontrolė apsiriboja patikrinimu, ar laive yra galiojantys Tarptautinis laivo apsaugos liudijimas ar Laikinasis tarptautinis laivo apsaugos liudijimas, išduoti pagal Kodekso A dalies („Sertifikavimas“) nuostatas, kurie pripažįstami, jeigu nėra kito aiškaus pagrindo manyti, jog laivas neatitinka šio skyriaus ar Kodekso A dalies reikalavimų.

▼B

- 1.2. Jeigu yra aiškus pagrindas ar jeigu reikalaujamas galiojantis liudijimas nepateikiamas, Susitariančiosios Vyriausybės tinkamai įgalioti pareigūnai nustato vieną ar daugiau kontrolės priemonių tokiam laivui, kaip numatyta 1.3 punkte. Bet kokios tokios nustatytos priemonės turi būti proporcingos ir atitikti Kodekso B dalyje pateiktas gaires.
  - 1.3. Kontrolės priemonės yra tokios: laivo inspektavimas, laivo užlaikymas, laivo sulaikymas, operacijų ribojimas, įskaitant judėjimą uosto ribose, arba laivo pašalinimas iš uosto. Tokios kontrolės priemonės gali papildomai ar alternatyviai apimti kitas švelnesnes administracines ar korekcines priemones.
2. Laivai, ketinantys įplaukti į kitos Susitariančiosios Vyriausybės uostą
- 2.1. Šiame skyriuje Susitariančioji Vyriausybė gali reikalauti, kad laivai, ketinantys įplaukti į jos uostą, tokios Susitariančiosios Vyriausybės tinkamai įgaliotiems pareigūnams pateiktų tokią informaciją, kad būtų užtikrintas šio skyriaus nuostatų laikymasis prieš įplaukiant į uostą, siekiant išvengti būtinybės taikyti kontrolės priemones ar veiksmus:
    1. kad laivas turi galiojantį liudijimą ir jį išdavusios institucijos pavadinimą;
    2. apsaugos lygį, pagal kurį šiuo metu eksploatuojamas laivas;
    3. apsaugos lygį, pagal kurį laivas buvo eksploatuojamas bet kuriame ankstesniame uoste, kur jis vykdė laivo/uosto sąveiką 2.3 punkte nurodytu laiku;
    4. bet kurias specialias ar papildomas apsaugos priemones, kurių laivas ėmėsi bet kuriame ankstesniame uoste, kur jis vykdė laivo/uosto sąveiką 2.3 punkte nustatytu laiku;
    5. kad atitinkamos laivo apsaugos procedūros buvo palaikomos bet kurios veiklos „iš laivo į laivą“ metu 2.3 punkte nustatytu laiku; ar
    6. kitą praktinę su apsauga susijusią informaciją (tačiau ne laivo apsaugos plano detales), atsižvelgiant į Kodekso B dalyje pateiktas gaires.

Susitariančiosios Vyriausybės reikalavimu laivas ar kompanija pateikia tokiai Susitariančiajai Vyriausybei priimtinau aukščiau minėtos informacijos patvirtinimą.

- 2.2. Kiekvienas laivas, kuriam taikomas šis skyrius, ketinantis įplaukti į kitos Susitariančiosios Vyriausybės uostą, pateikia 2.1 punkte nurodytą informaciją, jei jos tos Susitariančiosios Vyriausybės tinkamai įgalioti pareigūnai pareikalauja. Kapitonas gali atsisakyti pateikti tokią informaciją, suprasdamas, kad toks reikalavimo nevykdymas gali būti draudimo įplaukti į uostą priežastis.
- 2.3. Laivas turi saugoti 10 paskutinių įplaukimų į uosto įrenginius (terminalus) įrašus su 2.1 punkte nurodyta informacija.
- 2.4. Jeigu, gavę 2.1 punkte nurodytą informaciją uosto, į kurį laivas ketina įplaukti, Susitariančiosios Vyriausybės tinkamai įgalioti pareigūnai vis tiek turi rimtą pagrindą manyti, jog laivas neatitinka šio skyriaus ar Kodekso A dalies reikalavimų, tokie pareigūnai turi bandyti užmegzti ryšį su Administracija ir laivo bei Administracijos tarpusavio ryšį tam, kad būtų ištaisytas neatitikimas. Jeigu užmezgus tokį ryšį neatitikimas neištaisomas arba jeigu tokie pareigūnai vis dar turi rimtą pagrindą tikėti, kad laivas neatitinka šio skyriaus ar Kodekso A dalies reikalavimų, jie gali imtis su tuo laivu susijusių veiksmų, kaip numatyta 2.5 punkte. Visi veiksmai turi būti proporcingi, atsižvelgiant į Kodekso B dalyje pateiktas gaires.
- 2.5. Tokie veiksmai yra:
  1. reikalavimas ištaisyti neatitikimą;
  2. reikalavimas, kad laivas vyktų į tos Susitariančiosios Vyriausybės teritoriniuose vandenyse ar vidaus vandenyse nustatytą vietą;
  3. laivo inspektavimas, jeigu laivas yra Susitariančiosios Vyriausybės, į kurios uostą jis nori įplaukti, teritoriniuose vandenyse ar
  4. draudimas įplaukti į uostą.

▼B

Prieš imdamasi bet kurių tokių veiksmų, Susitarianči Vyriausybė praneša laivui savo ketinimus. Gaveš tokią informaciją, kapitonas gali atšaukti ketinimą įplaukti į tą uostą. Tokiu atveju ši taisyklė netaikoma.

3. Papildomos nuostatos

3.1. Tuo atveju, kai:

1. taikoma kitokia negu 1.3 punkte nurodyta švelnesnė administracinė ar koreguojanti kontrolės priemonė; ar
2. imamasi bet kokių veiksmų, nurodytų 2.5 punkte, Susitariančiosios Vyriausybės tinkamai įgaliotas pareigūnas nedelsdamas raštu informuoja Administraciją, kokios kontrolės priemonės buvo taikytos ar kokių veiksmų imtasi, ir nurodo jų priežastis. Susitariančioji Vyriausybė, taikanti kontrolės priemonės ar veiksmus, taip pat praneša pripažintai apsaugos organizacijai, kuri išdavė su tokiu laivu susijusį liudijimą, ir Organizacijai, kada buvo taikytos kokios nors tokios kontrolės priemonės arba buvo imtasi veiksmų.

3.2. Kai laivui uždrausta įplaukti į uostą ar laivas yra pašalinamas iš uosto, uosto valstybės institucijos turi pranešti atitinkamus faktus kitų įplaukimo uostų, kai jie žinomi, valstybės institucijoms ir bet kurioms kitoms atitinkamoms pakrantės valstybėms, atsižvelgdamos į Organizacijos formuluojamas rekomendacijas. Užtikrinamas tokio pranešimo konfidencialumas ir apsauga.

3.3. Draudimas įplaukti į uostą pagal 2.4 ir 2.5 punktus ar pašalinimas iš uosto pagal 1.1-1.3 punktus taikomas tik tada, kai Susitariančiosios Vyriausybės tinkamai įgalioti pareigūnai turi rimtą pagrindą įtarti, jog laivas kelia tiesioginį pavojų asmenų, laivų arba kito turto apsaugai ar saugumui ir kad nėra jokių kitų tinkamų priemonių pašalinti tokį pavojų.

3.4. Kontrolės priemonės, nurodytos 1.3 punkte, ir veiksmai, nurodyti 2.5 punkte, taikomi pagal šią taisyklę tik iki tol, kol neatitikimas, lėmęs tokių kontrolės priemonių ar veiksmų panaudojimą, ištaisomas taip, kad patenkintų Susitariančiąją Vyriausybę, atsižvelgiant į veiksmus, kuriuos siūlo laivas ar Administracija, jeigu tokių būtų.

3.5. Kai Susitariančioji Vyriausybė vykdo kontrolę pagal 1 punktą ar imasi veiksmų pagal 2 punktą:

1. dedamos visos įmanomos pastangos, kad būtų išvengta laivo neteisėto sulaikymo ar užlaikymo. Jeigu laivas tokiu būdu yra neteisėtai sulaikomas ar užlaikomas, jis turės teisę į kompensaciją dėl bet kokių patirtų nuostolių ar žalos; ir
2. nebus trukdoma patekti į laivą dėl avarinių ar humanitarinių priežasčių bei apsaugos tikslais.

10 taisyklė

Reikalavimai uosto įrenginiams (terminalams)

1. Uosto įrenginiai (terminalai) turi laikytis atitinkamų šio skyriaus ir Kodekso A dalies reikalavimų, atsižvelgiant į Kodekso B dalyje pateiktas gaires.
2. Susitariančiosios Vyriausybės, kurių teritorijoje yra uosto įrenginys (terminalas) ar uosto įrenginiai (terminalai), kuriems taikoma ši taisyklė, užtikrina, kad:
  1. būtų vykdomi, persvarstomi ir patvirtinami uosto įrenginio (terminalo) apsaugos įvertinimai, pagal Kodekso A dalies reikalavimus, ir
  2. būtų sudaromi, persvarstomi, patvirtinami ir įgyvendinami uosto įrenginio (terminalo) apsaugos planai, pagal Kodekso A dalies reikalavimus.
3. Susitariančiosios Vyriausybės paskiria ir praneša apie priemones, kurios turi būti numatytos uosto įrenginio (terminalo) apsaugos plane įvairiems apsaugos lygiams, įskaitant, ir tuos, kai bus reikalaujama pateikti Apsaugos deklaraciją.

11 taisyklė

Susitarimai dėl alternatyvių apsaugos priemonių

1. Susitariančiosios Vyriausybės, įgyvendindamos šio skyriaus ir Kodekso A dalies reikalavimus, gali sudaryti dvišales ar daugiašales rašytines sutartis su kitomis Susitariančiosiomis Vyriausybėmis dėl alternatyvių apsaugos prie-

▼B

monių, taikytinų trumpiems tarptautiniams reisams nustatytais maršrutais tarp jų teritorijose esančių uosto įrenginių (terminalų).

2. Kiekviena tokia sutartis neturi pažeisti kitų laivų ar uosto įrenginių (terminalų), kuriems netaikoma tokia sutartis, apsaugos lygio.
3. Joks laivas, kuriam taikoma tokia sutartis, negali atlikti jokios „iš laivo į laivą“ veiklos su jokių kitu laivu, kuriam netaikoma tokia sutartis.
4. Tokios sutartys periodiškai persvarstomos, atsižvelgiant į įgytą patirtį bei į bet kokius konkrečių aplinkybių ar įvertinto pavojaus pasikeitimus laivų, uosto įrenginių (terminalų) ar maršrutų, kuriems taikoma tokia sutartis, saugumui.

12 taisyklė

Ekvivalentiškos apsaugos priemonės

1. Administracija gali leisti konkrečiam laivui ar laivų, turinčių teisę plaukiooti su jos vėliava, grupei įgyvendinti kitas apsaugos priemones, ekvivalentiškas toms, kurios nustatytos šiame skyriuje ar Kodekso A dalyje, su sąlyga, kad tokios apsaugos priemonės yra bent ne mažiau veiksmingos negu tos, kurios nustatytos šiame skyriuje ar Kodekso A dalyje. Administracija, kuri leidžia tokias apsaugos priemones, praneša Organizacijai apie jų detales.
2. Įgyvendindama šio skyriaus ar Kodekso A dalies reikalavimus, Susitariančioji Vyriausybė gali leisti konkrečiam uosto įrenginiui (terminalui) ar įrenginių (terminalų), esančių jos teritorijoje, išskyrus tuos, kuriems taikoma pagal 11 taisyklę sudaryta sutartis, grupei įgyvendinti apsaugos priemones, ekvivalentiškas toms, kurios nustatytos šiame skyriuje ar Kodekso A dalyje, su sąlyga, kad tokios apsaugos priemonės yra ne mažiau veiksmingos negu tos, kurios nustatytos šiame skyriuje ar Kodekso A dalyje. Susitariančioji Vyriausybė, kuri leidžia tokias apsaugos priemones, praneša Organizacijai apie jų detales.

13 taisyklė

Informacijos perdavimas

1. Susitariančiosios Vyriausybės ne vėliau kaip 2004 m. liepos 4 d. turi perduoti Organizacijai ir padaryti prieinamą kompanijoms ir laivams tokią informaciją:
  1. savo nacionalinės institucijos ar institucijų, atsakingų už laivo ir uosto įrenginio (terminalo) apsaugą, pavadinimus ir kontaktinius duomenis;
  2. zonas jų teritorijose, įeinančias į patvirtintus uosto įrenginio (terminalo) apsaugos planus;
  3. pavardes ir kontaktinius duomenis tų asmenų, kurie paskirti, kad visą laiką būtų pasiekiami ir galėtų priimti bei veikti pagal bet kokius iš laivo — krantui gaunamus apsaugos pavojaus signalus, nurodytus 6.2.1 taisyklėje;
  4. pavardes ir kontaktinius duomenis tų asmenų, kurie paskirti, kad visą laiką būtų pasiekiami ir galėtų priimti bei veikti pagal bet kokius pranešimus iš Susitariančiųjų Vyriausybių, vykdančių kontrolės ir atitikties priemones, nurodytas 9.3.1 taisyklėje; ir
  5. pavardes ir kontaktinius duomenis tų asmenų, kurie paskirti, kad visą laiką būtų pasiekiami ir galėtų suteikti patarimą ar pagalbą laivams, ir kuriems laivai galėtų pranešti apie bet kuriuos rūpimus apsaugos klausimus, nurodytus 7.2 taisyklėje; ir vėliau turi atnaujinti tokią informaciją, kai atsiranda atitinkamų pasikeitimų. Organizacija turi perduoti tokius duomenis kitoms Susitariančiosioms Vyriausybėms, kad su jais susipažintų jų pareigūnai.
2. Susitariančiosios Vyriausybės ne vėliau kaip 2004 m. liepos 1 d. praneša Organizacijai bet kurių pripažintų apsaugos organizacijų, įgaliotų veikti jų vardu, pavadinimus ir kontaktinius duomenis kartu su duomenimis apie tokioms organizacijoms suteiktą ypatingą atsakomybę ir joms suteiktą įgaliojimų sąlygas. Tokia informacija atnaujinama, kai ir jei atsiranda pasikeitimų. Organizacija perduoda tokius duomenis kitoms Susitariančiosioms Vyriausybėms, kad su jais susipažintų jų pareigūnai.
3. Susitariančiosios Vyriausybės ne vėliau kaip 2004 m. liepos 1 d. pateikia Organizacijai sąrašą, išvardijantį patvirtintus uosto įrenginio (terminalo) apsaugos planus jų teritorijoje esantiems uosto įrenginiams (terminalams), kartu ir zonas, įeinančias į visus patvirtintus uosto įrenginio (terminalo) apsaugos planus, bei atitinkamą patvirtinimo datą; ir vėliau, jei jie vyksta, praneša apie tokius pasikeitimus:

▼B

1. numatomus ar jau padarytus zonos ar zonų, įeinančių į patvirtintą uosto įrenginio (terminalo) apsaugos planą, pakeitimus. Tokiais atvejais informacija, kuri turi būti perduodama, nurodo zonos ar zonų, įeinančių į planą, pakeitimus ir datą, kada tokie pakeitimai numatomi ar jau buvo padaryti;
2. numatomą ar jau įvykdytą patvirtinto uosto įrenginio (terminalo) apsaugos plano, anksčiau įtraukto į Organizacijai pateiktą sąrašą, anuliavimą. Tokiais atvejais informacija, kuri turi būti perduodama, nurodo datą, kada toks anuliavimas numatytas ar jau buvo įgyvendintas. Šiais atvejais Organizacijai pranešama kaip galima greičiau; ir
3. numatomus papildymus patvirtintų uosto įrenginio (terminalo) apsaugos planų sąrašė. Tokiais atvejais informacija, kuri turi būti perduodama, nurodo zoną ar zonas, įeinančias į planą, ir patvirtinimo datą.
4. Susitariančiosios Vyriausybės po 2004 m. liepos 1 d. kas penkeri metai pateikia Organizacijai persvarstytą ir atnaujintą sąrašą, išvardijantį visus patvirtintus uosto įrenginio (terminalo) apsaugos planus jų teritorijoje esantiems uosto įrenginiams (terminalams) kartu su zona ar zonomis, įeinančias į kiekvieną iš patvirtintų uosto įrenginio (terminalo) apsaugos planų, bei atitinkamą patvirtinimo datą (ir bet kurių jų pakeitimų patvirtinimo datą). Šis sąrašas anuliuoja ir pakeičia visą informaciją, pateiktą Organizacijai pagal 3 punktą, per prieš tai praėjusius penkerius metus.
5. Susitariančiosios Vyriausybės pateikia Organizacijai informaciją apie sudarytą sutartį pagal 11 taisyklę. Perduodama informacija apima:
  1. Sutartį sudariusių Susitariančiųjų Vyriausybių pavadinimus;
  2. uosto įrenginius (terminalus) ir fiksuotus maršrutus, kuriems sutartis taikoma;
  3. sutarties persvarstymo periodiškumą;
  4. sutarties įsigaliojimo datą; ir
  5. informaciją apie bet kurias konsultacijas, vykusias su kitomis Susitariančiosiomis Vyriausybėmis;ir vėliau kaip įmanoma greičiau pateikia Organizacijai informaciją apie sutarties pakeitimus ar pabaigą.
6. Bet kuri Susitariančioji Vyriausybė, kuri leidžia pagal 12 taisyklės nuostatas, bet kurias ekvivalentiškas apsaugą užtikrinančias priemones laivo, turinčio teisę plaukioti su jos vėliava ar uosto įrenginio (terminalo), esančio jos teritorijoje, atžvilgiu, praneša Organizacijai duomenis apie tokias priemones.
7. Pagal 3 punktą perduotą informaciją Organizacija pateikia kitoms Susitariančiosioms Vyriausybėms joms pareikalavus.“

II PRIEDAS

„TARPTAUTINIS LAIVŲ IR UOSTO ĮRENGINIŲ (TERMINALŲ) APSAUGOS KODEKSAS

PREAMBULĖ

1. Apsaugos jūroje diplomatinė konferencija, vykusį 2002 m. gruodžio mėn. Londone, priėmė naujas 1974 m. Tarptautinės konvencijos dėl žmogaus gyvybės apsaugos jūroje ir šio kodekso nuostatas, skirtas apsaugai jūroje stiprinti. Šiais naujais reikalavimais paremta tarptautinė sistema, kuria vado-vaudamiesi laivai ir uosto įrenginiai (terminalai) gali bendradarbiauti siek-dami nustatyti veiksmus, keliančius pavojų saugumui jūrų transporto sektoriuje, ir užkirsti jiems kelią.
2. Po tragiškų 2001 m. rugsėjo 11-osios įvykių Tarptautinės jūrų organizacijos, toliau — Organizacija, Asamblėjos dvidešimt antroje sesijoje, vykusioje 2001 m. lapkričio mėn., buvo bendru sutarimu nutarta parengti naujas su laivų ir uosto įrenginių (terminalų) apsauga susijusias priemones ir jas priimti 1974 m. Tarptautinės konvencijos dėl žmogaus gyvybės apsaugos jūroje Susitariančiųjų Vyriausybės konferencijoje (vadinamojoje Apsaugos jūroje diplomatinėje konferencijoje) 2002 m. gruodžio mėn. Rengti diplomatinę konferenciją, atsižvelgiant į valstybių narių, tarpvyriausybinių organizacijų ir nevyriausybinių organizacijų, su kuriomis Organizacija konsultuojasi, pareiškimus, buvo patikėta Organizacijos jūrų saugumo komitetui (JSK) (žr.: Tarptautinės jūrų organizacijos konvencija).
3. Savo pirmojoje neeilinėje sesijoje, kuri taip pat vyko 2001 m. lapkričio mėn., JSK, siekdamas paspartinti reikiamų apsaugos priemonių rengimą ir priėmimą, įkūrė JSK ne sesijų metu posėdžiaujančią apsaugos jūroje darbo grupę. Pirmąjį posėdį JSK ne sesijų metu posėdžiaujanti apsaugos jūroje darbo grupė surengė 2002 m. vasario mėn., o jos diskusijų rezultatai buvo pateikti ir apsvartyti JSK septyniasdešimt penktojoje sesijoje 2002 m. kovo mėn., kurios metu pateiktiems pasiūlymams toliau plėtoti buvo įkurta ad hoc darbo grupė. JSK septyniasdešimt penktojoje sesijoje apsvartė šios darbo grupės ataskaitą ir rekomendavo darbą pratęsti kitame JSK ne sesijų metu posėdžiaujančios darbo grupės posėdyje, kuris buvo surengtas 2002 m. rugsėjo mėn. Septyniasdešimt šeštojoje JSK sesijoje buvo aptarti minėtos darbo grupės 2002 m. rugsėjo mėn. posėdžio rezultatai ir tolesnis darbas, kurį JSK darbo grupė atliko savo posėdyje, surengtame drauge su Komiteto septyniasdešimt šeštąja sesija 2002 m. gruodžio mėn. prieš pat diplomatinę konferenciją, bei buvo patvirtintas siūlomų tekstų, svarstytinų diplomatinėje konferencijoje, galutinis variantas.
4. Apsaugos jūroje diplomatinėje konferencijoje (vykusioje 2002 m. gruodžio 9-13 d.) buvo priimtos 1974 m. Tarptautinės konvencijos dėl žmogaus gyvybės apsaugos jūroje (SOLAS 74) galiojusių nuostatų pakeitimai, paspartinantys reikalavimo įrengti automatines identifikavimo sistemas vykdymą, ir patvirtintos naujos SOLAS 74 XI-1 skyriaus taisyklės, nustatančios, kaip žymėti laivo identifikavimo numeriu ir kaip tvarkyti laivo istorijos tęstinių įrašų segtuvą. Diplomatinėje konferencijoje buvo priimta keletas konferencijos rezoliucijų, įskaitant rezoliucijas dėl šio kodekso įgyvendinimo ir persvars-tymo, dėl techninio bendradarbiavimo ir bendros veiklos su Tarptautine darbo organizacija ir Pasaulio muitinių organizacija. Buvo pripažinta, kad baigus šių dviejų organizacijų darbą gali reikėti persvarstyti ir pakeisti tam tikras naujas nuostatas dėl jūros apsaugos.
5. SOLAS 74 XI-2 skyriaus ir šio kodekso nuostatos taikomos laivams ir uosto įrenginiams (terminalams). Išplėsti SOLAS 74 taikymo sritį taip, kad ji būtų taikoma ir uosto įrenginiams (terminalams), buvo susitarta atsižvelgiant į tai, kad SOLAS 74 numatytas pats sparčiausias būdas, užtikrinantis, kad netrukus išgaliotų ir pradėtų veikti būtinos apsaugą užtikrinančios priemonės. Vis dėlto taip pat buvo susitarta, kad nuostatos dėl uosto įrenginių (terminalų) turi būti siejamos tik su laivo/uosto sąveika. Platesnis uostų teritorijų apsaugos klausimas bus tolesnio Tarptautinės jūrų organizacijos ir Tarptau-tinės darbo organizacijos bendro darbo dalykas. Taip pat buvo sutarta, kad šios nuostatos neturi apimti faktinio reagavimo į antpuolius ar būtinų valymo darbų po tokių antpuolių.
6. Rengiant šias nuostatas buvo pasirūpinta, kad jos atitiktų 1978 m. Tarptau-tinės konvencijos dėl jūrininkų mokymo, atestavimo ir budėjimo normatyvų (su pakeitimais), Tarptautinio saugos valdymo kodekso (TSVK) ir suderintos apžiūrų ir sertifikavimo sistemos nuostatas.
7. Šios nuostatos liudija reikšmingą tarptautinės jūrų technikos pramonės šakų požiūriu į jūrų transporto sektoriaus apsaugą pasikeitimą. Pripažįstama, kad

▼B

- jos gali tapti didele papildoma našta kai kurioms Susitariančiosioms Vyriausybėms. Visokeriopaipriapažįstama techninio bendradarbiavimo, skirto padėti Susitariančiosioms Vyriausybėms įgyvendinti nuostatas, svarba.
8. Įgyvendinant šias nuostatas, reikės tolesnio veiksmingo visų suinteresuotų asmenų, kurie susiję su laivais ir uosto įrenginiais (terminalais) arba jais naudojasi, įskaitant laivų personalą, uostų personalą, keleivius, su krovinių gabenimu susijusius asmenis, laivų ir uostų vadovybę, nacionalinėse ir vietos valdžios institucijose, atsakingose už apsaugą, dirbančius asmenis, bendradarbiavimo ir supratimo. Jei dabartinė praktika ir procedūros neužtikrina pakankamo apsaugos lygio, jas reikės persvarstyti ir pakeisti. Didesnės apsaugos jūroje sumetimais laivybos ir uostų pramonės šakos bei nacionalinės ir vietos valdžios institucijos turės atlikti daugiau funkcijų.
  9. Į šio kodekso B dalyje pateiktas gaires reikėtų atsižvelgti įgyvendinant SOLAS 74 XI-2 skyriuje ir šio kodekso A dalyje išdėstytas nuostatas dėl apsaugos. Vis dėlto pripažįstama, kad tai, kiek gairėmis galima vadovautis, priklauso nuo uosto įrenginio (terminalo) ir laivo, jo verslo ir (arba) krovinių pobūdžio.
  10. Niekas šiame kodekse negali būti aiškinama arba taikoma pažeidžiant deramos pagarbos pagrindinėms teisėms ir laisvėms principą, numatytą tarptautiniuose dokumentuose, ypač susijusiuose su jūroje dirbančiais asmenimis ir pabėgėliais, įskaitant Tarptautinės darbo organizacijos deklaraciją dėl pagrindinių principų ir teisių darbe ir tarptautinius standartus dėl jūrų ir uostų darbuotojų.
  11. Pripažindamos, kad 1965 m. Konvencija dėl tarptautinės jūrų laivybos sąlygų palengvinimo (su pakeitimais) numato, kad valdžios institucijos turi leisti įgulų nariams užsieniečiams išlipti į krantą, kai laivas, kuriuo jie atplaukė, stovi uoste, su sąlyga, kai yra sutvarkyti laivo atvykimo formalumai, o valdžios institucijos neturi priešasčių neleisti įgulai išlipti į krantą dėl visuomenės sveikatos, visuomenės saugumo ar viešosios tvarkos sumetimų, Susitariančiosios Vyriausybės, tvirtindamos laivų ir uosto įrenginių (terminalų) apsaugos planus, turėtų deramai atsižvelgti į tai, kad laivo personalas gyvena bei dirba laive ir jam reikia leidimo išlipti į krantą bei pasinaudoti krante esančiomis jūrininkų rūpybos paslaugomis, įskaitant medicinos priežiūrą.

A DALIS

PRIVALOMIEJI REIKALAVIMAI, SUSIJĘ SU 1974 M. TARPTAUTINĖS KONVENCIJOS DĖL ŽMOGAUS GYVYBĖS APSAUGOS JŪROJE (SU PAKEITIMAIS) PRIEDO XI-2 SKYRIAUS NUOSTATOMIS

1. BENDROSIOS NUOSTATOS

1.1. **Ižanga**

Šioje Tarptautinio laivų ir uosto įrenginių (terminalų) apsaugos kodekso dalyje išdėstytos privalomosios nuostatos, pateiktos 1974 m. Tarptautinės konvencijos dėl žmogaus gyvybės apsaugos jūroje (su pakeitimais) XI-2 skyriuje.

1.2. **Tiksiai**

Šio kodekso tikslai:

1. sukurti tarptautinę Susitariančiųjų Vyriausybių, valstybės institucijų, vietos administracijų ir laivybos bei uostų pramonės šakų bendradarbiavimo sistemą, padedančią nustatyti grėsmę saugumui ir imtis prevencinių priemonių prieš incidentus, keliančius pavojų tarptautiniams vežimams naudojamiems laivams arba uosto įrenginiams (terminalams);
2. nustatyti atitinkamas Susitariančiųjų Vyriausybių, valstybės institucijų, vietos administracijų ir laivybos bei uostų pramonės šakų nacionalinio ir tarptautinio lygmens funkcijas ir atsakomybę apsaugai jūroje užtikrinti;
3. užtikrinti greitą ir veiksmingą su apsauga susijusios informacijos rinkimą ir mainus;
4. pateikti apsaugos vertinimų metodiką, kad būtų parengti planai ir procedūros, skirti reaguoti į kintančius apsaugos lygius,
5. padėti įsitikinti, kad yra numatytos pakankamos ir proporcingos apsaugą jūroje užtikrinančios priemonės.

1.3. **Funkciniai reikalavimai**

Siekiant šių tikslų, kodekse numatyta keletas funkcinų reikalavimų. Tarp jų yra šie ir ne tik šie:

1. rinkti ir įvertinti informaciją apie grėsmę saugumui ir keistis šia informacija su atitinkamomis Susitariančiosiomis Vyriausybėmis;
2. reikalauti, kad būtų rengiami informacijos perdavimo protokolai laivams ir uosto įrenginiams (terminalams);
3. užkirsti kelią neteisėtai patekti į laivus, uosto įrenginius (terminalus) ir jų draudžiamąsias zonas;
4. užkirsti kelią įnešti į laivus ar uosto įrenginius (terminalus) neleistinus ginklus, padegamuosius užtaisus ar sprogmenis;
5. suteikti priemonių pavojui skelbti reaguojant į grėsmę saugumui arba pavojų saugumui keliančius incidentus;
6. reikalauti, kad būtų parengti laivų ir uosto įrenginių (terminalų) apsaugos planai, grindžiami apsaugos vertinimais, ir
7. reikalauti, kad būtų rengiami mokymai, treniruotės ir pratybos norint supažindinti su apsaugos planais ir procedūromis.

2. SAŲVOKOS

2.1. Šioje dalyje, jei specialiai nenurodyta kitaip:

1. Konvencija — iš dalies pakeista 1974 m. Tarptautinė konvencija dėl žmogaus gyvybės apsaugos jūroje;
2. taisyklė — Konvencijos taisyklė;
3. skyrius — Konvencijos skyrius;
4. laivo apsaugos planas — planas, parengtas norint užtikrinti, kad laive būtų taikomos priemonės, skirtos apsaugoti laive esančius

▼B

- žmones, krovinių, krovinių transportavimo skyrius, laivo atsargas arba laivą nuo pavojų saugumui keliančio incidento rizikos;
5. uosto įrenginio (terminalo) apsaugos planas — planas, parengtas norint užtikrinti, kad būtų taikomos priemonės, skirtos apsaugoti uosto įrenginį (terminalą) ir uosto įrenginyje (terminale) esančius laivus, žmones, krovinių, krovinių transportavimo skyrius ir laivo atsargas nuo pavojų saugumui keliančio incidento rizikos;
  6. laivo apsaugos pareigūnas — laive esantis atskaitingas kapitonui asmuo, kurį kompanija yra paskyrusi būti atsakingu už laivo apsaugą, įskaitant laivo apsaugos plano įgyvendinimą ir jo laikymąsi, ir taip pat už ryšius su kompanijos apsaugos pareigūnu bei uosto įrenginio (terminalo) apsaugos pareigūnais;
  7. kompanijos apsaugos pareigūnas — asmuo, kurį kompanija paskyrė rūpintis, kad būtų atliktas laivo apsaugos vertinimas, būtų parengtas bei pateiktas tvirtinti, o po to įgyvendintas laivo apsaugos planas ir jo būtų laikomasi, taip pat kad būtų palaikomi ryšiai su uosto įrenginio (terminalo) apsaugos pareigūnais ir laivo apsaugos pareigūnu;
  8. uosto įrenginių (terminalo) apsaugos pareigūnas — asmuo, atsakingas už uosto įrenginių (terminalų) apsaugos plano rengimą, įgyvendinimą, persvarstymą ir laikymąsi bei už ryšius su laivų apsaugos pareigūnais ir kompanijų apsaugos pareigūnais;
  9. 1 apsaugos lygis — lygis, kuriam užtikrinti visada taikomos minimalios reikiamos apsaugą užtikrinančios priemonės;
  10. apsaugos lygis — lygis, kuriam užtikrinti tam tikrą laikotarpį dėl padidėjusios pavojų saugumui keliančio incidento rizikos taikomos reikiamos papildomos apsaugą užtikrinančios priemonės;
  11. 3 apsaugos lygis — lygis, kuriam užtikrinti tam tikrą laikotarpį, kai tikėtinas arba realiai gresia pavojų saugumui keliantis incidentas, taikomos tolesnės konkrečios apsaugą užtikrinančios priemonės, nors gali būti neįmanoma nustatyti konkretaus taikinio.
- 2.2. Šiame kodekse vartojama sąvoka „laivas“ apima ir mobiliuosius atviros jūros grėžimo įrenginius, ir greitaeigius laivus, kaip apibrėžta XI-2/1 skyriuje.
  - 2.3. Sąvoka „Susitariančioji Vyriausybė“, vartojama 14-18 skirsniuose drauge su nuoroda į uosto įrenginį (terminalą), reiškia ir „paskirtąją instituciją“.
  - 2.4. Sąvokos, jei šioje dalyje neapibrėžtos kitaip, turi tą pačią reikšmę kaip ir ta, kuri joms suteikiama I ir XI-2 skyriuose.
3. TAIKYMAS
  - 3.1. Šis kodeksas taikomas:
    1. šiems tarptautiniams reisams vykdančių laivų tipams:
      1. keleiviniams laivams, įskaitant greitaeigius keleivinius laivus;
      2. kroviniams laivams, įskaitant greitaeigius laivus, kurių bendrasis tonažas 500 ir didesnis, ir
      3. mobiliesiems atviros jūros grėžimo įrenginiams; ir
    2. uosto įrenginiams (terminalams), aptarnaujantiems tokius laivus, vykdančius tarptautinius reisus.
  - 3.2. Nepaisydamos 3.1.2 skirsnio nuostatų, Susitariančiosios Vyriausybės nusprendžia, kurias šios kodekso dalies nuostatas taikyti tiems jų teritorijoje esantiems uosto įrenginiams (terminalams), kurie kartais turi aptarnauti iš tarptautinio reiso atplaukiančius arba į tarptautinį reisą išplaukiančius laivus, nors pirmiausia jais naudojasi tarptautiniais reisais neplaukiojantys laivai.
  - 3.2.1. Sprendimus, priimamus vadovaujantis 3.2 skirsniu, Susitariančiosios Vyriausybės grindžia uosto įrenginio (terminalo) apsaugos vertinimu, atliktu vadovaujantis šia kodekso dalimi.
  - 3.2.2. Joks sprendimas, kurį vadovaudamasi 3.2 skirsniu priima Susitariančioji Vyriausybė, neturi mažinti apsaugos lygio, kurio siekiama pagal XI-2 skyrių arba pagal šią kodekso dalį.

▼B

- 3.3. Šis kodeksas netaikomas karo laivams, io laivyno pagalbiniais laivams arba kitiems laivams, priklausantiems Susitariančiai Vyrriausybei arba jos eksploatuojamiems ir naudojamiems tik Vyrriausybės nekomercinei tamybai.
- 3.4. Šios dalies 5-13 ir 19 skirsniai taikomi kompanijoms ir laivams, kaip nurodyta XI-2/4 taisyklėje.
- 3.5. Šios dalies 5 ir 14-18 skirsniai taikomi uosto įrenginiams (terminalams), kaip nurodyta XI-2/10 taisyklėje.
- 3.6. Niekas šiame kodekse nepažeidžia tarptautinės teisės numatytų valstybių teisių ir prievolių.
4. SUSITARIANČIŲJŲ VYRIAUSYBIŲ PAREIGOS
- 4.1. Vadovaudamosi XI-2/3 ir XI-2/7 taisyklių nuostatomis, Susitariančiosios Vyrriausybės nustato apsaugos lygius ir teikia nurodymus, kaip apsisaugoti nuo pavojų saugumui keliančių incidentų. Aukštesni apsaugos lygiai rodo didesnę pavojų saugumui keliančio incidento tikimybę. Nustatant tinkamą apsaugos lygį, reikia atsižvelgti į šiuos veiksnius:
1. į informacijos apie grėsmę patikimumą;
  2. į informacijos apie grėsmę pagrįstumą;
  3. į informacijos apie grėsmę konkretumą ar grėsmės neišvengiamumą ir
  4. į galimus tokio pavojų saugumui keliančio incidento padarinius.
- 4.2. Nustatydamos 3 apsaugos lygį, Susitariančiosios Vyrriausybės prirėikus pateikia atitinkamų nurodymų ir teikia su apsauga susijusią informaciją laivams ir uosto įrenginiams (terminalams), kuriems ji gali turėti įtakos.
- 4.3. Susitariančiosios Vyrriausybės pripažintai apsaugos organizacijai gali perduoti tam tikras su apsauga susijusias pareigas, numatytas XI-2 skyriuje ir šioje kodekso dalyje, išskyrus:
1. taikytino apsaugos lygio nustatymą;
  2. uosto įrenginio (terminalo) apsaugos vertinimo ir tolesnių patvirtinto vertinimo pakeitimų tvirtinimą;
  3. uosto įrenginių (terminalų), kurie turės paskirti uosto įrenginio (terminalo) apsaugos pareigūną, įvardijimą;
  4. uosto įrenginio (terminalo) apsaugos plano ir tolesnių patvirtinto plano pakeitimų tvirtinimą;
  5. kontrolę ir atitikties priemonių taikymą vadovaujantis XI-2/9 taisykle ir
  6. Apsaugos deklaracijos reikalavimų nustatymą.
- 4.4. Susitariančiosios Vyrriausybės tiek, kiek, jų nuomone, reikalinga, tikrina savo patvirtintų laivų arba uosto įrenginių (terminalų) apsaugos planų ar šių planų pakeitimų arba laivų planų, kurie patvirtinti jų vardu, veiksmingumą.
5. APSAUGOS DEKLARACIJA
- 5.1. Susitariančiosios Vyrriausybės, įvertinusios riziką, kurią laivo/uosto sąveika arba veikla „iš laivo į laivą“ kelia žmonėms, turtui arba aplinkai, nustato, kada reikia Apsaugos deklaracijos.
- 5.2. Laivas gali prašyti užpildyti Apsaugos deklaraciją, kai:
1. laivas dirba pagal aukštesnį apsaugos lygį negu uosto įrenginys (terminalas) ar kitas laivas, su kuriuo jis sąveikauja;
  2. Susitariančiosios Vyrriausybės yra sutarusios dėl Apsaugos deklaracijos, apimančios kai kuriuos tarptautinius reišius ar konkrečius tais reišiais plaukiančius laivus;
  3. buvo kilusi grėsmė saugumui arba įvyko pavojų saugumui keliantis incidentas, susijęs atitinkamai su laivu arba uosto įrenginiu (terminalu);

▼B

4. laivas yra uoste, kuris neprivalo turėti ir įgyvendinti patvirtinto uosto įrenginio (terminalo) apsaugos plano, arba
  5. laivas atlieka krovos iš laivo į laivą darbus su kitu laivu, kuris neprivalo turėti ir įgyvendinti patvirtinto laivo apsaugos plano.
- 5.3. Prašymus užpildyti šiame skirsnyje numatytą Apsaugos deklaraciją priima atitinkamas uosto įrenginys (terminalas) ar laivas.
- 5.4. Apsaugos deklaraciją pildo:
1. laivo kapitonas arba laivo apsaugos pareigūnas laivo (laivų) vardu; ir, jei yra paskirtas,
  2. uosto įrenginio (terminalo) apsaugos pareigūnas arba, jei Susitariančioji Vyriausybė nustato kitaip, bet kuri kita institucija, atsakinga už pakrantės apsaugą, uosto įrenginio (terminalo) vardu.
- 5.5. Apsaugos deklaracijoje išdėstomi apsaugos reikalavimai, kurie gali būti keliami uosto įrenginiui (terminalui) ir laivui (arba laivams), ir nurodoma atsakomybė už kiekvieną jų.
- 5.6. Susitariančiosios Vyriausybės, atsižvelgdamos į XI-2/9.2.3 taisyklės nuostatas, nustato minimalų laikotarpį, kurį jos teritorijoje esantys uosto įrenginiai (terminalai) turi saugoti Apsaugos deklaraciją.
- 5.7. Administracijos, atsižvelgdamos į XI-2/9.2.3 taisyklės nuostatas, nustato minimalų laikotarpį, kurį Apsaugos deklaraciją turi saugoti laivai, turintys teisę plaukioti su jų vėliava.
6. KOMPANIJOS PAREIGOS
- 6.1. Kompanija pasirūpina, kad laivo apsaugos plane būtų aiškus teiginys, pabrėžiantis kapitono įgaliojimus. Laivo apsaugos plane kompanija pareiškia, kad kapitonas turi didžiausius įgaliojimus ir atsakomybę priimti sprendimus dėl laivo saugumo ir apsaugos bei prirėkus prašyti kompanijos arba kitos Susitariančiosios Vyriausybės pagalbos.
- 6.2. Kompanija pasirūpina, kad kompanijos apsaugos pareigūnas, kapitonas ir laivo apsaugos pareigūnas gautų būtina paramą savo pareigoms ir funkcijoms atlikti vadovaujantis XI-2 skyriumi ir šia kodekso dalimi.
7. LAIVO APSAUGA
- 7.1. Reikalaujama, kad laivas dirbtų pagal Susitariančiųjų Vyriausybių nustatytą apsaugos lygį, kaip nurodyta toliau.
- 7.2. Kai nustatytas 1 apsaugos lygis, norint nustatyti pavojų saugumui keliančių incidentų prevencines priemones ir jų imtis, visuose laivuose, atsižvelgiant į šio kodekso B dalyje pateiktas gaires, taikant atitinkamas priemones, atliekami šie veiksmai:
1. pasirūpinama, kad būtų atliekamos visos su laivo apsauga susijusios pareigos;
  2. kontroliuojamas patekimas į laivą;
  3. kontroliuojamas keleivių įlaipinimas ir jų išinešami daiktai;
  4. stebimos draudžiamosios zonos, kad į jas patektų tik įgalioti asmenys;
  5. stebimos denio zonos ir aplink laivą esančios teritorijos;
  6. prižiūrima, kaip tvarkomi kroviniai ir laivo atsargos;
  7. pasirūpinama, kad visada veiktų apsaugą užtikrinančios ryšių priemonės.
- 7.3. Nustačius 2 apsaugos lygį, atliekant kiekvieną 7.2 skirsnyje išvardytą veiksmą imamasi papildomų apsaugos priemonių, nurodytų laivo apsaugos plane, atsižvelgiant į šio kodekso B dalyje pateiktas gaires.
- 7.4. Nustačius 3 apsaugos lygį, atliekant kiekvieną 7.2 skirsnyje išvardytą veiksmą imamasi tolesnių specialiųjų apsaugos priemonių, nurodytų laivo apsaugos plane, atsižvelgiant į šio kodekso B dalyje pateiktas gaires.
- 7.5. Kai Administracija nustato 2 arba 3 apsaugos lygį, laivas patvirtina, jog gavo nurodymus dėl apsaugos lygio pakeitimo.

▼B

- 7.6. Prieš įplaukdamas į uostą arba būdamas Susitariančiosios Vyriausybės, kuri nustatė 2 arba 3 apsaugos lygį, teritorijoje esančiame uoste, laivas patvirtina, jog gavo šį nurodymą, o uosto įrenginio (terminalo) apsaugos pareigūnui patvirtina, kad pradėjo taikyti atitinkamas priemones ir procedūras, išsamiai išdėstytas laivo apsaugos plane, o kai yra nustatytas 3 apsaugos lygis, — apsaugos lygį nustačiusios Susitariančiosios Vyriausybės pateiktose instrukcijose. Laivas praneša apie visus nurodymų vykdymo sunkumus. Tokiais atvejais uosto įrenginio (terminalo) apsaugos pareigūnas ir laivo apsaugos pareigūnas palaiko ryšį ir koordinuoja reikiamus veiksmus.
- 7.7. Jei Administracija reikalauja, kad laivas nustatytų arba jame jau nustatytas aukštesnis apsaugos lygis negu uoste, į kurį jis ketina įplaukti arba kuriame jis jau yra, tada laivas nedelsdamas informuoja apie situaciją Susitariančiosios Vyriausybės, kurios teritorijoje yra uosto įrenginys (terminalas), kompetentingą instituciją ir uosto įrenginio (terminalo) apsaugos pareigūną.
- 7.7.1. Tokiais atvejais laivo apsaugos pareigūnas palaiko ryšį su uosto įrenginio (terminalo) apsaugos pareigūnu ir prireikus koordinuoja atitinkamus veiksmus.
- 7.8. Administracija, reikalaudama, kad laivai, turintys teisę plaukioti su jos vėliava, nustatytų 2 arba 3 apsaugos lygį kitos Susitariančiosios Vyriausybės uoste, nedelsdama apie tai informuoja tą Susitariančiąją Vyriausybę.
- 7.9. Kai Susitariančiosios Vyriausybės nustato apsaugos lygius ir pasirūpina, kad informacija apie apsaugos lygį būtų perduota jų teritorinėse jūrose plaukiojantiems arba apie ketinimą įplaukti į jų teritorinius vandenius pareiškusiems laivams, šiems laivams rekomenduojama būti budriems ir nedelsiant perduoti savo administracijai bei visoms netoliese esančioms pakrančių valstybėms visą informaciją, kurią sužino ir kuri gali paveikti apsaugą jūroje toje vietovėje.
- 7.9.1. Informuodama šiuos laivus apie taikomą apsaugos lygį, Susitariančioji Vyriausybė, atsižvelgdama į šio kodekso B dalyje pateiktas gaires, informuoja tuos laivus ir apie bet kurią apsaugos priemonę, kurios jie turėtų imtis, o prireikus — apie priemones, kurių Susitariančioji Vyriausybė ėmėsi siekdama apsisaugoti nuo grėsmės.
8. LAIVO APSAUGOS VERTINIMAS
- 8.1. Laivo apsaugos vertinimas — esminė ir neatsiejama laivo apsaugos plano rengimo ir atnaujinimo proceso dalis.
- 8.2. Kompanijos apsaugos pareigūnas užtikrina, kad laivo apsaugą vertintų asmenys, turintys tinkamų įgūdžių laivo apsaugai vertinti, vadovaudamiesi šiuo skirsniu ir atsižvelgdami į šio kodekso B dalyje pateiktas gaires.
- 8.3. Vadovaujantis 9.2.1 skirsnio nuostatomis, konkretaus laivo apsaugos vertinimą gali atlikti pripažinta apsaugos organizacija.
- 8.4. Į laivo apsaugos vertinimą įeina apsaugos patikrinimas laive ir bent šie elementai:
1. turimų apsaugos priemonių, procedūrų ir operacijų nustatymas;
  2. esminių laive atliekamų operacijų, kurias svarbu apsaugoti, nustatymas ir vertinimas;
  3. galimų pavojų esminėms laive atliekamoms operacijoms ir jų tikimybės nustatymas, kad būtų galima numatyti apsaugą užtikrinančias priemones ir jų prioritetus, ir
  4. trūkumų, įskaitant infrastruktūrą, politiką ir procedūras veikiančius žmogiškuosius veiksmus, nustatymas.
- 8.5. Laivo apsaugos vertinimo dokumentus rengia, persvarsto, patvirtina ir saugo kompanija.
9. LAIVO APSAUGOS PLANAS
- 9.1. Kiekviename laive turi būti saugomas Administracijos patvirtintas laivo apsaugos planas. Plane išdėstomos nuostatos dėl trijų apsaugos lygių, apibūdintų šioje kodekso dalyje.

▼B

- 9.1.1. Laivo apsaugos planą, skirtą konkrečiam laivui, vadovaujantis 9.2.1 skirsnio nuostatomis, gali parengti pripažinta apsaugos organizacija.
- 9.2. Laivų apsaugos planų ar anksčiau patvirtinto plano pakeitimų persvarstymą ir tvirtinimą Administracija gali patikėti pripažintoms apsaugos organizacijoms.
- 9.2.1. Šiais atvejais pripažinta apsaugos organizacija, atliekanti konkretaus laivo apsaugos plano ar jo pakeitimų persvarstymą ir jį tvirtinanti, neturi būti prisidėjusi prie laivo apsaugos vertinimo arba persvarstomo laivo apsaugos plano ar jo pakeitimų rengimo.
- 9.3. Pateikiant laivo apsaugos planą ar anksčiau patvirtinto plano pakeitimus, pateikiamas ir apsaugos vertinimas, kuriuo remiantis buvo parengtas planas arba pakeitimai.
- 9.4. Šis planas rengiamas atsižvelgiant į šio kodekso B dalyje pateiktus nurodymus ir rašomas laivo darbine kalba arba kalbomis. Jei vartojama kalba ar kalbos nėra anglų, prancūzų ar ispanų, pridedamas vertimas į vieną iš šių kalbų. Plane turi būti išdėstyti bent šie dalykai:
1. priemonės, skirtos užkirsti kelią į laivą įnešti ginklus, pavojingas medžiagas ir prietaisus, kurie skirti naudoti prieš žmones, laivus arba uostus ir kuriuos įnešti į laivą nėra išduotas leidimas;
  2. nurodytos draudžiamosios zonos ir priemonės užkirsti kelią be leidimo patekti į jas;
  3. priemonės, skirtos užkirsti kelią patekti į laivą be leidimo;
  4. procedūros, taikomos reaguojant į grėsmę saugumui arba apsaugos pažeidimus, įskaitant nuostatas dėl laivo arba laivo/uosto sąveikos esminių operacijų palaikymo;
  5. procedūros, taikomos reaguojant į apsaugos instrukcijas, kurias Susitariančiosios Vyriausybės gali duoti, kai nustatytas 3 apsaugos lygis;
  6. evakuacijos tvarka grėsmės saugumui ar apsaugos pažeidimų atveju;
  7. laivo personalo, kuriam priskirtos apsaugos užtikrinimo funkcijos, ir kito laivo personalo pareigos, susijusios su apsaugos aspektais;
  8. apsaugą užtikrinančios veiklos tikrinimo procedūros;
  9. su planu susijusio mokymo, treniruočių ir pratybų tvarka;
  10. sąveikos su uosto įrenginio (terminalo) apsaugą užtikrinančia veikla procedūros;
  11. plano periodinio persvarstymo ir atnaujinimo tvarka;
  12. pranešimų apie pavojų saugumui keliančius incidentus tvarka;
  13. paskirto laivo apsaugos pareigūno duomenys;
  14. paskirto kompanijos apsaugos pareigūno duomenys, įskaitant informaciją, kaip su juo susisiekti per visą parą;
  15. procedūros laive esančios apsaugos įrangos tikrinimui, bandymui, kalibravimui ir priežiūrai užtikrinti;
  16. laive esančios apsaugos įrangos bandymo arba kalibravimo dažnumas;
  17. nurodytos vietos, kur įrengti laivo išpėjimo apie pavojų sistemos įjungimo punktai,
  18. procedūros, instrukcijos ir gairės, kaip naudotis laivo išpėjimo apie pavojų sistema, įskaitant jos bandymą, įjungimą, išjungimą, naują nustatymą, ir kaip sumažinti melagingų pavojaus signalų skaičių.
- 9.4.1. Darbuotojai, kurie atlieka plane nurodytos apsaugą užtikrinančios veiklos vidaus auditą arba vertina plano įgyvendinimą, negali dalyvauti tikrinamoje veikloje, nebent tai būtų neįmanoma dėl kompanijos arba laivo dydžio ir pobūdžio.
- 9.5. Administracija nustato, kokie patvirtinto laivo apsaugos plano arba patvirtintame plane nurodytos apsaugos įrangos pakeitimai neturi

▼B

- būti daromi, jei atitinkamiems plano pakeitimams nepritaria Administracija. Visi šie pakeitimai turi būti ne mažiau veiksmingi už XI-2 skyriuje ir šioje kodekso dalyje nustatytas priemonės.
- 9.5.1. Laivo apsaugos plano arba apsaugos įrangos pakeitimų, kuriems, pagal 9.5 skirsnį, konkrečiai pritarė Administracija, pobūdis fiksuojamas dokumentuose taip, kad būtų aišku, jog jie patvirtinti. Šis patvirtinimas laikomas laive ir pateikiamas kartu su Tarptautiniu laivo apsaugos liudijimu (arba Laikiniu tarptautiniu laivo apsaugos liudijimu). Jei šie pakeitimai laikini, vėl įdiegus pradinės patvirtintas priemones arba įrangą, šių dokumentų saugoti laive nebereikia.
- 9.6. Planas gali būti saugomas elektronine forma. Šiuo atveju jam apsaugoti turi būti numatytos procedūros, skirtos užkirsti kelią jį ištrinti, sunaikinti arba keisti be leidimo.
- 9.7. Planas turi būti saugomas, kad juo be leidimo nebūtų naudojamosi ar atskleidžiama jame esanti informacija.
- 9.8. Laivo apsaugos planų netikrina pareigūnai, kuriuos Susitariančioji Vyriausybė yra tinkamai įgaliojusi imtis kontrolės ir atitikties tikrinimo priemonių pagal XI-2/9 taisyklę, išskyrus 9.8.1 skirsnyje nurodytas aplinkybes.
- 9.8.1. Jei Susitariančiosios Vyriausybės tinkamai įgalioti pareigūnai turi rimtų priežasčių manyti, kad laivas neatitinka XI-2 skyriaus arba šio kodekso A dalies reikalavimų, o vienintelis būdas tai patikrinti arba ištaisyti neatitikimą yra laivo apsaugos plano atitinkamų reikalavimų persvarstymas, išimties tvarka leidžiama susipažinti su konkrečiomis su neatitikimu susijusiomis plano dalimis, bet tik gavus Susitariančiosios Vyriausybės arba konkretaus laivo kapitono sutikimą. Vis dėlto plano nuostatos, susijusios su šios kodekso dalies 9.4 skirsnio 2, 4, 5, 7, 15, 17 ir 18 punktais, yra laikomos konfidencialia informacija ir negali būti tikrinamos, jei konkrečios Susitariančiosios Vyriausybės nesutaria kitaip.
10. PROTOKOLAI
- 10.1. Toliau išvardytos veiklos, nagrinėjamos laivo apsaugos plane, protokolai saugomi laive bent jau mažiausią Administracijos nurodytą laikotarpį atsižvelgiant į XI-2/9.2.3 taisyklės nuostatas:
1. mokymai, treniruotės ir pratybos;
  2. grėsmė saugumui ir pavojų saugumui keliantys incidentai;
  3. apsaugos pažeidimai;
  4. apsaugos lygio pakeitimai;
  5. pranešimai dėl paties laivo tiesioginės apsaugos, pavyzdžiui, konkreti grėsmė laivui arba uosto įrenginiui (terminalui), kuriame yra ar buvo laivas;
  6. vidaus auditas ir apsaugą užtikrinančios veiklos persvarstymas;
  7. periodinis laivo apsaugos vertinimo persvarstymas;
  8. periodinis laivo apsaugos plano persvarstymas;
  9. plano pakeitimų įgyvendinimas;
  10. laive esančios apsaugos įrangos priežiūra, kalibravimas ir bandymas, įskaitant laivo išpėjimo apie pavojų sistemos bandymą.
- 10.2. Protokoliai rašomi laivo darbine kalba arba kalbomis. Jei vartojama kalba ar kalbos nėra anglų, prancūzų arba ispanų, pridedamas vertimas į vieną iš šių kalbų.
- 10.3. Protokoliai gali būti saugomi elektroninėse priemonėse. Šiuo atveju jiems apsaugoti turi būti numatytos procedūros, skirtos užkirsti kelią juos ištrinti, sunaikinti arba keisti be leidimo.
- 10.4. Protokoliai turi būti saugomi, kad jais be leidimo nebūtų naudojamosi ar atskleidžiama juose esanti informacija.
11. KOMPANIJOS APSAUGOS PAREIGŪNAS
- 11.1. Kompanija skiria kompanijos apsaugos pareigūną. Asmuo, paskirtas kompanijos apsaugos pareigūnu, gali eiti vieno ar daugiau laivų kompanijos apsaugos pareigūno pareigas atsižvelgiant į tai, kiek ir

▼B

kokius laivus eksploatuoja kompanija su sąlyga, kad būtų aiškiai nurodyta, už kuriuos laivus šis asmuo yra atsakingas. Atsižvelgdama į eksploatuojamų laivų skaičių ir tipus, kompanija gali skirti keletą asmenų būti kompanijos apsaugos pareigūnais tuo atveju, kai bus aiškiai nurodyta, už kokius laivus kuris asmuo atsakingas.

- 11.2. Be kitų šioje kodekso dalyje nurodytų pareigų, į kompanijos apsaugos pareigūno pareigas ir funkcijas įeina šios ir ne tik šios:
1. informuoti apie grėsmės, galinčios kilti laivui, rimtumą naudojantis atitinkamais apsaugos vertinimais ir kita svarbia informacija;
  2. užtikrinti, kad būtų atliekami laivo apsaugos vertinimai;
  3. pasirūpinti, kad būtų parengtas, pateiktas tvirtinti, o vėliau įgyvendintas laivo apsaugos planas ir jo būtų laikomasi;
  4. pasirūpinti, kad laivo apsaugos planas būtų atitinkamai koreguojamas, kad būtų ištaisyti trūkumai ir vykdomi atskiro laivo apsaugos reikalavimai;
  5. rengti vidaus auditą ir apsaugą užtikrinančios veiklos persvarstymus;
  6. organizuoti Administracijos arba pripažintos apsaugos organizacijos pradinis ir pakartotinius laivo patikrinimus;
  7. užtikrinti, kad būtų nedelsiant reaguojama į pradinio audito, periodinių persvarstymų, apsaugos inspekcijų ir atitikties tikrinimų metu nustatytus trūkumus ir neatitikimus ir jie šalinami;
  8. didinti informuotumą apie apsaugą ir budrumą;
  9. užtikrinti pakankamą darbuotojų, atsakingų už laivo apsaugą, mokymą;
  10. užtikrinti efektyvius laivo apsaugos pareigūno ir atitinkamų uosto įrenginių (terminalų) apsaugos pareigūnų ryšius ir bendradarbiavimą;
  11. užtikrinti apsaugos reikalavimų ir saugos reikalavimų suderinamumą;
  12. pasirūpinti, kad tais atvejais, kai naudojamosi vientipių laivų ar laivyno apsaugos planais, kiekvieno laivo plane būtų tiksliai atspindėta konkretaus laivo informacija, ir
  13. užtikrinti, kad būtų įgyvendinamos visos alternatyvios ar lygiavertės sąlygos, patvirtintos konkrečiam laivui arba laivų grupei, ir jų būtų laikomasi.

12. LAIVO APSAUGOS PAREIGŪNAS

- 12.1. Laivo apsaugos pareigūnas skiriamas kiekviename laive.
- 12.2. Be kitų šioje kodekso dalyje nurodytų pareigų, į laivo apsaugos pareigūno pareigas ir funkcijas įeina šios ir ne tik šios:
1. rengti periodinius laivo apsaugos patikrinimus norint užtikrinti, kad būtų imamasi reikiamų apsaugos priemonių;
  2. laikytis laivo apsaugos plano, įskaitant visus plano pakeitimus, ir prižiūrėti jo įgyvendinimą;
  3. su kitu laivo personalu ir atitinkamais uosto įrenginio (terminalo) apsaugos pareigūnais koordinuoti krovinio ir laivo atsargų tvarkymo apsaugos aspektus;
  4. siūlyti laivo apsaugos plano pakeitimus;
  5. pranešti kompanijos apsaugos pareigūnui apie visus trūkumus ir neatitikimus, nustatytus vidaus audito, periodinių persvarstymų, apsaugos inspekcijų ir atitikties tikrinimų metu ir imtis koreguojamųjų veiksmų;
  6. didinti informuotumą apie apsaugą ir budrumą laive;
  7. užtikrinti, kad laivo personalui būtų surengti pakankami reikiami mokymai;
  8. pranešti apie visus pavojų saugumui keliančius incidentus;

▼B

9. su kompanijos apsaugos pareigūnu ir atitinkamu uosto įrenginio (terminalo) apsaugos pareigūnu koordinuoti laivo apsaugos plano įgyvendinimą;
  10. užtikrinti, kad esanti apsaugos įranga būtų tinkamai eksploatuojama, bandoma, kalibruojama ir prižiūrima.
13. MOKYMAI, TRENIRUOTĖS IR PRATYBOS LAIVO APSAUGOS KLAUSIMAIS
- 13.1. Kompanijos apsaugos pareigūnas ir atitinkamas krante esantis personalas turi turėti žinių ir būti apmokyti, atsižvelgiant į šio kodekso B dalyje pateiktas gaires.
  - 13.2. Laivo apsaugos pareigūnas turi turėti žinių ir būti apmokytas, atsižvelgiant į šio kodekso B dalyje pateiktas gaires.
  - 13.3. Laivo personalas, turintis konkrečių su apsauga susijusių pareigų ir funkcijų, turi suprasti savo atsakomybę už laivo apsaugą, kaip apibūdinta laivo apsaugos plane, ir turi turėti pakankamai žinių bei gebėjimų atlikti jiems skirtas pareigas atsižvelgdami į šio kodekso B dalyje pateiktas gaires.
  - 13.4. Norint užtikrinti efektyvų laivo apsaugos plano įgyvendinimą, treniruotės rengiamos reikiamais intervalais atsižvelgiant į laivo tipą, laivo personalo pasikeitimus, uostus, į kuriuos bus plaukiama, ir kitas svarbias aplinkybes atsižvelgiant į šio kodekso B dalyje pateiktas gaires.
  - 13.5. Kompanijos apsaugos pareigūnas užtikrina efektyvų laivo apsaugos planų koordinavimą ir įgyvendinimą dalyvaudamas reikiamais intervalais rengiamose pratybose atsižvelgiant į šio kodekso B dalyje pateiktas gaires.
14. UOSTO ĮRENGINIO (TERMINALO) APSAUGA
- 14.1. Reikalaujama, kad uosto įrenginys (terminalas) veiktų pagal Susitariančiosios Vyriausybės, kurios teritorijoje jis yra, nustatytus apsaugos lygius. Apsaugą užtikrinančios priemonės ir procedūros uosto įrenginyje (terminale) taikomos taip, kad kuo mažiau trukdytų arba gaišintų keleivius, laivą, laivo personalą ir lankytojus, prekes ir paslaugas.
  - 14.2. Nustačius 1 apsaugos lygį, atsižvelgiant į šio kodekso B dalyje pateiktas gaires, norint nustatyti pavojų saugumui keliančių incidentų prevencines priemones ir jų imtis, visuose uostų įrenginiuose (terminaluose) atliekami šie veiksmai:
    1. užtikrinama, kad būtų atliekamos visos su uosto įrenginio (terminalo) apsauga susijusios pareigos;
    2. kontroliuojamas pateikimas į uosto įrenginį (terminalą);
    3. stebimas uosto įrenginys (terminalas), įskaitant inkaro nuleidimo ar švartavimosi zoną (zonas);
    4. stebimos draudžiamosios zonos, kad į jas patektų tik įgalioti asmenys;
    5. prižiūrima, kaip tvarkomi kroviniai;
    6. prižiūrima, kaip tvarkomos laivo atsargos, ir
    7. pasirūpinama, kad apsaugą užtikrinančios ryšių priemonės visada būtų parengtos.
  - 14.3. Nustačius 2 apsaugos lygį, atliekant kiekvieną 14.2 skirsnyje išvardytą veiksmą, imamasi papildomų apsaugos priemonių, nurodytų uosto įrenginio (terminalo) apsaugos plane, atsižvelgiant į šio kodekso B dalyje pateiktas gaires.
  - 14.4. Nustačius 3 apsaugos lygį, atliekant kiekvieną 14.2 skirsnyje išvardytą veiksmą, imamasi tolesnių specialiųjų apsaugos priemonių, nurodytų uosto įrenginio (terminalo) apsaugos plane, atsižvelgiant į šio kodekso B dalyje pateiktas gaires.
    - 14.4.1. Be to, nustačius 3 apsaugos lygį, yra reikalaujama, kad uostų įrenginiai (terminalai) atsižvelgtų ir vykdytų visas Susitariančiosios Vyriausybės, kurios teritorijoje yra uosto įrenginys (terminalas), pateiktas apsaugos instrukcijas.

▼B

- 14.5. Kai uosto įrenginio (terminalo) apsaugos pareigūnui pranešama, kad laivui kyla sunkumų laikantis XI-2 skyriaus arba šios dalies reikalavimų arba taikant reikiamas priemones ir procedūras, išsamiai išdėstytas laivo apsaugos plane, o kai yra nustatytas 3 apsaugos lygis, — laikantis instrukcijų, teikiamų Susitariančiosios Vyriausybės, kurios teritorijoje yra uosto įrenginys (terminalas), uosto įrenginio (terminalo) apsaugos pareigūnas ir laivo apsaugos pareigūnas palaiko ryšį ir koordinuoja reikiamus veiksmus.
- 14.6. Kai uosto įrenginio (terminalo) apsaugos pareigūnas informuojamas, kad laivo apsaugos lygis yra aukštesnis negu uosto įrenginio (terminalo) apsaugos lygis, jis praneša apie tai kompetentingai institucijai ir palaiko ryšį su laivo apsaugos pareigūnu bei prireikus koordinuoja reikiamus veiksmus.
15. UOSTO ĮRENGINIO (TERMINALO) APSAUGOS VERTINIMAS
- 15.1. Uosto įrenginio (terminalo) apsaugos vertinimas — esminė ir neatsiejama uosto įrenginio (terminalo) apsaugos plano rengimo ir atnaujinimo proceso dalis.
- 15.2. Uosto įrenginio (terminalo) apsaugos vertinimą atlieka Susitariančioji Vyriausybė, kurios teritorijoje yra uosto įrenginys (terminalas). Susitariančioji Vyriausybė gali įgalioti pripažintą apsaugos organizaciją atlikti konkretaus jos teritorijoje esančio uosto įrenginio (terminalo) apsaugos vertinimą.
- 15.2.1. Kai uosto įrenginio (terminalo) apsaugos vertinimą atlieka pripažinta apsaugos organizacija, Susitariančioji Vyriausybė, kurios teritorijoje yra uosto įrenginys (terminalas), persvarsto apsaugos vertinimą ir patvirtina, kad jis atitinka šio skirsnio reikalavimus.
- 15.3. Vertinimą atliekantys asmenys turi turėti reikiamų įgūdžių uosto įrenginio (terminalo) apsaugai vertinti vadovaujantis šiuo skirsniu ir atsižvelgiant į šio kodekso B dalyje pateiktas gaires.
- 15.4. Uosto įrenginio (terminalo) apsaugos vertinimas periodiškai persvarstomas ir atnaujinamas, atsižvelgiant į kintančią grėsmę ir (arba) nedidelius uosto įrenginio (terminalo) pakeitimus bei visada persvarstomas ir atnaujinamas, kai įdiegiami dideli uosto įrenginio (terminalo) pakeitimai.
- 15.5. Į uosto įrenginio (terminalo) apsaugos vertinimą įeina bent šie elementai:
1. svarbaus turto ir infrastruktūros, kurią svarbu saugoti, įvardijimas ir vertinimas;
  2. galimos grėsmės turtui bei infrastruktūrai ir grėsmės tikimybės nustatymas norint numatyti apsaugos priemones ir nustatyti jų prioritetus;
  3. atakomųjų priemonių ir procedūrinių pakeitimų bei jų veiksmingumo mažinant pažeidžiamumą įvardijimas, parinkimas ir prioritetų nustatymas, ir
  4. infrastruktūros, politikos ir procedūrų trūkumų, įskaitant žmogiškuosius veiksnius, įvardijimas.
- 15.6. Susitariančioji Vyriausybė gali leisti, kad uosto įrenginio (terminalo) apsaugos vertinimas apimtų daugiau kaip vieną uosto įrenginį (terminalą), jei šių uosto įrenginių (terminalų) operatorius, vieta, veikla, įranga ir struktūra yra panašūs. Tai leidusios visos Susitariančiosios Vyriausybės išsamiai informuoja Organizaciją apie šį susitarimą.
- 15.7. Baigus uosto įrenginio (terminalo) apsaugos vertinimą, parengiama ataskaita, susidedanti iš glausto paaiškinimo, kaip buvo atliekamas vertinimas, kiekvieno vertinimo metu aptikto trūkumo ir atakomųjų priemonių, kurias būtų galima taikyti kiekvienam trūkumui pašalinti, aprašymo. Ataskaita saugoma, kad ją be leidimo nebūtų naudojama ir atskleidžiama joje esanti informacija.
16. UOSTO ĮRENGINIO (TERMINALO) APSAUGOS PLANAS
- 16.1. Uosto įrenginio (terminalo) apsaugos planas, remiantis uosto įrenginio (terminalo) apsaugos vertinimu, rengiamas dėl kiekvieno uosto įrenginio (terminalo), kuris yra tinkamas laivo/uosto sąveikai. Plane numatomi trys apsaugos lygiai, apibūdinti šioje kodekso dalyje.

▼B

- 16.1.1. Vadovaujantis 16.2 skirsnio nuostatomis, uosto įrenginio (terminalo) apsaugos planą dėl konkretaus uosto įrenginio (terminalo) gali parengti pripažinta apsaugos organizacija.
- 16.2. Uosto įrenginio (terminalo) apsaugos planą tvirtina Susitariančioji Vyriausybė, kurios teritorijoje yra uosto įrenginys (terminalas).
- 16.3. Šis planas rengiamas uosto įrenginio (terminalo) darbine kalba atsižvelgiant į šio kodekso B dalyje pateiktas gaires. Plane turi būti išdėstyti bent šie dalykai:
1. priemonės, skirtos užkirsti kelią į uosto įrenginį (terminalą) arba laivą įnešti ginklus, pavojingas medžiagas ir prietaisus, kurie skirti naudoti prieš žmones, laivus arba uostus ir kuriuos gabenti nėra išduotas leidimas;
  2. priemonės, skirtos užkirsti kelią be leidimo patekti į uosto įrenginį (terminalą), į prie uosto įrenginio (terminalo) prisišvartavusius laivus ir į uosto draudžiamąsias zonas;
  3. procedūros, taikomos reaguojant į grėsmę saugumui arba apsaugos pažeidimus, įskaitant nuostatas dėl uosto įrenginio (terminalo) arba laivo/uosto sąveikos esminių operacijų palaikymo;
  4. procedūros, taikomos reaguojant į apsaugos instrukcijas, kurias gali pateikti Susitariančioji Vyriausybė, kurios teritorijoje yra uosto įrenginys (terminalas);
  5. evakuacijos tvarka grėsmės saugumui ar apsaugos pažeidimų atveju;
  6. uosto įrenginio (terminalo) personalo, kuriam priskirtos apsaugos užtikrinimo funkcijos, ir kito uosto įrenginio (terminalo) personalo pareigos, susijusios su apsaugos aspektais;
  7. sąveikos su laivo apsaugą užtikrinančia veikla procedūros;
  8. plano periodiniai persvarstymai ir atnaujinimo procedūros;
  9. pranešimų apie pavojų saugumui keliančius incidentus tvarka;
  10. paskirtas uosto įrenginio (terminalo) apsaugos pareigūnas, įskaitant informaciją, kaip su juo susisiekti per visą parą;
  11. priemonės plane esančios informacijos apsaugai užtikrinti;
  12. priemonės, skirtos veiksmingai krovinio ir krovinio tvarkymo įrangos uosto įrenginyje (terminale) apsaugai užtikrinti;
  13. uosto įrenginio (terminalo) apsaugos plano audito procedūros;
  14. reagavimo procedūros suveikus uosto įrenginyje (terminale) esančio laivo apsaugos signalizacijos sistemai ir
  15. procedūros, skirtos supaprastinti sąlygas laivo personalui išlipti į krantą arba keisti personalą bei lankytojams, įskaitant jūrininkų rūpybos ir darbo organizacijų atstovus, patekti į laivą.
- 16.4. Darbuotojai, kurie atlieka plane nurodytos apsaugą užtikrinančios veiklos vidaus auditą arba vertina plano įgyvendinimą, negali dalyvauti tikrinamoje veikloje, nebent tai būtų neįmanoma dėl uosto įrenginio (terminalo) dydžio ir ypatumų.
- 16.5. Uosto įrenginio (terminalo) apsaugos planas gali būti sujungtas su uosto apsaugos planu arba kitu uosto avariniu planu ar planais arba būti jų dalis.
- 16.6. Susitariančioji Vyriausybė, kurios teritorijoje yra uosto įrenginys (terminalas), nustato, kokie uosto įrenginio (terminalo) apsaugos plano pakeitimai neturi būti daromi, jei ji nepritaria atitinkamiems pakeitimams.
- 16.7. Planas gali būti saugomas elektroninėse priemonėse. Šiuo atveju jam apsaugoti turi būti numatytos procedūros, skirtos užkirsti kelią jį ištrinti, sunaikinti arba keisti be leidimo.
- 16.8. Planas turi būti saugomas, kad juo be leidimo nebūtų naudojamosi ar atskleidžiama jame esanti informacija.
- 16.9. Susitariančiosios Vyriausybės gali leisti, kad uosto įrenginio (terminalo) apsaugos planas apimtų daugiau kaip vieną uosto įrenginį (termi-

▼B

nalą, jei šių uosto įrenginių (terminalų) operatorius, vieta, veikla, įranga ir struktūra yra panašūs. Tai leidusios visos Susitariančiosios Vyriausybės išsamiai informuoja Organizaciją apie šį susitarimą.

17. UOSTO ĮRENGINIO (TERMINALO) APSAUGOS PAREIGŪNAS
- 17.1. Uosto įrenginio (terminalo) apsaugos pareigūnas skiriamas kiekviena uosto įrenginyje (terminale). Vienas asmuo gali būti paskirtas vieno ar daugiau uosto įrenginių (terminalų) apsaugos pareigūnu.
- 17.2. Be kitų šioje kodekso dalyje nurodytų pareigų, į uosto įrenginio (terminalo) apsaugos pareigūno pareigas ir funkcijas įeina šios ir ne tik šios:
1. atlikti uosto įrenginio (terminalo) pradinį išsamų apsaugos patikrinimą, atsižvelgiant į atitinkamą uosto įrenginio (terminalo) apsaugos vertinimą;
  2. užtikrinti, kad būtų parengtas ir tvarkomas uosto įrenginio (terminalo) apsaugos planas;
  3. įgyvendinti uosto įrenginio (terminalo) apsaugos planą ir jo laikytis;
  4. rengti periodinius uosto įrenginio (terminalo) apsaugos patikrinimus, kad būtų užtikrintas reikiamų apsaugos priemonių taikymo tęstinumas;
  5. rekomenduoti ir prirėikus į uosto įrenginio (terminalo) apsaugos planą įtraukti pakeitimus, kad būtų ištaisyti trūkumai, ir atnaujinti planą, kad būtų atsižvelgta į uosto įrenginio (terminalo) atitinkamus pakeitimus;
  6. didinti uosto įrenginio (terminalo) personalo informuotumą apie apsaugą ir budrumą;
  7. užtikrinti, kad personalui, atsakingam už uosto įrenginio (terminalo) apsaugą, būtų surengti reikiami mokymai;
  8. atsiskaityti reikiamoms institucijoms ir tvarkyti protokolus apie įvykius, keliančius pavojų uosto įrenginio (terminalo) saugumui;
  9. su atitinkama kompanija ir laivo apsaugos pareigūnu (pareigūnais) koordinuoti uosto įrenginio (terminalo) apsaugos plano įgyvendinimą;
  10. prirėikus koordinuoti veiklą su apsaugos tarnybomis;
  11. užtikrinti, kad darbuotojai, atsakingi už uosto įrenginio (terminalo) apsaugą, atitiktų standartus;
  12. užtikrinti, kad būtų tinkamai eksploatuojama, bandoma, kalibruojama ir prižiūrima esama apsaugos įranga;
  13. padėti laivo apsaugos pareigūnams, jiems paprašius, tikrinti asmenų, norinčių įlipti į laivą, asmens tapatybę.
- 17.3. Uosto įrenginio (terminalo) apsaugos pareigūnui teikiama reikalinga parama atliekant pareigas ir funkcijas, kurios jam priskiriamos XI-2 skyriuje ir šioje kodekso dalyje.
18. MOKYMAI, TRENIRUOTĖS IR PRATYBOS UOSTO ĮRENGINIO (TERMINALO) APSAUGOS KLAUSIMAI
- 18.1. Uosto įrenginio (terminalo) apsaugos pareigūnas ir atitinkamas uosto įrenginio (terminalo) apsaugos personalas turi turėti žinių ir būti apmokyti, vadovaujantis šio kodekso B dalyje pateiktomis gairėmis.
- 18.2. Uosto įrenginio (terminalo) darbuotojai, turintys konkrečių su apsauga susijusių pareigų, turi suprasti savo atsakomybę už uosto įrenginio (terminalo) apsaugą, kaip apibūdinta uosto įrenginio (terminalo) apsaugos plane, ir turi turėti pakankamai žinių bei gebėjimų atlikti jiems skirtas pareigas vadovaudamiesi šio kodekso B dalyje pateiktomis gairėmis.
- 18.3. Norint užtikrinti efektyvų uosto įrenginio (terminalo) apsaugos plano įgyvendinimą, treniruotės rengiamos reikiamais intervalais atsižvelgiant į uosto įrenginio (terminalo) veiklos rūšis, uosto įrenginio (terminalo) darbuotojų pasikeitimus, uosto įrenginio (terminalo) aptarnau-

▼B

jamų laivų tipą ir kitas svarbias aplinkybes vadovaujantis šio kodekso B dalyje pateiktomis gairėmis.

- 18.4. Uosto įrenginio (terminalo) apsaugos pareigūnas užtikrina efektyvų uosto įrenginio (terminalo) apsaugos plano koordinavimą ir įgyvendinimą dalyvaudamas reikiamaiais intervalais rengiamose pratybose, vadovaudamasis šio kodekso B dalyje pateiktomis gairėmis.
19. LAIVŲ TIKRINIMAS IR SERTIFIKAVIMAS
- 19.1. **Tikrinimas**
- 19.1.1. Turi būti atlikti kiekvieno laivo, kuriam taikoma ši kodekso dalis, toliau nurodyti patikrinimai:
1. pradinis patikrinimas — atliekamas prieš pradėdamas laivą eksploatuoti arba prieš pirmą kartą išduodant liudijimą, kurio reikalaujama pagal 19.2 skirsnį. Šis patikrinimas apima išsamų jo apsaugos sistemos ir visos susijusios apsaugos įrangos, kurią reglamentuoja XI-2 skyrius, šio kodekso dalis ir patvirtintas laivo apsaugos planą, tikrinimą. Šiuo patikrinimu įsitikinama, ar laivo apsaugos sistema ir visa susijusi apsaugos įranga atitinka visus taikomus XI-2 skyriaus ir šios kodekso dalies reikalavimus, yra patenkinamos būklės ir tinkama, kad laivas galėtų būti eksploatuojamas pagal paskirtį;
  2. pakartotinis patikrinimas — atliekamas Administracijos nustatytais intervalais. Šie neturi būti ilgesni kaip penkeri metai, išskyrus atvejus, kai taikomas 19.3 skirsnis. Šiuo patikrinimu įsitikinama, ar laivo apsaugos sistema ir visa susijusi apsaugos įranga atitinka visus taikomus XI-2 skyriaus ir šios kodekso dalies reikalavimus, yra patenkinamos būklės ir tinkama, kad laivas galėtų būti eksploatuojamas pagal paskirtį;
  3. bent vienas tarpinis patikrinimas. Jei atliekamas tik vienas tarpinis patikrinimas, jis turi būti atliekamas tarp antrosios ir trečiosios liudijimo išdavimo sukakties, kaip apibrėžta 1/2(n) taisyklėje. Šio tarpinio patikrinimo metu inspektuojama laivo apsaugos sistema ir visa susijusi apsaugos įranga norint įsitikinti, ar ji ir toliau yra tinkama, kad laivas galėtų būti eksploatuojamas pagal paskirtį. Liudijime daromas įrašas apie šį tarpinį patikrinimą;
  4. visi papildomi patikrinimai — juos gali skirti Administracija.
- 19.1.2. Laivo patikrinimus atlieka Administracijos pareigūnai. Tačiau Administracija gali pavesti atlikti patikrinimus pripažintai apsaugos organizacijai, nurodytai XI-2/1 taisyklėje.
- 19.1.3. Kiekvienu atveju Administracija visokeriopai garantuoja patikrinimo išbaigtumą bei efektyvumą ir išpareigoja užtikrinti būtinas sąlygas šiai prievolei įvykdyti.
- 19.1.4. Po patikrinimo yra laikoma, kad laivo apsaugos sistema ir visa susijusi apsaugos įranga atitinka XI-2/4.2 ir XI-2/6 taisyklių, šios kodekso dalies ir patvirtinto laivo apsaugos plano nuostatas. Atlikus bet kurį 19.1.1 skirsnyje nurodytą patikrinimą, jokie apsaugos sistemos, susijusios apsaugos įrangos arba patvirtinto laivo apsaugos plano pakeitimai negali būti diegiami be Administracijos leidimo.
- 19.2. **Liudijimo išdavimas arba jo galiojimo patvirtinimas**
- 19.2.1. Atlikus pradinį arba pakartotinį patikrinimą vadovaujantis 19.1 skirsnio nuostatomis, išduodamas Tarptautinis laivo apsaugos liudijimas.
- 19.2.2. Šį liudijimą išduoda arba tvirtina Administracija arba Administracijos vardu veikianti pripažinta apsaugos organizacija.
- 19.2.3. Administracijos prašymu kita Susitariančioji Vyriausybė gali nurodyti patikrinti laivą ir, įsitikinusi, kad laikomasi 19.1.1 skirsnio nuostatų, išduoda arba leidžia išduoti laivui Tarptautinį laivo apsaugos liudijimą ir prirėkus, vadovaudamasi šiuo kodeksu, patvirtina arba suteikia leidimą patvirtinti tą liudijimą laive.
- 19.2.3.1. Liudijimo kopija ir patikrinimo ataskaitos kopija kuo greičiau perduodamos prašančiajai Administracijai.

▼B

- 19.2.3.2. Taip išduotame liudijime įrašomas teiginys, kad jis išduotas Administracijos prašymu, turi tokią pačią galią ir yra pripažįstamas taip pat kaip vadovaujantis 19.2.2 skirsniu išduotas liudijimas.
- 19.2.4. Tarptautinis laivo apsaugos liudijimas išrašomas tokia forma, kuri atitinka šio kodekso priedėlyje pateiktą pavyzdį. Jei vartojama ne anglų, prancūzų ar ispanų kalba, prie teksto pateikiamas ir vertimas į vieną iš šių kalbų.
- 19.3. Liudijimo galiojimo terminai ir sąlygos**
- 19.3.1. Tarptautinis laivo apsaugos liudijimas išduodamas Administracijos nurodytam laikotarpiui, kuris neturi būti ilgesnis negu penkeri metai.
- 19.3.2. Kai pakartotinis patikrinimas atliekamas likus trims mėnesiams iki turimo liudijimo galiojimo laikotarpio pabaigos, naujas liudijimas įsigalioja pakartotinio patikrinimo atlikimo dieną ir galioja ne ilgiau kaip penkerius metus nuo turimo liudijimo galiojimo pabaigos dienos.
- 19.3.2.1. Kai pakartotinis patikrinimas atliekamas pasibaigus turimo liudijimo galiojimo laikotarpiui, naujas liudijimas įsigalioja pakartotinio patikrinimo atlikimo dieną ir galioja ne ilgiau kaip penkerius metus nuo turėto liudijimo galiojimo pabaigos dienos.
- 19.3.2.2. Kai pakartotinis patikrinimas atliekamas likus daugiau kaip trims mėnesiams iki turimo liudijimo galiojimo laikotarpio pabaigos, naujas liudijimas įsigalioja pakartotinio patikrinimo atlikimo dieną ne ilgiau kaip penkerius metus nuo pakartotinio patikrinimo atlikimo dienos.
- 19.3.3. Jei liudijimas išduodamas trumpesniai negu penkerių metų laikotarpiui, Administracija gali pratęsti liudijimo galiojimą po galiojimo laikotarpio pabaigos ilgiausiam 19.3.1 skirsnyje nurodytam laikotarpiui tuo atveju, jei tinkamai atliekami 19.1.1 skirsnyje nurodyti patikrinimai, kuriuos reikia atlikti išduodant liudijimą penkerių metų laikotarpiui.
- 19.3.4. Jei yra atliktas pakartotinis patikrinimas, o naujas liudijimas negali būti išduotas ir perduotas į laivą iki turimo liudijimo galiojimo laikotarpio pabaigos, Administracija arba Administracijos vardu veikianti pripažinta apsaugos organizacija gali patvirtinti turimą liudijimą ir toks liudijimas turi būti laikomas galiojančiu dar vieną laikotarpį, kuris neturi būti ilgesnis negu penki mėnesiai nuo galiojimo laikotarpio pabaigos.
- 19.3.5. Jei tuo metu, kai baigiasi liudijimo galiojimo laikas, laivas yra ne uoste, kuriame turi būti tikrinamas, Administracija gali pratęsti liudijimo galiojimo laikotarpį, bet jis pratęsiamas tik tam, kad laivas galėtų baigti reisą uoste, kuriame jis tikrinamas, ir tik tada, kai tai yra tinkama ir pagrįsta. Joks liudijimas negali būti pratęsiamas ilgesniam negu trijų mėnesių laikotarpiui, o laivas, kurio liudijimo galiojimas pratęstas, atvykęs į uostą, kuriame bus tikrinamas, neturi teisės dėl šio pratęsimo išvykti iš to uosto negavęs naujo liudijimo. Atlikus pakartotinį patikrinimą, naujas liudijimas galioja ne ilgiau kaip penkerius metus nuo turėto liudijimo galiojimo laikotarpio pabaigos dienos, kuri buvo nurodyta prieš pratęsiant liudijimo galiojimą.
- 19.3.6. Liudijimą, išduotą trumpais reisais plaukiojančiam laivui ir nepratęstą pagal šio skirsnio pirmesnes nuostatas, Administracija gali pratęsti lengvatiniam laikotarpiui, kuris turi baigtis ne vėliau kaip praėjus mėnesiui nuo liudijime nurodytos galiojimo laikotarpio pabaigos dienos. Atlikus pakartotinį patikrinimą, naujas liudijimas galioja ne ilgiau kaip penkerius metus nuo turėto liudijimo galiojimo laikotarpio pabaigos dienos, kuri buvo nurodyta prieš pratęsiant liudijimo galiojimą.
- 19.3.7. Jei nepasibaigus 19.1.1 skirsnyje nurodytam laikotarpiui atliekamas tarpinis patikrinimas, tada:
1. liudijime nurodyta galiojimo laikotarpio pabaiga keičiama tvirtinant kitą datą, ne vėlesnę kaip treji metai nuo tarpinio patikrinimo atlikimo dienos;
  2. galiojimo laikotarpio pabaigos data gali nesikeisti tuo atveju, kai vienas ar daugiau papildomų patikrinimų atliekami neviršijant maksimalių intervalų tarp patikrinimų, nustatytų 19.1.1 skirsnyje.
- 19.3.8. Pagal 19.2 skirsnį išduotas liudijimas nustoja galioti bet kuriuo iš šių atvejų:

▼B

1. jei 19.1.1 skirsnyje nurodytais laikotarpiais neatliekami reikiami patikrinimai;
  2. jei liudijimas nepatvirtinamas vadovaujantis 19.1.1.3 ir 19.3.7.1 skirsniais, kai jie taikomi;
  3. kai kompanija prisiima atsakomybę eksploatuoti laivą, kurio ši kompanija anksčiau neeksploatavo, ir
  4. kai laivas perduodamas plaukioi su kitos valstybės vėliava.
- 19.3.9. Tuo atveju, kai:
1. laivas perduodamas plaukioi su kitos Susitariančiosios Vyriausybės vėliava, Susitariančioji Vyriausybė, su kurios vėliava laivas turėjo teisę plaukioi, priimančiajai Administracijai kuo greičiau perduoda Tarptautinio laivo apsaugos liudijimo, kurį laivas turėjo iki perdavimo, kopijas ir visą su juo susijusią informaciją bei turimų patikrinimų ataskaitų kopijas, arba
  2. kompanija prisiima atsakomybę eksploatuoti laivą, kurio ši kompanija anksčiau neeksploatavo, ankstesnė kompanija kuo greičiau perduoda priimančiajai kompanijai visos informacijos, susijusios su Tarptautiniu laivo apsaugos liudijimu, kopijas arba sudaro sąlygas 19.4.2 skirsnyje aprašytiems patikrinimams atlikti.
- 19.4. **Laikinas sertifikavimas**
- 19.4.1. 19.2 skirsnyje nurodyti liudijimai išduodami tik tada, kai liudijimą išduodanti Administracija visiškai įsitikina, kad laivas atitinka 19.1 skirsnio reikalavimus. Tačiau nuo 2004 m. liepos 1 d., toliau nurodytomis aplinkybėmis:
1. liudijimo neturinčiam laivui, perduodant jį arba prieš pradėdant laivą eksploatuoti, arba iš naujo pradėdant jį eksploatuoti;
  2. kai laivas, plaukiojantis su vienos Susitariančiosios Vyriausybės vėliava, perduodamas plaukioi su kitos Susitariančiosios Vyriausybės vėliava;
  3. kai laivas perduodamas plaukioi su Susitariančiosios Vyriausybės vėliava iš valstybės, kuri nėra Susitariančioji Vyriausybė, arba
  4. kai kompanija prisiima atsakomybę eksploatuoti laivą, kurio anksčiau neeksploatavo,
- kol nėra išduotas 19.2 skirsnyje nurodytas liudijimas, Administracija gali pasirūpinti, kad būtų išduotas Laikinis tarptautinis laivo apsaugos liudijimas, kurio forma atitiktų šios kodekso dalies priedėlyje pateiktą pavyzdį.
- 19.4.2. Laikinis tarptautinis laivo apsaugos liudijimas išduodamas tik tada, kai Administracija arba pripažinta apsaugos organizacija Administracijos vardu nustatė, kad:
1. atliktas laivo apsaugos patikrinimas, kurio reikalaujama šioje kodekso dalyje;
  2. laive yra XI-2 skyriaus ir šio kodekso A dalies reikalavimus atitinkančio laivo apsaugos plano kopija, kad jis pateiktas persvarstyti ir tvirtinti ir kad jis vykdomas laive;
  3. laive yra laivo išpėjimo apie pavojų sistema, atitinkanti XI-2/6 taisyklės reikalavimus, jei jos reikalaujama;
  4. kompanijos apsaugos pareigūnas:
    1. užtikrino:
      1. laivo apsaugos plano persvarstymą, kad šis atitiktų šią kodekso dalį;
      2. plano pateikimą tvirtinti, ir
      3. plano vykdymą laive, ir
    2. ėmėsi reikiamų organizacinių priemonių, įskaitant priemones, kurių reikia treniruotėms, pratyboms ir vidaus auditui rengti, kurios įtikino kompanijos apsaugos pareigūną, kad laivas per šešis mėnesius sėkmingai pereis reikiamą patikrinimą vadovaujantis 19.1.1.1 skirsniu;

▼B

5. buvo sudarytos sąlygos reikiamiems 19.1.1.1 skirsnyje numatytiems patikrinimams atlikti;
  6. kapitonas, laivo apsaugos pareigūnas ir kitas laivo personalas, turintis su apsauga susijusių pareigų, yra supažindinti su jų pareigomis ir funkcijomis, nurodytomis šioje kodekso dalyje, bei atitinkamomis laive esančio laivo apsaugos plano nuostatomis, ir jiems ši informacija suteikta laivo personalo darbine kalba arba jiems suprantamomis kalbomis, ir
  7. laivo apsaugos pareigūnas vykdo šios kodekso dalies reikalavimus.
- 19.4.3. Laikinąjį tarptautinį laivo apsaugos liudijimą gali išduoti Administracija arba pripažinta apsaugos organizacija, įgaliota veikti jos vardu.
- 19.4.4. Laikinis tarptautinis laivo apsaugos liudijimas galioja šešis mėnesius arba tol, kol išduodamas liudijimas, kurio reikalaujama pagal 19.2 skirsnį, atsižvelgiant į tai, kas yra anksčiau, ir negali būti pratęstas.
- 19.4.5. Jokia Susitariančioji Vyriausybė negali nurodyti iš karto išduoti laivui dar vieną Laikinąjį tarptautinį laivo apsaugos liudijimą, jei, Administracijos arba pripažintos apsaugos organizacijos nuomone, vienas iš tikslų, kurio, prašydamas šio liudijimo, siekia laivas arba bendrovė, yra išvengti vykdyti visus XI-2 skyriaus ir šios kodekso dalies reikalavimus pasibaigus pradinio laikinojo liudijimo galiojimo laikotarpiui, kaip nurodyta 19.4.4 skirsnyje.
- 19.4.6. Siekdamas laikytis XI-2/9 taisyklės, Susitariančiosios Vyriausybės, prieš pripažindamos Laikinąjį tarptautinį laivo apsaugos liudijimą galiojančiu, gali įsitikinti, ar yra įvykdyti 19.4.2.4-19.4.2.6 skirsnių reikalavimai.“

A dalies priedėlis

1 priedėlis

Tarptautinio laivo apsaugos liudijimo forma

TARPTAUTINIS LAIVO APSAUGOS LIUDIJIMAS

(oficialusis antspaudas)

(valstybė)

Liudijimas Nr. ....

Išduotas vadovaujantis

TARPTAUTINIO LAIVŲ IR UOSTO ĮRENGINIŲ (TERMINALŲ) APSAUGOS KODEKSO
(ISPS KODEKSAS) NUOSTATOMIS

Pagal ..... Vyriausybės įgaliojimus

(valstybės pavadinimas)

išdavė .....

(įgalioti asmenys arba organizacija)

Laivo pavadinimas: .....

Skiriamasis numeris arba raidės: .....

Registracijos uostas: .....

Laivo tipas: .....

Bendrasis tonažas: .....

TJO numeris: .....

Kompanijos pavadinimas ir adresas: .....

►¹⁾ Kompanijos atpažinties numeris: ..... ◀

PATVIRTINAME:

- 1) kad laivo apsaugos sistema ir visa su ja susijusi apsaugos įranga buvo patikrinta vadovaujantis kodekso (ISPS Kodeksas) A dalies 19.1 skirsniu;
- 2) kad patikrinimas parodė, jog laivo apsaugos sistema ir visa su ja susijusi apsaugos įranga yra visais požūriais patenkinama ir kad laivas atitinka taikomus Konvencijos XI-2 skyriaus ir kodekso (ISPS Kodeksas) A dalies reikalavimus;
- 3) kad laivas turi patvirtintą Laivo apsaugos planą.

Pradinis/pakartotinis patikrinimas, kuriuo remiantis išduotas šis liudijimas, (data)

Liudijimas galioja iki

jei patikrinimai atliekami vadovaujantis kodekso (ISPS Kodeksas) A dalies 19.1.1 skirsniu.

Išduotas .....

(liudijimo išdavimo vieta)

Išdavimo data .....

(liudijimą išdavusio įgalioto pareigūno parašas)

(liudijimą išdavusios institucijos antspaudas arba spaudas)

►⁽¹⁾ **M1**

TARPINIO PATIKRINIMO PATVIRTINIMAS

PATVIRTINAME, kad atlikus tarpinį patikrinimą, kurio reikalaujama pagal kodekso (ISPS Kodeksas) A dalies 19.1.1 skirsnį, buvo nustatyta, jog laivas atitinka Konvencijos XI-2 skyriaus ir kodekso (ISPS Kodeksas) A dalies atitinkamas nuostatas.

Tarpinis patikrinimas Pasirašė: .....
(įgalioto pareigūno parašas)

Vieta: .....

Data: .....

(institucijos antspaudas arba spaudas)

PAPILDOMŲ PATIKRINIMŲ PATVIRTINIMAS

Papildomas patikrinimas Pasirašė: .....
(įgalioto pareigūno parašas)

Vieta: .....

Data: .....

(institucijos antspaudas arba spaudas)

Papildomas patikrinimas Pasirašė: .....
(įgalioto pareigūno parašas)

Vieta: .....

Data: .....

(institucijos antspaudas arba spaudas)

Papildomas patikrinimas Pasirašė: .....
(įgalioto pareigūno parašas)

Vieta: .....

Data: .....

(institucijos antspaudas arba spaudas)

PAPILDOMAS PATIKRINIMAS, ATLIEKAMAS VADOVAUJANTIS KODEKSO (ISPS KODEKSAS) A DALIES 19.3.7.2 SKIRSNIU

PATVIRTINAME, kad, atlikus papildomą patikrinimą, kurio reikalaujama pagal kodekso (ISPS Kodeksas) A dalies 19.3.7.2 skirsnį, buvo nustatyta, jog laivas visiškai atitinka Konvencijos XI-2 skyriaus ir kodekso (ISPS Kodeksas) A dalies atitinkamas nuostatas.

Pasirašė: .....
(*įgalioto pareigūno parašas*)

Vieta: .....

Data: .....

(*institucijos antspaudas arba spaudas*)

LIUDIJIMO GALIOJIMO PRATĖSIMO PATVIRTINIMAS, JEI LIUDIJIMAS GALIOJA TRUMPIAU NEGU 5 METUS, KAI TAIKOMAS KODEKSO (ISPS KODEKSAS) A DALIES 19.3.3 SKIRSNIS

Laivas atitinka kodekso (ISPS Kodeksas) A dalies atitinkamas nuostatas, todėl laikoma, kad liudijimas, vadovaujantis kodekso (ISPS Kodeksas) A dalies 19.3.3 skirsniu, galioja iki .....

Pasirašė: .....
(*įgalioto pareigūno parašas*)

Vieta: .....

Data: .....

(*institucijos antspaudas arba spaudas*)

PATVIRTINIMAS ATLIKUS PAKARTOTINĮ PATIKRINIMĄ, KAI TAIKOMAS KODEKSO (ISPS KODEKSAS) A DALIES 19.3.4 SKIRSNIS

Laivas atitinka kodekso (ISPS Kodeksas) A dalies atitinkamas nuostatas, todėl laikoma, kad liudijimas, vadovaujantis kodekso (ISPS Kodeksas) A dalies 19.3.4 skirsniu, galioja iki .....

Pasirašė: .....
(*įgalioto pareigūno parašas*)

Vieta: .....

Data: .....

(*institucijos antspaudas arba spaudas*)

PATVIRTINIMAS, KAD LIUDIJIMO GALIOJIMAS PRATESIAMAS LAIKOTARPIUI, IKI BUS PASIEKTAS TIKRINIMO UOSTAS TAIKANT KODEKSO (ISPS KODEKSAS) A DALIES 19.3.5 SKIRSNĮ, ARBA LENGVATINIAM LAIKOTARPIUI TAIKANT KODEKSO (ISPS KODEKSAS) A DALIES 19.3.6 SKIRSNĮ

Vadovaujantis kodekso (ISPS Kodeksas) A dalies 19.3.5 ar 19.3.6 (*) skirsniais, laikoma, kad šis liudijimas galioja iki .....

Pasirašė: .....
(įgalioto pareigūno parašas)

Vieta: .....

Data: .....

(institucijos antspaudas arba spaudas)

GALIOJIMO LAIKOTARPIO PABAIGOS DATOS PERKĖLIMO PATVIRTINIMAS, KAI TAIKOMAS KODEKSO (ISPS KODEKSAS) A DALIES 19.3.7.1 SKIRSNIS

Vadovaujantis kodekso (ISPS Kodeksas) A dalies 19.3.7.1 skirsniu, naujoji galiojimo laikotarpio pabaigos data (**) yra:

Pasirašė: .....
(įgalioto pareigūno parašas)

Vieta: .....

Data: .....

(institucijos antspaudas arba spaudas)

(*) Išbraukti tą, kuris netinka.

(**) Užpildžius šią liudijimo dalį, atitinkamai keičiama liudijimo pirmajame lape nurodyta galiojimo laikotarpio pabaigos data.

2 priedėlis

Laikinojo tarptautinio laivo apsaugos liudijimo forma

LAIKINASIS TARPTAUTINIS LAIVO APSAUGOS LIUDIJIMAS

(oficialusis antspaudas)

(valstybė)

Liudijimas Nr. ....

Išduotas vadovaujantis

TARPTAUTINIO LAIVŲ IR UOSTO ĮRENGINIŲ (TERMINALŲ) APSAUGOS KODEKSO
(ISPS KODEKSAS) NUOSTATOMIS

Pagal ..... Vyriausybės įgaliojimus
(valstybės pavadinimas)

išdavė .....
(įgalioti asmenys arba organizacija)

Laivo pavadinimas: .....

Skiriamasis numeris arba raidės: .....

Registracijos uostas: .....

Laivo tipas: .....

Bendrasis tonażas: .....

TJO numeris: .....

Kompanijos pavadinimas ir adresas: .....

►⁽¹⁾Kompanijos atpažinties numeris: ..... ◀

Ar tai pakartotinis laikinasis liudijimas? Taip/Ne (*)

Jei taip, kada išduotas pradinis laikinasis liudijimas

PATVIRTINAME, kad kodekso (ISPS Kodeksas) A dalies 19.4.2 skirsnio reikalavimai įvykdyti.

Šis liudijimas išduotas vadovaujantis kodekso (ISPS Kodeksas) A dalies 19.4 skirsniu.

Šis liudijimas galioja iki .....

Išduotas .....
(liudijimo išdavimo vieta)

Išdavimo data .....

.....
(liudijimą išdavusio įgalioto pareigūno parašas)

.....
(liudijimą išdavusios institucijos antspaudas arba spaudas)

(*) Kas netinka, išbraukti.

III PRIEDAS

„B DALIS

1974 M. TARPTAUTINĖS KONVENCIJOS DĖL ŽMOGAUS GYVYBĖS APSAUGOS JŪROJE (SU PAKEITIMAIS) PRIEDO XI-2 SKYRIAUS IR ŠIO KODEKSO A DALIES NUOSTATŲ ĮGYVENDINIMO GAIRĖS

1. IŽANGA

Bendrosios nuostatos

- 1.1. Šio kodekso preambulėje nurodoma, kad XI-2 skyriuje ir šio kodekso A dalyje yra išdėstyta nauja tarptautinė jūros apsaugos stiprinimo priemonių sistema, kuria vadovaudamiesi laivai ir uosto įrenginiai (terminalai) gali bendradarbiauti siekdami nustatyti veiksmus, keliančius pavojų saugumui jūrų transporto sektoriuje, ir užkirsti jiems kelią.
- 1.2. Šioje ižangoje glaustai dėstomi numatyti priemonių ir sąlygų, reikalingų, kad būtų įvykdytos XI-2 skyriaus ir šio kodekso A dalies nuostatos ir jų būtų laikomasi, nustatymo bei įgyvendinimo procesai bei nurodomi pagrindiniai elementai, kuriems yra pateikiamos gairės. Gairės išdėstytos 2-19 punktuose. Čia taip pat įvardijami esminiai nagrinėtini aspektai, į kuriuos reikia atsižvelgti svarstant galimybę taikyti su laivais ir uosto įrenginiais (terminalais) susijusias gaires.
- 1.3. Nors skaitytojas domisi vien laivais, vis tiek primygtinai rekomenduojama šią kodekso dalį, o ypač su uosto įrenginiais (terminalais) susijusius skirsnius, skaityti kaip visumą. Tas pats siūloma ir tiems, kurie visų pirma domisi uosto įrenginiais (terminalais), jie taip pat turėtų perskaityti ir su laivais susijusius skirsnius.
- 1.4. Tolesniuose skyriuose pateiktos gairės daugiausia susijusios su laivo sauga, kai jis stovi uosto įrenginyje (terminale). Tačiau gali būti situacijų, kai laivas gali kelti grėsmę uosto įrenginiui (terminalui), pavyzdžiui, kai laivas stovi uosto įrenginyje (terminale), jis galėtų būti panaudotas kaip bazė išpuoliui surengti. Svarstant tinkamas apsaugos priemonės, skirtas reaguoti į laivo keliamus pavojus, asmenys, atliekantys uosto įrenginio (terminalo) apsaugos vertinimą arba rengiantys uosto įrenginio (terminalo) apsaugos planą, turėtų apsvarstyti galimybę tinkamai pritaikyti tolesniuose skyriuose pateiktas gaires.
- 1.5. Skaitytojas informuojamas, kad niekas šioje kodekso dalyje neturėtų būti skaitoma arba aiškinama kaip dalykai, prieštaraujantys XI-2 skyriaus arba šio kodekso A dalies nuostatomis, ir kad visada pirmiausia vadovaujamosi minėtomis nuostatomis ir jos panaikina visus nenumatytus neatitikimus, kurių galėjo netyčia atsirasti šioje kodekso dalyje. Šioje kodekso dalyje pateiktos gairės visada turėtų būti skaitomos ir aiškinamos bei taikomos taip, kad nebūtų nukrypstama nuo XI-2 skyriuje ir šio kodekso A dalyje nustatytų siekių, tikslų ir principų.

Susitariančiųjų Vyriausybės pareigos

- 1.6. Vadovaujantis XI-2 skyriaus ir šio kodekso A dalies nuostatomis, Susitariančiosios Vyriausybės turi įvairių pareigų, kurioms, be kitų, priskiriamos šios:
  - nustatyti taikomą apsaugos lygį,
  - tvirtinti laivo apsaugos planą ir reikiamus anksčiau patvirtinto plano pakeitimus,
  - tikrinti, ar laivai atitinka XI-2 skyriaus ir šio kodekso A dalies nuostatas, ir išduoti laivams Tarptautinį laivo apsaugos liudijimą,
  - nustatyti, kurie jų teritorijoje esantys uosto įrenginiai (terminalai) turi paskirti uosto įrenginio (terminalo) apsaugos pareigūną, kuris bus atsakingas už uosto įrenginio (terminalo) apsaugos plano rengimą,
  - užtikrinti, kad būtų atliktas ir patvirtintas uosto įrenginio (terminalo) apsaugos vertinimas ir visi tolesni anksčiau patvirtinto vertinimo pakeitimai,
  - tvirtinti uosto įrenginio (terminalo) apsaugos planą ir visas vėlesnes anksčiau patvirtinto plano pakeitimus,
  - taikyti kontrolės ir atitikties vertinimo priemones,
  - išbandyti patvirtintus planus ir

▼B

- teikti informaciją Tarptautinei jūrų organizacijai ir laivybos bei uostų bendrovėms.
- 1.7. Susitariančiosios Vyriausybės gali paskirti arba įsteigti paskirtąsias institucijas prie Vyriausybės, kurios prisiimtų su uosto įrenginiais (terminalais) susijusias apsaugos užtikrinimo pareigas vadovaudamosi XI-2 skyriumi ir šio kodekso A dalimi, ir leisti pripažintoms apsaugos organizacijoms atlikti tam tikrą darbą uosto įrenginiuose (terminaluose), bet galutinį sprendimą dėl šio darbo priėmimo ir tvirtinimo turi priimti Susitariančioji Vyriausybė arba paskirtoji institucija. Administracijos kai kurias apsaugos užtikrinimo su laivais susijusias pareigas gali perduoti pripažintoms apsaugos organizacijoms. Pripažintai apsaugos organizacijai negalima perduoti šių pareigų ir darbų:
- nustatyti taikomą apsaugos lygį,
  - nustatyti, kurie Susitariančiosios Vyriausybės teritorijoje esantys uosto įrenginiai (terminalai) turi paskirti uosto įrenginio (terminalo) apsaugos pareigūną ir parengti uosto įrenginio (terminalo) apsaugos planą,
  - tvirtinti uosto įrenginio (terminalo) apsaugos vertinimą ir visus vėlesnius anksčiau patvirtinto vertinimo pakeitimus,
  - tvirtinti uosto įrenginio (terminalo) apsaugos planą ir visus vėlesnius anksčiau patvirtinto plano pakeitimus,
  - taikyti kontrolės ir atitikties vertinimo priemones, ir
  - nustatyti Apsaugos deklaracijos reikalavimus.

Apsaugos lygio nustatymas

- 1.8. sitariančiosios Vyriausybės, ir jis gali būti taikomas laivams ir uosto įrenginiams (terminalams). Šio kodekso A dalyje apibūdinti trys tarptautiniu lygmeniu taikomi apsaugos lygiai, yra:
- 1 apsaugos lygis — įprastas. Lygis, pagal kurį paprastai veikia laivai ir uosto įrenginiai (terminalai),
  - 2 apsaugos lygis — padidintas. Lygis, galiojantis tol, kol yra padidėjusi pavojų saugumui keliančio incidento rizika, ir
  - 3 apsaugos lygis — išimtinis. Lygis, nustatomas tuo laikotarpiu, kai pavojų saugumui keliantis incidentas yra tikėtinas arba neišvengiamas.

Kompanija ir laivas

- 1.9. Bet kuri kompanija, eksploatuojanti laivus, kuriems taikomas XI-2 skyrius ir šio kodekso A dalis, turi skirti kompanijos apsaugos pareigūną ir kiekvienam savo laivui — po laivo apsaugos pareigūną. Šių pareigūnų pareigos, funkcijos ir mokymo reikalavimai bei treniruočių ir pratybų reikalavimai išdėstyti šio kodekso A dalyje.
- 1.10. Į kompanijos apsaugos pareigūno funkcijas, be kitų, įeina šios glaustai išdėstytos funkcijos: užtikrinti, kad būtų tinkamai atliktas laivo apsaugos vertinimas, kad būtų parengtas ir Administracijai arba jos vardu tvirtinti pateiktas laivo apsaugos planas, kuris vėliau perduodamas kiekvienam laivui, kuriam taikoma šio kodekso A dalis ir kuriame šis asmuo buvo paskirtas eiti kompanijos apsaugos pareigūno pareigas.
- 1.11. Laivo apsaugos plane turėtų būti išdėstytos eksploatacinės ir fizinės apsaugą užtikrinančios priemonės, kurių turėtų imtis pats laivas siekdamas užtikrinti, kad jis visada dirbtų pagal 1 apsaugos lygį. Plane taip pat turėtų būti nurodytos papildomos ar intensyvesnės apsaugą užtikrinančios priemonės, kurių gali imtis pats laivas siekdamas pereiti prie 2 apsaugos lygio ir pagal jį dirbti, kai jam duodami tokie nurodymai. Be to, plane turėtų būti išvardyti galimi parengiamieji veiksmai, kuriuos galėtų atlikti laivas siekdamas operatyviai reaguoti į instrukcijas, kurias, esant 3 apsaugos lygiui, laivui gali pateikti tarnybos, reaguojančios į pavojų saugumui keliantį incidentą ar jo grėsmę.
- 1.12. Laivai, kuriems taikomi XI-2 skyriaus ir šio kodekso A dalies reikalavimai, turi turėti Administracijos arba jos vardu patvirtintą laivo apsaugos planą ir būti eksploatuojami vadovaujantis šiuo planu. Kompanijos ir laivo apsaugos pareigūnas turi stebėti, ar planas tebėra aktualus ir veiksmingas, ir rengti vidaus auditą. Bet kurių patvirtinto plano elementų pakeitimai, kuriems Administracijos sprendimu yra reikalingas pritarimas,

▼B

turi būti pateikti persvarstyti ir tvirtinti prieš įtraukiant juos į patvirtintą planą ir laivui juos įgyvendinant.

- 1.13. Laive turi būti Tarptautinis laivo apsaugos liudijimas, patvirtinantis, kad jis atitinka XI-2 skyriaus ir šio kodekso A dalies reikalavimus. Šio kodekso A dalyje yra išdėstytos nuostatos dėl tikrinimo ir tvirtinimo, ar laivas atitinka reikalavimus, kai atliekami pradinis, pakartotinis ir tarpinis patikrinimai.
- 1.14. Kai laivas yra Susitariančiosios Vyriausybės uoste arba plaukia į jį, Susitariančioji Vyriausybė turi teisę, vadovaudamasi XI-2/9 taisyklės nuostatomis, tam laivui taikyti įvairias kontrolės ir atitikties priemones. Laive atliekamų valstybės uosto kontrolės inspekcijų metu laivo apsaugos planas paprastai nėra nagrinėjamas, išskyrus atvejus, kai atsiranda ypatingų aplinkybių. Laivui taip pat gali būti taikomos papildomos kontrolės priemonės, jei kontrolės ir atitikties priemonės taikanti Susitariančioji Vyriausybė turi priežasčių manyti, kad yra sumažėjęs laivo arba uosto įrenginių (terminalų) saugumas.
- 1.15. Taip pat reikalaujama, kad laive būtų informacija, kurią būtų galima pateikti Susitariančiosios Vyriausybės prašymu, įrodanti, kas atsakingas už laivo personalo samdymą ir sprendimų dėl įvairių laivo naudojimo aspektų priėmimą.

Uosto įrenginys (terminalas)

- 1.16. Visos Susitariančiosios Vyriausybės turi pasirūpinti, kad visuose jų teritorijoje esančiuose uosto įrenginiuose (terminaluose), kurie aptarnauja tarptautiniais reisais plaukiojančius laivus, būtų atliekamas kiekvieno uosto įrenginio (terminalo) apsaugos vertinimas. Ši vertinimą gali atlikti Susitariančioji Vyriausybė, paskirtoji institucija arba pripažinta apsaugos organizacija. Atliktą uosto įrenginio (terminalo) apsaugos vertinimą turi tvirtinti Susitariančioji Vyriausybė arba atsakinga paskirtoji institucija. Šios tvirtinimo funkcijos negalima perduoti. Uosto įrenginių (terminalų) apsaugos vertinimus reikia periodiškai persvarstyti.
- 1.17. Uosto įrenginio (terminalo) apsaugos vertinimas iš esmės yra visų uosto įrenginio (terminalo) veiklos aspektų rizikos analizė, kuria siekiama apibrėžti, kuri jo dalis (dalys) yra labiau pažeidžiama (pažeidžiamos) ir (arba) gali tapti išpuolio taikiniu. Saugumo rizika yra išpuolio grėsmės bei taikinio pažeidžiamumo ir išpuolio padarinių santykis.

Vertinimą turi sudaryti šie elementai:

- turi būti apibūdinta numanoma grėsmė uosto įrangai ir infrastruktūrai,
- nurodytos galimos silpnos vietos, ir
- įvertinti incidentų padariniai.

Baigus šią analizę, bus galima parengti bendrą rizikos vertinimą. Uosto įrenginio (terminalo) apsaugos vertinimas padės nuspręsti, kurie uosto įrenginiai (terminalai) turi paskirti uosto įrenginio (terminalo) apsaugos pareigūną ir parengti uosto įrenginio (terminalo) apsaugos planą.

- 1.18. Uosto įrenginiai (terminalai), kurie turi atitikti XI-2 skyriaus ir šio Kodekso A dalies reikalavimus, turi paskirti uosto įrenginio (terminalo) apsaugos pareigūną. Šių pareigūnų pareigos, funkcijos ir mokymo reikalavimai bei treniruočių ir pratybų reikalavimai išdėstyti šio kodekso A dalyje.
- 1.19. Uosto įrenginio (terminalo) apsaugos plane turi būti išdėstytos eksploatacinės ir fizinės apsaugą užtikrinančios priemonės, kurių turi imtis uosto įrenginys (terminalas) siekdamas užtikrinti, kad jis visada veiktų pagal 1 apsaugos lygį. Plane taip pat turėtų būti nurodytos papildomos arba intensyvesnės apsaugą užtikrinančios priemonės, kurių gali imtis uosto įrenginys (terminalas) siekdamas pereiti prie 2 apsaugos lygio ir pagal jį veikti, kai duodami tokie nurodymai. Be to, plane turėtų būti išvardyti galimi parengiamieji veiksmai, kuriuos galėtų atlikti uosto įrenginys (terminalas) siekdamas operatyviai reaguoti į instrukcijas, kurias, esant 3 apsaugos lygiui, gali pateikti tarybos, reaguojančios į pavojų saugumui keliantį incidentą ar jo grėsmę.
- 1.20. Uosto įrenginiai (terminalai), kurie turi laikytis XI-2 skyriaus ir šio kodekso A dalies reikalavimų, turi turėti Susitariančiosios Vyriausybės arba atitinkamos paskirtosios institucijos patvirtintą uosto įrenginio (terminalo) apsaugos planą ir pagal jį veikti. Uosto įrenginio (terminalo) apsaugos pareigūnas turėtų įgyvendinti plano nuostatas ir stebėti, ar

▼B

planas tebėra veiksmingas ir aktualus, įskaitant vidaus audito užsakymą plano taikymui patikrinti. Bet kurių patvirtinto plano elementų pakeitimai, kuriems Administracijos ar paskirtosios institucijos sprendimu reikalingas pritarimas, turi būti pateikti persvarstyti ir tvirtinti prieš įtraukiant juos į patvirtintą planą ir uosto įrenginiui (terminalui) juos įgyvendinant. Susitariančioji Vyriausybė arba atitinkama paskirtoji institucija gali patikrinti plano veiksmingumą. Turi būti periodiškai persvarstomas uosto įrenginio (terminalo) apsaugos vertinimas, skirtas uosto įrenginiui (terminalui), arba kuriuo vadovaujantis buvo rengiamas planas. Atlikus šiuos darbus, gali būti rengiami plano pakeitimai. Visi patvirtinto plano konkrečių elementų pakeitimai turi būti pateikti tvirtinti Susitariančiajai Vyriausybei arba atsakingai paskirtajai institucijai.

- 1.21. Laivuose, kurie naudojami uosto įrenginiais (terminalais), gali būti rengiami valstybės uosto kontrolės patikrinimai bei taikomos papildomos kontrolės priemonės, išdėstytos XI-2/9 taisyklėje. Prieš laivui įplaukiant į uostą, atitinkamos valdžios institucijos gali paprašyti pateikti informaciją apie laivą, jo krovinį, keleivius ir laivo personalą. Tam tikromis aplinkybėmis gali būti draudžiama įplaukti į uostą.

Informacija ir ryšiai

- 1.22. XI-2 skyriuje ir šio kodekso A dalyje reikalaujama, kad Susitariančiosios Vyriausybės teiktą reikiamą informaciją Tarptautinei jūrų organizacijai ir kad būtų teikiama informacija, padedanti Susitariančiosioms Vyriausybėms ir kompanijų bei laivų apsaugos pareigūnams ir (ar) uosto įrenginio (terminalo) apsaugos pareigūnams, atsakingiems už uosto įrenginį (terminalą), kuriame lankosi jų laivai, veiksmingai bendrauti.

2. APIBRĖŽIMAI

- 2.1. Jokių paaiškinimų dėl XI-2 skyriuje ar šio kodekso A dalyje pateiktų apibrėžimų nepateikiama.
- 2.2. Šioje kodekso dalyje:
1. „skirsnis“ reiškia kodekso A dalies skirsnį ir rašomas taip: „A/<skirsnio numeris> skirsnis“;
  2. „punktas“ reiškia šios kodekso dalies punktą ir yra rašomas taip: „<punkto numeris> punktas“, ir
  3. 14-18 punktuose vartojamas terminas „Susitariančioji Vyriausybė“ reiškia „Susitariančiąją Vyriausybę, kurios teritorijoje yra uosto įrenginys (terminalas)“, jis taip pat yra ir nuoroda ir į „paskirtąją instituciją“.

3. TAIKYMAS**Bendrosios nuostatos**

- 3.1. Į šioje kodekso dalyje pateikiamas gaires reikia atsižvelgti vykdant XI-2 skyriaus ir šio kodekso A dalies reikalavimus.
- 3.2. Vis dėlto reikėtų pripažinti, kad tai, kiek šių gairių taikoma laivams, priklausys nuo laivo tipo, jo krovinių ir (arba) keleivių, reisų pobūdžio ir laivo lankomų uosto įrenginių (terminalų) ypatumų.
- 3.3. Panašiai ir gairės dėl uosto įrenginių (terminalų) bus taikomos atsižvelgiant į uosto įrenginius (terminalus), laivų tipus, kurie naudojami šiais uosto įrenginiais (terminalais), į jų krovinių ir (arba) keleivių kategorijas, taip pat į reisų, kurie baigiami šiame uosto įrenginyje (terminale), pobūdį.
- 3.4. XI-2 skyriaus ir šio kodekso A dalies nuostatos nėra skirtos uosto įrenginiams (terminalams), skirtiems ir daugiausia naudojamiems iams tikslams.

4. SUSITARIANČIŲ VYRIAUSYBIŲ PAREIGOS**Vertinimų ir planų apsauga**

- 4.1. Susitariančiosios Vyriausybės turi pasirūpinti, kad būtų numatytos reikiamos priemonės, padedančios išvengti slaptos medžiagos apie laivų apsaugos vertinimus, apie laivų apsaugos planus, apie uosto įrenginių (terminalų) apsaugos vertinimus ir apie uostų įrenginių (terminalų) apsaugos planus bei apie atskirus vertinimus ar planus neteisėto atskleidimo ir naudojimosi ja.

▼B**Paskirtosios institucijos**

- 4.2. Susitariančiosios Vyriausybės gali nurodyti prie Vyriausybės veikiančią paskirtąją instituciją XI-2 skyriuje arba šio kodekso A dalyje numatytoms apsaugos užtikrinimo pareigoms, susijusioms su uosto įrenginiais (terminalais), atlikti.

Pripažintos apsaugos organizacijos

- 4.3. Susitariančiosios Vyriausybės gali įgalinti pripažintą apsaugos organizaciją (toliau — PAO) atlikti kai kurias su apsauga susijusias užduotis, įskaitant:
1. laivų apsaugos planų ar jų pakeitimų tvirtinimą Administracijos vardu;
  2. tikrinimą Administracijos vardu, ar laivai atitinka XI-2 skyriaus ir šio kodekso A dalies reikalavimus, ir atitikties tvirtinimą;
  3. uosto įrenginių (terminalų) apsaugos vertinimų, kurių reikalauja Susitariančioji Vyriausybė, atlikimą.
- 4.4. PAO taip pat gali konsultuoti kompanijas ar uosto įrenginius (terminalus) arba teikti jiems pagalbą apsaugos klausimais, įskaitant laivų apsaugos vertinimus, laivų apsaugos planus, uosto įrenginių (terminalų) apsaugos vertinimus ar uosto įrenginių (terminalų) apsaugos planus. Ji gali atlikti laivo apsaugos vertinimą ar parengti planą arba atlikti uosto įrenginio (terminalo) apsaugos vertinimą ar parengti planą. Jei PAO atliko šiuos darbus, susijusius su laivo apsaugos vertinimu ar planu, tai PAO neturi būti suteikti įgaliojimai tvirtinti tą laivo apsaugos planą.
- 4.5. Suteikdamos įgaliojimus PAO, Susitariančiosios Vyriausybės turi atsižvelgti į šios organizacijos kompetenciją. PAO turi gebėti įrodyti, kad:
1. turi specialių žinių apie svarbius apsaugos aspektus;
  2. turi reikiamų žinių apie laivų ir uostų operacijas, įskaitant žinias apie laivų projektavimą ir konstrukcijas, jei teiks su laivais susijusias paslaugas, ir uostų projektavimą ir konstrukcijas, jei teiks su uosto įrenginiais (terminalais) susijusias paslaugas;
  3. geba vertinti tikėtiną saugos riziką, kuri gali atsirasti atliekant laivo ir uosto įrenginio (terminalo) operacijas, įskaitant laivo/uosto sąveiką, ir žino, kaip sumažinti šią riziką;
  4. geba palaikyti ir stiprinti savo darbuotojų kompetenciją;
  5. geba stebėti, ar nemažėja jų personalo patikimumas;
  6. geba taikyti reikiamas priemones, kad nebūtų be leidimo atskleidžiama slapta informacija ir ja nebūtų naudojama;
  7. išmano XI-2 skyriaus ir šio kodekso A dalies reikalavimus ir susijusius nacionalinės ir tarptautinės teisės aktus bei apsaugos reikalavimus;
  8. turi žinių apie dabartinius pavojus saugumui ir jų tendencijas;
  9. žino, kaip atpažinti ir rasti ginklus, pavojingas medžiagas ir prietaisus;
  10. žino, kaip objektyviai atpažinti asmenų, galinčių kelti grėsmę saugumui, požymius ir elgseną;
  11. išmano apsaugą užtikrinančių priemonių įveikimo būdus; ir
  12. išmano apsaugos ir stebėjimo įrangą bei sistemas ir jų veikimo ribas.
- Perduodamos konkrečias pareigas, PAO, Susitariančiosios Vyriausybės, įskaitant Administracijas, turi įsitikinti, kad PAO turi gebėjimų, reikalingų užduočiai atlikti.
- 4.6. Pripažintoji organizacija, apibūdinta I/6 taisyklėje ir atitinkanti XI-1/1 reikalavimus, gali būti paskirta PAO su sąlyga, kad ji turi reikiamų su apsauga susijusių specialių žinių, išvardytų 4.5 punkte.
- 4.7. Uosto direkcija arba uosto įrenginio (terminalo) operatorius gali būti paskirtas PAO su sąlyga, kad jie turi reikiamų su apsauga susijusių specialių žinių, išvardytų 4.5 punkte.

▼B**Apsaugos lygio nustatymas**

- 4.8. Nustatydamos apsaugos lygį, Susitariančiosios Vyriausybės turi atsižvelgti į bendro pobūdžio ir specifinę informaciją apie grėsmę. Susitariančiosios Vyriausybės turi nustatyti vieną iš trijų laivams ar uosto įrenginiams (terminalams) taikomų apsaugos lygių:
- 1 apsaugos lygis — įprastas. Lygis, pagal kurį paprastai veikia laivai ir uosto įrenginiai (terminalai),
  - 2 apsaugos lygis — padidintas. Lygis, galiojantis tol, kol yra padidėjusi pavojų saugumui keliančio incidento rizika, ir
  - 3 apsaugos lygis — išimtinis. Lygis, nustatomas tuo laikotarpiu, kai pavojų saugumui keliantis incidentas yra tikėtinas arba neišvengiamas.
- 4.9. 3 apsaugos lygio nustatymas turi būti išimtinė priemonė, taikoma tik tada, kai yra patikimos informacijos apie tai, kad pavojų saugumui keliantis incidentas yra tikėtinas arba neišvengiamas. 3 apsaugos lygis turi būti nustatytas tik tam laikotarpiui, kai yra nustatyta grėsmė saugumui arba kol trunka faktinis pavojų saugumui keliantis incidentas. Apsaugos lygiai gali būti keičiami iš 1 apsaugos lygio į 2 apsaugos lygį ir į 3 apsaugos lygį, bet gali būti ir taip, kad apsaugos lygis keičiamas tiesiai iš 1 apsaugos lygio į 3 apsaugos lygį.
- 4.10. Pagrindinė atsakomybė už laivo saugumą ir apsaugą visada tenka laivo kapitoniui. Net tada, kai yra nustatytas 3 apsaugos lygis, kapitonas gali paprašyti paaiškinti arba pakeisti instrukcijas, kurias pateikia į pavojų saugumui keliantį incidentą ar jo grėsmę reaguojančios tarnybos, jei yra priežasčių manyti, kad kurio nors nurodymo vykdymas gali sukelti pavojų laivo saugai.
- 4.11. Kompanijos apsaugos pareigūnas (KAP) arba laivo apsaugos pareigūnas (LAP) turi kuo greičiau užmegzti ryšį su uosto įrenginiu (terminalo), į kurį ketina plaukti laivas, apsaugos pareigūnu (UĮAP), kad būtų nustatytas tam laivui uosto įrenginyje (terminale) taikomas apsaugos lygis. Užmezgęs ryšį su laivu, UĮAP turi informuoti laivą apie visus uosto įrenginio (terminalo) apsaugos lygio pasikeitimus ir laivui suteikti visą reikiamą informaciją apie apsaugą.
- 4.12. Nors gali būti tokių aplinkybių, kai atskiras laivas dirba pagal aukštesnį apsaugos lygį negu uosto įrenginys (terminalas), kuriame jis lankosi, laivui jokiais aplinkybėmis negali būti nustatytas žemesnis apsaugos lygis negu uosto įrenginiui (terminalui), į kurį jis atplaukia. Jei laivo apsaugos lygis aukštesnis negu uosto įrenginio (terminalo), kuriuo jis ketina naudotis, KAP ir LAP turi nedelsdama apie tai informuoti UĮAP. UĮAP turi įvertinti konkrečią situaciją konsultuodamasis su KAP bei LAP ir su laivu susitarti dėl reikiamų apsaugos priemonių, tarp kurių gali būti Apsaugos deklaracijos pildymas ir pasirašymas.
- 4.13. Susitariančiosios Vyriausybės turi apsvarstyti, kaip reikėtų greitai išplacinti informaciją apie apsaugos lygių pakeitimus. Administracijos galbūt norės pasinaudoti NAVTEX pranešimais arba išpėjimais jūrininkams kaip būdu pranešti apie šiuos apsaugos lygių pakeitimus laivui ir KAP bei LAP. Jos gali apsvarstyti ir kitus tokios pačios arba didesnės spartos ir masto pranešimų perdavimo būdus. Susitariančiosios Vyriausybės turi nustatyti UĮAP informavimo apie apsaugos lygių pakeitimus būdus. Susitariančiosios Vyriausybės turi kaupti ir saugoti kontaktinę informaciją ir įrašyti ją į asmenų, kuriuos reikia informuoti apie apsaugos lygių pakeitimus, sąrašą. Nors apsaugos lygio nebūtina laikyti labai slapta informacija, ji grindžianti informacija apie grėsmę gali būti labai slapta. Susitariančiosios Vyriausybės turi rūpestingai apsvarstyti LAP, KAP ir UĮAP perduodamos informacijos rūšis ir išsamumą bei jos perdavimo būdą.

Ryšių centrai ir informacija apie uosto įrenginių (terminalų) apsaugos planus

- 4.14. Jei uosto įrenginys (terminalas) turi uosto įrenginio (terminalo) apsaugos planą, apie tai reikia pranešti Organizacijai ir šią informaciją taip pat reikia pateikti KAP ir LAP. Jokios kitos informacijos apie uosto įrenginio (terminalo) apsaugos planą, išskyrus tai, kad jis yra parengtas, skelbti nereikia. Susitariančiosios Vyriausybės turi apsvarstyti galimybę steigti centrinus arba regioninius ryšių centrus arba numatyti kitus būdus teikti naujausią informaciją tose vietose, kur yra parengti uosto įrenginių (terminalų) apsaugos planai, drauge su atitinkamų UĮAP kontaktine informacija. Reikia paskelbti, kad šie ryšių centrai yra įsteigti. Jie taip pat

▼B

galėtų teikti informaciją apie pripažintas apsaugos organizacijas, paskirtas veikti Susitariančiosios Vyriausybės vardu, drauge su išsamia informacija apie konkrečią atsakomybę ir šioms pripažintoms apsaugos organizacijoms perduotą įgaliojimų sąlygas.

- 4.15. Jei uostas neturi uosto įrenginio (terminalo) apsaugos plano (ir neturi UĀAP), centrinis arba regioninis ryšių centras turi sugebėti rasti krante tinkamos kvalifikacijos asmenį, kuris galėtų pasirūpinti, kad prirėkus tol, kol uoste stovi atplaukęs laivas, būtų įdiegtos reikiamos apsaugą užtikrinančios priemonės.
- 4.16. Susitariančiosios Vyriausybės taip pat turi pateikti Vyriausybės pareigūnų, kuriems LAP, KAP ir UĀAP gali pranešti apie nerimą dėl saugos keliančius dalykus, kontaktinę informaciją. Šie Vyriausybės pareigūnai, prieš imdamiesi reikiamų veiksmų, turi įvertinti šiuos pranešimus. Šie nurodyti nerimą keliantys dalykai gali turėti įtakos apsaugos priemonėms, kurios priklauso kitos Susitariančiosios Vyriausybės jurisdikcijai. Tokiu atveju Susitariančiosios Vyriausybės atsakingi asmenys turi apsvarstyti galimybę susisiekti su savo kolegomis iš kitos Susitariančiosios Vyriausybės ir aptarti, ar reikia imtis ištaisomųjų veiksmų. Šiuo tikslu Vyriausybės pareigūnų kontaktinė informacija turi būti perduota Tarptautinei jūrų organizacijai.
- 4.17. Susitariančiosios Vyriausybės 4.14-4.16 punktuose nurodytą informaciją taip pat turi pateikti kitoms Susitariančiosioms Vyriausybėms šių prašymu.

Asmens tapatybės dokumentai

- 4.18. Susitariančiosios Vyriausybės yra raginamos Vyriausybės pareigūnams, kurie, atlikdami savo oficialias pareigas, turi teisę patekti į laivus arba uosto įrenginius (terminalus), išduoti tinkamus asmens tapatybės dokumentus ir numatyti procedūras, skirtas šių dokumentų tikrumui patikrinti.

Stacionarios ir plaukiojančios platformos ir vietiniai mobilieji atviros jūros grėžimo įrenginiai

- 4.19. Susitariančiosios Vyriausybės turi apsvarstyti galimybę nustatyti reikiamas apsaugos priemones, skirtas stacionarioms ir plaukiojančioms platformoms ir vietiniams mobiliems atviros jūros grėžimo įrenginiams, kad jie galėtų dirbti su laivais, kurie turi atitikti XI-2 skyriaus ir šio kodekso A dalies nuostatas.

Laivai, kurie neprivalo laikytis šio kodekso A dalies reikalavimų

- 4.20. Susitariančiosios Vyriausybės turi apsvarstyti galimybę įdiegti reikiamas apsaugos priemones, skirtas laivų, kuriems netaikomas XI-2 skyrius ir šio kodekso A dalis, saugai padidinti ir užtikrinti, kad visos šiems laivams taikomos apsaugos nuostatos leistų jų sąveiką su laivais, kuriems šio kodekso A dalies nuostatos yra taikomos.

Grėsmė laivams ir kiti incidentai jūroje

- 4.21. Susitariančiosios Vyriausybės turi pateikti bendrųjų rekomendacijų dėl priemonių, laikomų tinkamomis norint sumažinti su jų valstybės vėliava plaukiojančių laivų saugumui kylančią grėsmę jūroje. Jos turi pateikti konkrečių nurodymų, kokių veiksmų imtis vadovaujantis 1-3 apsaugos lygiais, jei:

1. laivui esant jūroje, pvz., dėl geografinės vietovės, kurioje jis plaukioja, arba dėl paties laivo ypatumų, yra keičiamas jam taikomas apsaugos lygis, ir
2. laivui esant jūroje, įvyksta su juo susijęs pavojų saugumui keliantis incidentas arba kyla jo grėsmė.

Susitariančiosios Vyriausybės turi nustatyti, kokie būdai ir procedūros geriausiai tinka šiems tikslams. Gresiant išpuoliui, laivas turi stengtis užmegzti tiesioginį ryšį su tarnybomis, kurios vėliavos valstybėje yra atsakingos už reagavimą į pavojų saugumui keliančius incidentus.

- 4.22. Susitariančiosios Vyriausybės taip pat turi įsteigti ryšių centrą, kuris apsaugos klausimais konsultuotų visus laivus:
1. turinčius teisę plaukioti su jų valstybės vėliava arba
  2. plaukiojančius jų teritorinėje jūroje, arba pranešusius apie ketinimą įplaukti į jų teritorinius vandenius.

▼B

4.23. Susitariančiosios Vyriausybės turėtų patarti laivams, plaukiojantiems jų teritorinėje jūroje arba pranešusiems apie ketinimą įplaukti į jų teritorinę jūrą, ir galėtų pateikti šias rekomendacijas:

1. pakeisti arba atidėti numatomą plaukimą;
2. plaukti konkrečiu kursu arba plaukti į nurodytą vietą;
3. dėl darbuotojų arba įrangos, kuriuos būtų galima nusiųsti į laivą;
4. koordinuoti plaukimą, atvykimą į uostą ir išvykimą iš jo, leisti patru-liuojančiam laivui ar skraidymo aparatui (orlaiviui ar sraigtasparniui) lydėti laivą.

Susitariančiosios Vyriausybės jų teritorinėje jūroje plaukiojantiems arba apie ketinimą įplaukti į jų teritorinę jūrą pranešusiems laivams turi priminti apie visas savo paskelbtas laikinas draudžiamąsias zonas.

4.24. Susitariančiosios Vyriausybės laivams, plaukiojantiems jų teritorinėje jūroje arba pranešusiems apie ketinimą įplaukti į jų teritorinę jūrą, turi rekomenduoti operatyviai įdiegti visas Susitariančiosios Vyriausybės siūlomas apsaugos priemones, skirtas laivui arba kitiems netoliese esantiems laivams apsaugoti.

4.25. Susitariančiosios Vyriausybės parengtuose planuose, skirtuose 4.22. punkte nurodytiems tikslams pasiekti, turi būti pateikta informacija apie atitinkamą prie Susitariančiosios Vyriausybės, įskaitant Administraciją, visą parą veikiančią ryšių centrą. Šiuose planuose taip pat turi būti pateikta informacija apie aplinkybes, kurioms susiklosčius, Administracijos nuomone, reikia kreiptis pagalbos į netoliese esančias pakrantės vals-tybes, ir apie UĀP ir LAP ryšių palaikymo tvarką.

Alternatyvūs susitarimai dėl apsaugos

4.26. Spręsdamos, kaip įgyvendinti XI-2 skyriaus ir šio kodekso A dalies nuostatas, Susitariančiosios Vyriausybės gali sudaryti vieną ar daugiau susitarimų su viena ar keliomis Susitariančiosiomis Vyriausybėmis. Susitarimas turi būti taikomas trumpiems nustatytais maršrutais atliekamiems reisams tarp uostų įrenginių (terminalų), esančių susitarimo šalių teritori-joje. Sudarydamos susitarimą ir jį sudariusios Susitariančiosios Vyriausybės turi konsultuotis su kitomis Susitariančiosiomis Vyriausybėmis ir Administracijomis, kurias domina šio susitarimo padariniai. Su valstybės, kuri nėra susitarimo šalis, vėliava plaukiojantiems laivams turi būti leidžiama plaukoti tik nustatytais susitarime numatytais maršrutais, jei jų Administracija sutinka, kad laivas turi laikytis susitarimo nuostatų, ir reikalauja, kad laivas jų laikytųsi. Dėl šio susitarimo jokiais aplinkybėmis neturi nukentėti kitų laivų ir uostų įrenginių (terminalų), kuriems jis netaikomas, apsauga ir ypač jokie laivai, kuriems taikomas šis susita-rimas, negali atlikti krovos iš laivo į laivą darbų su laivais, kuriems jis netaikomas. Susitarimas turi reglamentuoti bet kokią darbinę laivų, kuriems jis taikomas, sąveiką. Kiekvieno susitarimo vykdymas turi būti nuolat prižiūrimas, taip pat prireikus jie turi būti keičiami ir bet kuriuo atveju persvarstomi kas 5 metai.

Lygiaverčiai susitarimai, taikomi uosto įrenginiams (terminalams)

4.27. Kai kuriuose konkrečiuose uosto įrenginiuose (terminaluose), kuriuose atliekama nedaug operacijų arba šios operacijos yra ribotos, bet kuriuose laivų eismas nėra visiškai nereguliarus, gali prireikti užtikrinti, kad jie laikytųsi apsaugos priemonių, kurios yra lygiavertės toms, kurios nasta-tytos XI-2 skyriuje ir šio kodekso A dalyje. Tai ypač pasakytina apie terminalus, kurie, pavyzdžiui, yra sujungti su gamyklomis, arba prie-plaukų rajonus, kuriuose dažnai neatliekamos operacijos.

Įgulos komplektavimas

4.28. Nustatydama minimalius saugaus laivo įgulos komplektavimo reikala-vimus, Administracija turi atsižvelgti į tai, kad V/14 taisyklėje išdėstytos nuostatos dėl minimalaus saugaus įgulos komplektavimo susijusios tik su saugia laivyba. Administracija taip pat turi atsižvelgti į visą papildomą darbo krūvį, kurio gali atsirasti įgyvendinant laivo apsaugos planą, ir užtikrinti, kad laivo įgula būtų pakankamai ir efektyviai sukomplektuota. Tai darydama Administracija turi patikrinti, ar laivai galės laikytis poilsio režimo ir taikyti nuovargiui įveikti kitas priemones, kurios numatytos nacionalinės teisės aktuose ir taikomos atliekant visas įvairiam personalui priskirtas pareigas laive.

Kontrolės ir atitikties priemonės

Bendrosios nuostatos

- 4.29. XI-2/9 taisyklėje apibūdinamos, vadovaujantis XI-2 skyriumi laivams taikomos kontrolės ir atitikties priemonės. Ji padalyta į tris atskirus skyrius: jau uoste stovinčių laivų kontrolė; laivų, ketinančių įplaukti į kitos Susitariančiosios Vyriausybės uostą, kontrolė ir papildomos abiem situacijoms taikomos nuostatos.
- 4.30. XI-2/9.1 taisyklėje, reglamentuojančioje uoste stovinčių laivų kontrolę, įdiegiama sistema laivams kontroliuoti, kai jie stovi užsienio valstybės uoste, suteikianti teisę nustatyta tvarka įgaliotiems Susitariančiosios Vyriausybės pareigūnams (nustatyta tvarka įgalioti pareigūnai) įlipti į laivą patikrinti, ar tinkamai sutvarkyti reikiami liudijimai. Tada, jei yra aiškių priežasčių manyti, kad laivas neatitinka reikalavimų, galima imtis kitų kontrolės priemonių, pavyzdžiui, atlikti papildomus patikrinimus arba sulaikyti laivą. Tai yra numatyta dabartinėse kontrolės sistemose. XI-2/9.1 taisyklė grindžiama šiomis sistemomis ir leidžia taikyti papildomas priemones (įskaitant laivo išsiuntimą iš uosto kaip kontrolės priemonę), kai nustatyta tvarka įgalioti pareigūnai turi aiškių priežasčių manyti, kad laivas neatitinka XI-2 skyriaus arba šio kodekso A dalies reikalavimų. XI-2/9.3 taisyklėje apibūdinti saugikliai, skatinantys teisingą ir proporcingą šių papildomų priemonių taikymą.
- 4.31. XI-2/9.2 taisyklė nustato kontrolės priemones, skirtas užtikrinti, kad laivai, ketinantys įplaukti į kitos Susitariančiosios Vyriausybės uostą, atitiktų reikalavimus, ir joje pateikiama visiškai kitokia XI-2 skyriuje numatytos kontrolės samprata, taikoma tik apsaugai. Vadovaujantis šia taisykle, priemonės gali būti taikomos tol, kol laivas įplaukia į uostą, kad būtų geriau užtikrinta jo apsauga. Lygiai taip pat kaip XI-2/9.1 taisyklėje, ši papildomos kontrolės sistema grindžiama samprata, kad turi būti aiškių priežasčių manyti, kad laivas neatitinka XI-2 skyriaus arba šio kodekso A dalies reikalavimų, ir joje numatyti reikšmingi saugikliai, išdėstyti XI-2/9.2.2 ir XI-2/9.2.5 taisyklėse bei XI-2/9.3 taisyklėje.
- 4.32. Aiškios priežastys manyti, kad laivas neatitinka reikalavimų, reiškia įrodymus ar patikimą informaciją, kad laivas neatitinka XI-2 skyriaus arba šio kodekso A dalies reikalavimų atsižvelgiant į šioje ko dalyje pateiktas gaires. Tokių įrodymų ar patikimos informacijos nustatyta tvarka įgaliotas pareigūnas gali gauti vadovaudamasis savo profesiniu vertinimu, tikrindamas laivo Tarptautinį laivo apsaugos liudijimą arba Laikinąjį tarptautinį laivo apsaugos liudijimą, išduotus vadovaujantis šio kodekso A dalimi („Sertifikavimas“), arba iš kitų šaltinių. Net jei laive yra galiojantis liudijimas, nustatyta tvarka įgaliotas pareigūnas, vadovaudamasis savo profesiniu vertinimu, vis tiek gali turėti aiškių priežasčių manyti, kad laivas neatitinka reikalavimų.
- 4.33. Galimų aiškių priežasčių, pagal XI-2/9.1 ir XI-2/9.2 taisykles, atitinkami pavyzdžiai:
1. peržiūrėjus liudijimą gauti įrodymai, kad jis negalioja arba baigėsi jo galiojimo laikas;
  2. įrodymai arba patikima informacija, kad apsaugos įranga, dokumentai ar susitarimai, kurių reikalaujama pagal XI-2 skyrių ir šio kodekso A dalį, turi rimtų trūkumų;
  3. gautas pranešimas arba skundas, kuriame, remiantis nustatyta tvarka įgalioto pareigūno profesiniu vertinimu, yra patikimos informacijos, aiškiai įrodančios, kad laivas neatitinka XI-2 skyriaus arba šio kodekso A dalies reikalavimų;
  4. nustatyta tvarka įgalioto pareigūno gauti įrodymai arba pastebėjimai, grindžiami jo profesiniu vertinimu, kad laivo kapitonas arba personalas nėra susipažinę su esminėmis apsaugą laive užtikrinančiomis procedūromis arba negali rengti su laivo apsauga susijusių treniruočių arba kad šios procedūros ar treniruotės nėra surengtos;
  5. nustatyta tvarka įgalioto pareigūno gauti įrodymai arba pastebėjimai, grindžiami jo profesiniu vertinimu, kad vadovaujantysis laivo personalas negali užmegzti tinkamų ryšių su visu kitu vadovaujančiuoju laivo personalu, atsakingu už apsaugą laive;
  6. įrodymai arba patikima informacija, kad į laivą iš uosto įrenginio (terminalo) arba iš kito laivo buvo įlaipinti asmenys arba pakrautos atsargos ar prekės, kai uosto įrenginys (terminalas) arba kitas laivas

▼B

pažeidžia XI-2 skyriaus arba šio kodekso A dalies reikalavimus, o minėtasis laivas neužpildė Apsaugos deklaracijos, nesiėmė reikiamų specialiųjų ar papildomų apsaugos priemonių arba nesilaikė reikiamų laivo apsaugos užtikrinimo procedūrų;

7. įrodymai arba patikima informacija, kad į laivą iš uosto įrenginio (terminalo) arba iš kitur (pvz., iš kito laivo arba sraigtasparnio) buvo įlaipinti asmenys arba pakrautos atsargos ar prekės, o nei uosto įrenginys (terminalas), nei kitas objektas neprivalo laikytis XI-2 skyriaus arba šio kodekso A dalies reikalavimų, ir laivas nesiėmė reikiamų specialiųjų arba papildomų apsaugos priemonių arba nesilaikė reikiamų apsaugą užtikrinančių procedūrų, ir
  8. jei laivas turi pakartotinai išduotą Laikinąjį tarptautinį laivo apsaugos liudijimą, apibūdintą A/19.4 skirsnyje, ir jei, remiantis nustatyta tvarka įgalioto pareigūno profesiniu vertinimu, vienas iš tikslų, kurio siekia laivas arba kompanija prašydami išduoti šį liudijimą, yra vengti laikytis visų XI-2 skyriaus ir šio kodekso A dalies reikalavimų pasibaigus pirmojo laikinojo liudijimo, apibūdinto A/19.4.4 skirsnyje, galiojimo laikotarpiui.
- 4.34. XI-2/9 taisyklės poveikis tarptautinės teisės normoms yra itin svarbus ir ši taisyklė turi būti įgyvendinama atsižvelgiant į XI-2/2.4 taisyklę, kadangi gali susiklostyti tokios situacijos, kai bus imamasi priemonių, nepatenkančių į XI-2 skyriaus reglamentuojamą sritį, arba kai reikės atsižvelgti į šių nuostatų paveiktų laivų teises, kurių nereglamentuoja XI-2 skyrius. Todėl XI-2/9 taisyklė nedraudžia Susitariančiosioms Vyriausybėms imtis priemonių, kurios yra grindžiamos arba atitinka tarptautinės teisės normas, kad būtų užtikrinta žmonių, laivų, uosto įrenginių (terminalų) ir kito turto saugumas ir apsauga tais atvejais, kai manoma, kad laivas, nors ir atitinka XI-2 skyriaus ir šio kodekso A dalies reikalavimus, vis tiek kelia grėsmę saugumui.
- 4.35. Pradėjusi taikyti kontrolės priemones laivui, Susitariančioji Vyriausybė turi nedelsdama susisiekti su Administracija ir pateikti jai pakankamai informacijos, kad Administracija galėtų palaikyti visus reikiamus ryšius su Susitariančiąja Vyriausybe.

Laivų kontrolė uoste

- 4.36. Kai neatitikimą lemia įrangos sudedamosios dalies defektas arba dokumentacijos trūkumai, dėl kurių laivas yra sulaikomas, ir neatitikimo negalima ištaisyti patikrinimo uoste, Susitariančioji Vyriausybė gali leisti laivui plaukti į kitą uostą su sąlyga, kad bus laikomasi visų sąlygų, dėl kurių susitaria uosto valstybės ir Administracija arba laivo kapitonas.

Laivai, ketinantys įplaukti į kitos Susitariančiosios Vyriausybės uostą

- 4.37. XI-2/9.2.1 taisyklėje nurodyta informacija, kurios Susitariančiosios Vyriausybės gali reikalauti iš laivo kaip sąlygos įplaukti į uostą. Vienas nurodytos informacijos elementų yra patvirtinimas, kokių specialiųjų ar papildomų priemonių ėmėsi laivas paskutinius dešimt kartų atplaukęs į uosto įrenginį (terminalą). Galima paminėti šiuos pavyzdžius:
1. įrašai apie priemones, kurių buvo imtasi lankantis uosto įrenginyje (terminale), esančiame valstybės, kuri nėra Susitariančioji Vyriausybė, teritorijoje, ypač tas priemones, kurias paprastai taiko Susitariančiųjų Vyriausybių teritorijoje esantys uostų įrenginiai (terminalai),
  2. visos Apsaugos deklaracijos, pasirašytos su uosto įrenginiais (terminalais) ar kitais laivais.
- 4.38. Kitas nurodytos informacijos elementas, kurio gali būti reikalaujama kaip sąlygos įplaukti į uostą, yra patvirtinimas, kad per paskutinius dešimt laivo apsilankymų uosto įrenginyje (terminale) atliekant krovos iš laivo į laivą darbus buvo laikomasi reikiamų laivo apsaugos procedūrų. Paprastai nėra reikalaujama į tokį patvirtinimą įtraukti įrašų apie locmanų, muitinės, imigracijos ar už apsaugą atsakingų pareigūnų pervežimus, kuro papildymą, pervežimą lichteriu, atsargų krovimą ir atliekų iškrovimą uosto įrenginiuose (terminaluose), nes tai paprastai numatoma uosto įrenginio (terminalo) apsaugos plane. Informacijos, kurią galima pateikti, pavyzdžiai:
1. įrašai apie priemones, kurių buvo imtasi atliekant krovos iš laivo į laivą darbus su laivu, plaukiojančiu su valstybės, kuri nėra Susitariančioji Vyriausybė, vėliava, ypač tas priemones, kurių paprastai būtų ėmėsi laivai, plaukiojantys su Susitariančiųjų Vyriausybių vėliavomis;

▼B

2. įrašai apie priemones, kurių buvo imtasi atliekant krovos iš laivo į laivą darbus su laivu, kuris plaukioja su Susitariančiosios Vyriausybės vėliava, bet kuris neprivalo laikytis XI-2 skyriaus ir šio kodekso A dalies nuostatų, pavyzdžiui, pagal kitas nuostatas tam laivui išduoto apsaugos liudijimo kopija, ir
  3. jeigu laive yra jūroje išgelbėtų žmonių ar prekių, visa apie šiuos žmones ir prekes žinoma informacija, įskaitant informaciją apie jų asmens tapatybes, jeigu jos žinomos, ir visų laivo vardu atliktų patikrinimų, kuriais buvo siekiama patikrinti išgelbėtųjų saugos statusą, rezultatus. XI-2 skyriumi ar šio kodekso A dalimi nėra siekiama delsti arba užkirsti kelią nugabenti nelaimę jūroje patyrusius asmenis į saugią vietą. XI-2 skyriumi ir šio kodekso A dalimi tik siekiama valstybėms pateikti pakankamai reikiamos informacijos, kad nebūtų pažeistas jų apsaugos sistemos vientisumas.
- 4.39. Kitos praktinės su apsauga susijusios informacijos, kuri gali būti reikalinga kaip sąlyga įplaukti į uostą, kad padėtų užtikrinti asmenų, uosto įrenginių (terminalų), laivų ir kito turto saugumą ir apsaugą, pavyzdžiai:
1. informacija, pateikta laivo istorijos tęstinių įrašų segtuve;
  2. laivo buvimo vieta tuo metu, kai pateikiamas pranešimas;
  3. numatomas laivo atvykimo į uostą laikas;
  4. įgulos sąrašas;
  5. apibendrintas laive esančio krovinio aprašas;
  6. keleivių sąrašas,
  7. informacija, kurią reikia turėti vadovaujantis XI-2/5 taisykle.

- 4.40. XI-2/9.2.5 taisyklė leidžia laivo kapitonui, gavus informacijos apie tai, kad pakrantės valstybė arba uosto valstybė imsis XI-2/9.2 taisyklėje numatytų kontrolės priemonių, atsisakyti ketinimo laivui įplaukti į uostą. Jei kapitonas atsisako šio ketinimo, XI-2/9 taisyklė nebetaikoma, o visi kiti atliekami veiksmai turi būti grindžiami tarptautinės teisės normomis ir jas atitikti.

Papildomos nuostatos

- 4.41. Visais atvejais, kai laivui neleidžiama įplaukti į uostą arba jis išsiunčiamas iš uosto, atitinkamų valstybių valdžios institucijoms turi būti perduoti visi žinomi faktai. Šiame pranešime turi būti nurodyta, jei yra žinoma:
1. laivo pavadinimas, vėliava, laivo identifikacijos numeris, šaukinys, laivo tipas ir kroviny;
  2. priežastis, kodėl laivui neleista įplaukti į uostą ar uosto zonas arba jis išsiųstas;
  3. jei reikia, apsaugos tvarkos pažeidimų pobūdis;
  4. jei aktualu, smulki informacija apie pastangas ištaisyti visus neatitikimus, įskaitant laivui iškeltas sąlygas, susijusias su reisu;
  5. ankstesnis (-i) įplaukimo uostas (uostai) ir kitas paskelbtas įplaukimo uostas;
  6. išplaukimo laikas ir numatomas apytikris atplaukimo į tuos uostus laikas;
  7. visos laivui duotos instrukcijos, pavyzdžiui, apie reiso metu perduodamus pranešimus;
  8. turima informacija apie apsaugos lygį, pagal kurį dirba laivas;
  9. informacija, susijusi su uosto valstybės ir administracijos ryšiais;
  10. ryšių centras uosto valstybėje, kuri siunčia pranešimą siekdama gauti daugiau informacijos;
  11. įgulos sąrašas ir
  12. kita svarbi informacija.
- 4.42. Tarp valstybių, su kuriomis reikia susisiekti, turi būti valstybės, kurias laivas ketina praplaukti pakeliui į kitą uostą, ypač jei laivas ketina įplaukti į tos pakrantės valstybės teritorinę jūrą. Kitos valstybės gali

▼B

būti ankstesni įplaukimo uostai, kad būtų galima gauti išsamesnės informacijos ir išspręsti su ankstesniais uostais susijusius apsaugos klausimus.

- 4.43. Taikydami kontrolės ir atitikties priemones, nustatyta tvarka įgalioti pareigūnai turi užtikrinti, kad visos taikomos priemonės arba veiksmai būtų proporcingi. Šios priemonės arba veiksmai turi būti pagrįsti, kaip galima mažiau griežti ir minimalios trukmės, būtinos neatitikimams ištaisyti arba sušvelninti.
- 4.44. Žodis „gaišinimas“ XI-2/9.3.5.1 taisyklėje taikomas ir tomis situacijomis, kai dėl veikslių, atliekamų pagal šią taisyklę, laivui nepagrįstai nesuteikiamas leidimas įplaukti į uostą arba laivas nepagrįstai išsiunčiamas iš uosto.

Prie Konvencijos neprisijungusių šalių laivai ir laivai, kurių dydis mažesnis už Konvencijoje nustatytą dydį

- 4.45. Susitariančiosios Vyriausybės turi nustatyti palankias sąlygas laivams, plaukiojantiems su valstybės, kuri nėra Konvencijos Susitariančioji Vyriausybė ir kuri nėra prisijungusi prie 1988 m. SOLAS protokolo ⁽¹⁾, vėliava. Tiems laivams reikia atitinkamai taikyti XI-2/9 taisyklės reikalavimus ir šioje kodekso dalyje pateiktas gaires.
- 4.46. Laivams, kurių dydis mažesnis už Konvencijoje nustatytą dydį, taikomos priemonės, kuriomis valstybės užtikrina apsaugą. Šių priemonių reikia imtis deramai atsižvelgus į XI-2 skyriaus reikalavimus ir šioje kodekso dalyje pateiktas gaires.

5. APSAUGOS DEKLARACIJA

Bendrosios nuostatos

- 5.1 Apsaugos deklaracija (AD) turi būti pildoma, kai uosto įrenginio (terminalo) Susitariančioji Vyriausybė arba laivas nusprendžia, jog tai būtina.
- 5.1.1. AD poreikį gali parodyti uosto įrenginio (terminalo) apsaugos vertinimo (UĮAV) rezultatai, o priežastys ir aplinkybės, kada reikalinga AD, turi būti nustatytos uosto įrenginio (terminalo) apsaugos plane.
- 5.1.2. Administracija gali nustatyti, kad AD turi pildyti laivai, turintys teisę plaukioti su jos vėliava, arba to gali būti reikalaujama atlikus laivo apsaugos vertinimą ir tai turi būti numatyta laivo apsaugos plane.
- 5.2 Gali būti, kad AD bus prašoma nustatčius aukštesnius apsaugos lygius, kai laivo apsaugos lygis aukštesnis negu uosto įrenginio (terminalo) arba kito laivo, su kuriuo jis sąveikauja, taip pat vykstant laivo/uosto sąveikai arba atliekant krovos iš laivo į laivą darbus, kurie dėl tam laivui būdingų ypatybių, įskaitant jo krovinių ar keleivius, uosto įrenginyje (terminale) susiklosčiusias aplinkybes arba šių veiksmų visumą, kelia didesnį pavojų asmenims, turtui arba aplinkai.
- 5.2.1. Jei laivas arba Administracija su jos vėliava turinčių teisę plaukioti laivų vardu prašo užpildyti AD, uosto įrenginio (terminalo) apsaugos pareigūnas (UĮAP) arba laivo apsaugos pareigūnas (LAP) turi priimti prašymą ir aptarti tinkamas apsaugą užtikrinančias priemones.
- 5.3. UĮAP gali nuspręsti užpildyti AD prieš vykstant laivo/uosto sąveikoms, kurios patvirtintame uosto įrenginio (terminalo) apsaugos vertinime nurodytos kaip keliančios ypatingą susirūpinimą. Tarp pavyzdžių galima paminėti keleivių įlaipinimą arba išlaipinimą bei pavojingų prekių arba pavojingų medžiagų perkrovimą, krovimą arba iškrovimą. Uosto įrenginio (terminalo) apsaugos vertinime taip pat gali būti nurodyti tankiai apgyvendintose vietovėse, ekonomiškai reikšmingų operacijų vietose arba šalia jų esantys įrenginiai (terminalai), kuriems turi būti parengta AD.
- 5.4 Pagrindinis AD tikslas — užtikrinti, kad laivas, uosto įrenginys (terminalas) ar kitas laivas, esantis sąveikoje, susitartų dėl atitinkamų apsaugą užtikrinančių priemonių, kurių jie imsis vadovaudamiesi savo patvirtintų apsaugos planų nuostatomis.
- 5.4.1. Sutartą AD turi pasirašyti ir nurodyti jos datą ir uosto įrenginys (terminalas), ir laivas (laivai), siekdami parodyti, kad yra laikomasi XI-2 skyriaus ir šio kodekso A dalies reikalavimų; joje turi būti nurodyta jos galiojimo trukmė, nustatytas apsaugos lygis arba lygiai ir informacija ryšiams palaikyti.

⁽¹⁾ 1974 m. Tarptautinės konvencijos dėl žmogaus gyvybės apsaugos jūroje 1988 m. protokolai.

▼B

- 5.4.2. Pakeitus apsaugos lygį, gali prireikti užpildyti naują AD arba ją patikslinti.
- 5.5. AD turi būti užpildyta anglų, ispanų ar prancūzų kalba arba bendra uosto įrenginio (terminalo) ir laivo arba laivų vartojama kalba.
- 5.6. Šios kodekso dalies 1 priedėlyje pateikta tipinė AD forma. Tokią AD pildo laivas ir uosto įrenginys (terminalas). Jei reikia du laivus apimančios AD, pateiktą formą reikia atitinkamai patikslinti.
6. KOMPANIJOS PAREIGOS

Bendrosios nuostatos

- 6.1. XI-2/5 taisyklėje reikalaujama, kad kompanija laivo kapitonui pateiktų informacijos, reikalingos kompanijos reikalavimams įvykdyti vadovaujantis šios taisyklės nuostatomis. Tokią informaciją sudaro šie elementai:
1. šalys, atsakingos už laivo personalo skyrimą, pavyzdžiui, laivų valdymo kompanijos, įgulos komplektavimo agentai, rangovai, koncesioninkai, pavyzdžiui, mažmeninės prekybos punktai, kazino ir t. t.;
  2. šalys, atsakingos už sprendimą, kaip bus naudojamas laivas, įskaitant laivo be įgulos frachtuotojus arba laivo tam tikram laikui frachtuotojus ar kitus šias funkcijas atliekančius subjektus, ir
  3. tada, kai laivas naudojamas pagal frachtuotojo sąlygas sutarties dalyvių, įskaitant laivo tam tikram laikui frachtuotojus ir laivo tam tikram reisui frachtuotojus informacija ryšiams palaikyti.
- 6.2. Vadovaudamasi XI-2/5 taisykle, kompanija, įvykus pokyčiams, privalo atnaujinti šią informaciją ir rūpintis, kad ji būtų nuolat atnaujinama.
- 6.3. Ši informacija turi būti teikiama anglų, ispanų ar prancūzų kalba.
- 6.4. Informacija, teikiama apie laivus, pastatytus iki 2004 m. liepos 1 d., turi atspindėti faktinę būklę tą dieną.
- 6.5. Apie laivus, pastatytus 2004 m. liepos 1 d. arba vėliau, ir apie laivus, pastatytus iki 2004 m. liepos 1 d., kurie 2004 m. liepos 1 d. nebuvo eksploatuojami, informacija turi būti teikiama nuo laivo eksploatavimo pradžios ir atspindėti faktinę būklę tą dieną.
- 6.6. Po 2004 m. liepos 1 d., kai laivo eksploatacija nutraukiama, informacija turi būti teikiama nuo pakartotinio laivo eksploatavimo pradžios dienos ir atspindėti faktinę būklę tą dieną.
- 6.7. Anksčiau pateiktos informacijos, nesusijusios su faktine laivų būkle tą dieną, laikyti laive nereikia.
- 6.8. Kai atsakomybę už laivo eksploatavimą perima kita kompanija, informacijos apie kompaniją eksploatavusią laivą palikti nebūtina.
- 8, 9 ir 13 skirsniuose papildomai pateiktos kitos susijusios gairės.

7. LAIVO APSAUGA

Atitinkamos gairės pateiktos 8, 9 ir 13 skirsniuose.

8. LAIVO APSAUGOS VERTINIMAS

Apsaugos vertinimas

- 8.1. Kompanijos apsaugos pareigūnas (KAP) yra atsakingas už tai, kad būtų atliktas kiekvieno kompanijos laivyne esančio laivo, kuris turi laikytis XI-2 skyriaus ir šio kodekso A dalies nuostatų ir už kurį atsakingas KAP, apsaugos vertinimas (LAV). Nors KAP nebūtinai turi asmeniškai atlikti visas su šiuo postu susijusias pareigas, galutinė atsakomybė tenka individualiam KAP.
- 8.2. Prieš pradėdamas LAV, KAP turi užtikrinti, kad būtų pasinaudota turima informacija apie grėsmės uostams, į kuriuos įplauks laivas arba kuriame įlaipinami ar išlaipinami keleiviai, vertinimą ir apie uosto įrenginius (terminalus) bei jų apsaugos priemones. KAP turi išnagrinėti ankstesnes ataskaitas dėl panašių apsaugos poreikių. Jei įmanoma, KAP turi susitikti su reikiamais asmenimis laive ir uosto įrenginiuose (terminaluose) ir aptarti vertinimo tikslą bei metodiką. KAP turi vadovautis visomis konkrečiomis Susitariančiųjų Vyriausybės pateiktomis gairėmis.
- 8.3. Atliekant LAV, reikia atsižvelgti į šiuos laive esančius elementus:

▼B

1. fizinę apsaugą;
  2. struktūrinį vientisumą;
  3. personalo apsaugines sistemas;
  4. procedūrų tvarką;
  5. radijo ir telekomunikacijų sistemas, įskaitant kompiuterines sistemas ir tinklus;
  6. kitas zonas, kurias pažeidus arba naudojant neteisėtam stebėjimui, gali kilti pavojus žmonėms, turtui arba laive ar uosto įrenginyje (terminale) atliekamoms operacijoms.
- 8.4. LAV atliekantis asmenys turi turėti galimybę pasinaudoti ekspertais šiais klausimais:
1. žinios apie dabartines grėsmes saugumui ir jų tendencijas;
  2. ginklų, pavojingų medžiagų ir prietaisų atpažinimas ir aptikimas;
  3. asmenų, galinčių kelti grėsmę saugumui, ypatybių ir elgsenos objektų atpažinimas;
  4. apsaugą užtikrinančių priemonių įveikimo būdai;
  5. metodai, taikomi norint sukelti pavojų saugumui keliantį incidentą;
  6. sprogmenų poveikis laivo sandarai ir įrangai;
  7. laivo apsauga;
  8. laivo/uosto sąveikos metodai;
  9. avarijų likvidavimo planavimas, avarinė parengtis ir reakcija;
  10. fizinė apsauga;
  11. radijo ir telekomunikacijų sistemos, įskaitant kompiuterines sistemas ir tinklus;
  12. jūrų inžinerija ir
  13. laivo ir uosto operacijos.
- 8.5. KAP turi gauti ir užrašyti informaciją, kurios reikia vertinimui atlikti, įskaitant šią:
1. laivo bendrasis išplanavimas;
  2. zonų, į kurias yra ribojamas patekimas, pavyzdžiui, navigacinio tiltelio, A kategorijos mašinų skyrių ir kitų valdymo postų, apibūdintų II-2 skyriuje, ir kt., vieta;
  3. kiekviena faktinio arba galimo patekimo į laivą vieta ir paskirtis;
  4. potvyniai ir atoslūgiai, kurie gali turėti įtakos laivo pažeidžiamumui arba apsaugai;
  5. krovinių skyriai ir krovinių išdėstymas;
  6. vietos, kuriose laikomos laivo atsargos ir pagrindinė priežiūros įranga;
  7. vietos, kur yra laikomas nelydimas bagažas;
  8. avarinė ir atsarginė įranga pagrindinėms operacijoms palaikyti;
  9. laivo personalo skaičius, visos apsaugą užtikrinančios pareigos ir visa kompanijos rengiamų mokymų tvarka;
  10. turima apsaugos ir saugos įranga, skirta keleiviams ir laivo personalui apsaugoti;
  11. avarinio išėjimo bei evakuacijos maršrutai ir susirinkimo punktai, kurių reikia tvarkingai ir saugiai avarinei laivo evakuacijai užtikrinti;
  12. turimi susitarimai su privačiomis apsaugos bendrovėmis, teikiančiomis laivo/kranto apsaugos užtikrinimo paslaugas, ir
  13. turimos apsaugą užtikrinančios priemonės ir galiojančios procedūros, įskaitant inspektavimo ir kontrolės procedūras, identifikavimo sistemas, sekimo ir stebėjimo įrangą, asmens tapatybės dokumentus

▼B

- ir ryšių priemonės, signalizacijas, apšvietimą, patekimo kontrolę ir kitas reikiamas sistemas.
- 8.6. LAV metu turi būti patikrintos visos vietos, per kurias galima patekti į laivą, įskaitant atvirusius denius, ir įvertinta, kaip jomis gali pasinaudoti asmenys, norintys pažeisti apsaugą. Tai pasakytina apie tas patekimo į laivą vietas, kuriomis gali naudotis tiek asmenys, turintys leidimą patekti į laivą, tiek asmenys, norintys patekti į jį be leidimo.
- 8.7. Atliekant LAV, turi būti išnagrinėta, ar turimos apsaugą užtikrinančios priemonės ir gairės, procedūros ir operacijos tebėra aktualios įprastomis ir nepaprastosiomis sąlygomis, ir turi būti išdėstytos šios apsaugą užtikrinančios gairės:
1. draudžiamosios zonos;
  2. reagavimo į gaisrą arba kitas kritines sąlygas procedūros;
  3. laivo personalo, keleivių, lankytojų, prekybininkų, remonto mechanikų, doko darbininkų ir kt. priežiūros lygis;
  4. patruliavimo, kuriuo siekiama užtikrinti apsaugą, dažnumas ir efektyvumas;
  5. patekimo kontrolės sistemos, įskaitant identifikavimo sistemas;
  6. apsaugą užtikrinančios ryšių sistemos ir procedūros;
  7. apsauginės durys, barjerai ir apšvietimas ir
  8. esama apsaugos ir sekimo įranga ir sistemos.
- 8.8. LAV metu turi būti išnagrinėta, kuriuos asmenis, veiklą, paslaugas ir operacijas svarbu apsaugoti. Į tai įeina:
1. laivo personalas;
  2. keleiviai, lankytojai, prekybininkai, remonto mechanikai, uosto įrenginio (terminalo) personalas ir t. t.;
  3. gebėjimas užtikrinti saugią laivybą ir reaguoti į avarijas;
  4. kroviny, ypač pavojingos prekės ar pavojingos medžiagos;
  5. laivo atsargos;
  6. esama laivo apsaugą užtikrinanti ryšių įranga ir sistemos ir
  7. esama laivo apsaugos stebėjimo įranga ir sistemos.
- 8.9. Atliekant LAV, turi būti atsižvelgta į visas įmanomas grėsmes, kurioms galima priskirti šiuos pavojų saugumui keliančius incidentus:
1. laivo arba uosto įrenginio (terminalo) sugadinimas arba sunaikinimas, pavyzdžiui, sprogstamaisiais įrenginiais, padegimo, diversijos ar vandalizmo atveju;
  2. laivo užgrobimas arba laive esančių asmenų pagrobimas;
  3. krovinių, pagrindinės laivo įrangos, sistemų ar laivo atsargų sugadinimas;
  4. neteisėtas patekimas ar naudojimasis, įskaitant keleivius be bilieto;
  5. ginklų arba įrangos, įskaitant masinio naikinimo ginklus, kontrabanda;
  6. asmenų, ketinančių įvykdyti pavojų saugumui keliantį incidentą, ir (arba) jų įrangos gabenimas laivu;
  7. naudojimasis pačiu laivu kaip ginklu arba kaip gadinimo ar naikinimo priemone;
  8. išpuoliai iš jūros, kai laivas prisišvartavęs arba išmetęs inkarą,
  9. išpuoliai jūroje.
- 8.10. LAV metu turi būti atsižvelgta į visas silpnąsias vietas, tarp kurių gali būti:
1. viena kitai prieštaraujančios saugos ir apsaugą užtikrinančios priemonės;
  2. prieštaravimai tarp pareigų laive ir apsaugą užtikrinančių užduočių;

▼B

3. budėjimo pareigos, laivo personalo narių skaičius, ypač atsižvelgiant į įgulos nuovargį, budrumą ir darbo atlikimą;
  4. visi nustatyti apsaugos mokymo trūkumai;
  5. visa apsaugos įranga ir sistemos, įskaitant ryšių sistemas.
- 8.11. KAP ir LAP visada turi atsižvelgti į tai, kokių poveikį apsaugą užtikrinančios priemonės gali turėti laivo personalui, kuris laive išbus ilgą laiką. Rengiant apsaugą užtikrinančias priemones, reikia ypač atsižvelgti į laivo personalo patogumą, komfortą ir asmens privatumą bei jų gebėjimą ilgą laiką dirbti efektyviai.
- 8.12. Atlikus LAV, parengiama ataskaita, kurioje apibendrintai išdėstoma, kaip buvo atliktas patikrinimas, aprašomas kiekvienas vertinimo metu aptiktas trūkumas ir atsakomosios priemonės, kurias galima taikyti kiekvienam trūkumui pašalinti. Ataskaita saugoma, kad ja nebūtų be leidimo naudojama ar atskleidžiama joje esanti informacija.
- 8.13. Jei LAV atlieka ne kompanija, LAV ataskaitą turi persvarstyti ir patvirtinti KAP.

Apsaugos patikrinimas vietoje

- 8.14. Apsaugos patikrinimas vietoje yra neatsiejama bet kurio LAV dalis. Atliekant apsaugos patikrinimą vietoje, reikia išnagrinėti ir įvertinti laive turimas apsaugines priemones, procedūras ir operacijas pagal tai, ar jomis:
1. užtikrinama, kad būtų atliekamos visos su laivo apsauga susijusios pareigos;
  2. stebimos draudžiamosios zonos, kad į jas patektų tik leidimus turintys asmenys;
  3. kontroliuojamas patekimas į laivą, įskaitant visas identifikavimo sistemas;
  4. stebimos denio zonos ir zonos aplink laivą;
  5. kontroliuojamas asmenų įlaipinimas ir jų daiktai (lydimas ir nelydimas bagažas ir laivo personalo asmeniniai daiktai);
  6. prižiūrima, kaip tvarkomi kroviniai ir pristatomos laivo atsargos, ir
  7. užtikrinama, kad būtų parengtos naudoti laivo apsaugą užtikrinančios ryšių priemonės, informacija ir įranga.

9. LAIVO APSAUGOS PLANAS**Bendrosios nuostatos**

- 9.1. Kompanijos apsaugos pareigūnas (KAP) turi užtikrinti, kad būtų parengtas ir pateiktas tvirtinti laivo apsaugos planas. Kiekvieno laivo apsaugos plano turinys gali skirtis pagal tai, kokiam laivui jis skirtas. Laivo apsaugos vertinime (LAV) yra nurodyti laivo ypatumai ir galimos grėsmės bei trūkumai. Rengiant laivo apsaugos planą, reikia išsamiai išnagrinėti šiuos ypatumus. Administracijos gali parengti rekomendacijų dėl laivo apsaugos plano rengimo ir turinio.
- 9.2. Visuose laivų apsaugos planuose turi būti:
1. išsamiai išdėstyta laivo apsaugos užtikrinimo organizacinė struktūra;
  2. išsamiai išdėstyti laivo ryšiai su kompanija, uosto įrenginiais (terminalais), kitais laivais ir atitinkamomis institucijomis, atsakingomis už apsaugą;
  3. išsamiai apibūdintos ryšių sistemos, leidžiančios palaikyti efektyvų nuolatinį ryšį laive ir laivo ryšį su kitais objektais, įskaitant uosto įrenginius (terminalus);
  4. išdėstytos pagrindinės apsaugą užtikrinančios priemonės — ir eksploatacinės, ir fizinės, kurios bus visada taikomos, kai nustatytas 1 apsaugos lygis;
  5. išsamiai išdėstytos papildomos apsaugą užtikrinančios priemonės, kurios leis laivui nedelsiant pereiti prie 2 apsaugos lygio ir prireikus prie 3 apsaugos lygio;

▼B

6. numatytos periodinės laivo apsaugos plano ir jo pakeitimų, padarytų atsižvelgiant į sukauptą patirtį arba reaguojant į kintančias aplinkybes, persvarstymai arba auditas, ir
  7. numatytos atskaitomybės atitinkamiems Susitariančiųjų Vyriausybės ryšių centrums procedūros.
- 9.3. Veiksmingo laivo apsaugos plano rengimas turi būti grindžiamas išsamiu visų su laivo apsauga susijusių aspektų vertinimu, ypač išsamiu atskiro laivo fizinių ir eksploatacinių savybių, įskaitant reiso pobūdį, vertinimu.
- 9.4. Visi laivų apsaugos planai turi būti tvirtinami Administracijos arba jos vardu. Jei Administracija pasitelkia pripažintą apsaugos organizaciją (PAO) laivo apsaugos planui persvarstyti arba patvirtinti, ši PAO neturi būti susijusi su jokia kita PAO, kuri parengė arba padėjo parengti planą.
- 9.5. KAP ir laivų apsaugos pareigūnai (LAP) turi parengti procedūras, skirtas:
1. įvertinti, ar laivo apsaugos planas tebėra veiksmingas, ir
  2. rengti plano pakeitimus jį patvirtinus.
- 9.6. Į laivo apsaugos planą įrašytos apsaugą užtikrinančios priemonės jau turi būti įdiegtos, atliekant pradinį tikrinimą, ar laivas atitinka XI-2 skyriaus ir šio kodekso A dalies reikalavimus. Kitaip negali būti atliekamos Tarp-tautinio laivo apsaugos liudijimo išdavimo laivui procedūros. Jei vėliau sutrinka apsaugos įrangos ar sistemų darbas arba dėl kokios nors priežasties laikinai sustabdomas apsaugą užtikrinančių priemonių taikymas, turi būti imtasi lygiaverčių laikinųjų apsaugos priemonių; apie jas turi būti pranešta Administracijai ir Administracija turi joms pritarti.

Laivo apsaugą užtikrinančių pareigų organizavimas ir atlikimas

- 9.7. Be 9.2 punkte pateiktų gairių, laivo apsaugos plane turi būt išdėstyti šie dalykai, susiję su visais apsaugos lygiais:
1. viso laivo personalo, susijusio su apsauga, pareigos ir funkcijos;
  2. procedūros arba saugikliai, būtini norint bet kuriuo metu palaikyti nuolatinį ryšį;
  3. darbo tvarka, reikalinga norint įvertinti, ar apsaugos procedūros ir visa apsaugos ir stebėjimo įranga bei sistemos tebėra veiksmingos, įskaitant procedūras, skirtas įrangos arba sistemų gedimams ar darbo sutrikimams nustatyti ir į juos reaguoti;
  4. procedūros ir praktiniai metodai skirti apsaugoti slaptą informaciją tiek atspausdintą, tiek elektronine forma;
  5. esamos apsaugos ir sekimo įrangos ir sistemų tipas ir jų priežiūros reikalavimai;
  6. procedūros, skirtos užtikrinti, kad būtų laiku pateikiami ir vertinami pranešimai, susiję su galimais apsaugos pažeidimais arba nerimą keliančiais apsaugos klausimais, ir
  7. procedūros, skirtos laive gabenamų pavojingų prekių ar pavojingų medžiagų, įskaitant jų laikymo vietą, sąrašui sudaryti, tvarkyti ir atnaujinti.
- 9.8. Likusioje šio punkto dalyje konkrečiai aptariamos tos apsaugą užtikrinančios priemonės, kurių galima imtis nustačius kiekvieną apsaugos lygį, susijusios su:
1. laivo darbuotojų, keleivių, lankytojų ir kt. patekimu į laivą;
  2. laivo draudžiamosiomis zonomis;
  3. krovinių tvarkymu;
  4. laivo atsargų pristatymu;
  5. nelydimo bagažo tvarkymu ir
  6. laivo apsaugos stebėjimu.
- Patekimas į laivą**
- 9.9. Laivo apsaugos plane turi būti nustatytos apsaugą užtikrinančios priemonės, apimančios visus LAV išvardytus pateikimo į laivą būdus. Jiems priskiriama:

▼B

1. įlipimo kopėčios;
  2. įlipimo trapai;
  3. įlipimo rampos;
  4. durys, šoninės angos, langai ir liukai;
  5. švartavimo lynai ir inkarų grandinės, ir
  6. kranai ir kėlimo įranga.
- 9.10. Nagrinėjant kiekvieną iš jų, laivo apsaugos plane turi būti nustatytos reikiamos vietos, kuriose turi būti taikomi patekimo apribojimai arba draudimai, galiojantys nustačius kiekvieną apsaugos lygį. Laivo apsaugos plane turi būti nustatytas kiekvienam apsaugos lygiui taikomas apribojimo arba draudimo tipas ir jų taikymo priemonės.
- 9.11. Laivo apsaugos plane turi būti nustatytos kiekvienam apsaugos lygiui taikomos identifikavimo priemonės, reikalingos, kad būtų galima leisti asmenims patekti į laivą ir būti laive be apribojimų; tam gali reikėti sukurti tinkamą laivo personalo ir lankytojų identifikavimo sistemą, leidžiančią atlikti galutinį ir laikiną identifikavimą. Bet kuri laivo identifikavimo sistema turi būti derinama su sistema, taikoma uosto įrenginiui (terminalui), kai tai praktiškai įmanoma. Keleiviai turi turėti galimybę įrodyti savo tapatybę įlaipinimo talonais, bilietais ir t. t., bet jiems neturi būti leidžiama be priežiūros patekti į draudžiamąsias zonas. Laivo apsaugos plane turi būti išdėstytos nuostatos, užtikrinančios, kad identifikavimo sistemos būtų nuolat atnaujinamos ir kad už piktnaudžiavimą procedūromis būtų taikomos drausminės priemonės.
- 9.12. Asmenims, nenorintiems arba negalintiems įrodyti savo tapatybės ir (arba) patvirtinti savo apsilankymo tikslo, kai yra prašomi tai padaryti, neturi būti leista patekti į laivą, o apie jų mėginimus patekti į laivą turi būti pranešama atitinkamai LAP, KAP, uosto įrenginio (terminalo) apsaugos pareigūnui (UĮAP) ir nacionalinėms arba vietos valdžios institucijoms, atsakingoms už apsaugą.
- 9.13. Laivo apsaugos plane turi būti nustatyta, koku periodiškumu turi būti taikomos patekimo kontrolės priemonės, ypač jei jos taikomos nereguliariai arba retkarčiais.

1 a p s a u g o s l y g i s

- 9.14. Kai yra nustatytas 1 apsaugos lygis, laivo apsaugos plane turi būti nustatytos apsaugą užtikrinančios priemonės, skirtos kontroliuoti patekimą į laivą, ir jos gali būti:
1. visų į laivą norinčių įlipi asmenų tapatybės tikrinimas ir priežasčių, kodėl jie nori patekti į laivą, nustatymas, pavyzdžiui, tikrinant priėmimo instrukcijas, keleivių bilietus, įlaipinimo talonus, darbų užsakymus ir t. t.;
  2. palaikydamas ryšį su uosto įrenginiu (terminalu), laivas turi užtikrinti, kad būtų paskirtos saugios zonos, kuriose gali būti atliekami žmonių, bagažo (įskaitant rankinį bagažą), asmeninių daiktų, transporto priemonių ir jų turinio patikrinimai ir kratos;
  3. palaikydamas ryšį su uosto įrenginiu (terminalu), laivas turi užtikrinti, kad tokiu dažnumu, kurio reikalauja laivo apsaugos planas, būtų atliekama transporto priemonių, kurias numatyta pakrauti į transportinius laivus, ro-ro tipo laivus ir kitus keleivinius laivus, krata prieš jas pakraunant;
  4. patikrintų asmenų ir jų asmeninių daiktų atskyrimas nuo nepatikrintų asmenų ir jų asmeninių daiktų;
  5. įlipančių keleivių atskyrimas nuo išlipančių;
  6. patekimo į laivą vietų, kurios turi būti saugomos arba prižiūrimos, kad būtų užkirstas kelias neteisėtam patekimui į laivą, nustatymas;
  7. kelio užkirtimas į nelankomas zonas, esančias greta zonų, į kurias gali patekti keleiviai ir lankytojai, užrakinant arba kitomis priemonėmis, ir
  8. visam laivo personalui apsaugos instruktažų apie galimas grėsmes, pranešimo apie įtartinus asmenis, daiktus ar veiklą procedūras bei poreikį būti budriems rengimas.

▼B

- 9.15. Kai yra nustatytas 1 apsaugos lygis, gali būti atliekamos visų asmenų, norinčių patekti į laivą, kratos. Šių kratų, įskaitant atsitiktines, dažnumas turi būti nurodytas patvirtintame laivo apsaugos plane ir tam turi konkrečiai pritarti Administracija. Geriausia, jei šias kratas atlieka uosto įrenginys (terminalas) glaudžiai bendradarbiaudamas su laivu ir jos atliekamos netoli laivo. Neturi būti reikalaujama, kad laivo personalo nariai apieškotų savo kolegas ar jų asmeninius daiktus, nebent būtų akivaizdžių, grėsme saugumui grindžiamų, priežasčių tai daryti. Bet kuri krata turi būti atliekama taip, kad būtų visokeriopai atsižvelgiama į žmogaus teises ir būtų išsaugotas elementarus žmogaus orumas.

2 apsaugos lygis

- 9.16. Kai yra nustatytas 2 apsaugos lygis, laivo apsaugos plane turi būti nustatytos apsaugą užtikrinančios priemonės, taikomos norint apsisaugoti nuo padidėjusios pavojų saugumui keliančio incidento rizikos, kad būtų užtikrintas didesnis budrumas ir griežtesnė kontrolė, o tai gali būti daroma:
1. skiriant daugiau personalo patruliuoti denio zonose tylos valandomis, kad būtų užkirstas kelias neteisėtai patekti į laivą;
  2. mažinant patekimo į laivą vietų skaičių, nustatant, kurias reikia uždaryti, ir numatant priemones jas tinkamai apsaugoti;
  3. užkertant kelią patekti į laivą iš vandens, pavyzdžiui, drauge su uosto įrenginiu (terminalu) organizuojant patruliuojamą kateriais;
  4. į krantą atgręžtoje laivo pusėje nustatant draudžiamąją zoną, glaudžiai bendradarbiaujant su uosto įrenginiu (terminalu);
  5. dažniau ir išsamiau tikrinant į laivą įlipančius žmones, įnešamus asmeninius daiktus, įvažiuojančias arba kraunamas transporto priemones;
  6. lydint lankytojus laive;
  7. rengiant papildomus specialius apsaugos instruktažus visam laivo personalui dėl visų nustatytų grėsmių, dar kartą pabrėžiant pranešimo apie įtartinus asmenis, daiktus ar veiklą procedūras ir akcentuojant didesnio budrumo poreikį, ir
  8. apieškant visą laivą arba kai kurias jo dalis.

3 apsaugos lygis

- 9.17. Kai yra nustatytas 3 apsaugos lygis, laivas turi laikytis instrukcijų, kurias pateikia į pavojų saugumui keliantį incidentą arba jo grėsmę reaguojančios tarnybos. Laivo apsaugos plane turi būti išsamiai išdėstytos apsaugą užtikrinančios priemonės, kurių gali imtis laivas glaudžiai bendradarbiaudamas su reagavimo tarnybomis bei uosto įrenginiu (terminalu), ir tarp jų galima paminėti:
1. patekimo apribojimas parenkant vieną kontroliuojamą patekimo į laivą vietą;
  2. leidimo patekti į laivą išdavimas tik į pavojų saugumui keliantį incidentą ar jo grėsmę reaguojančioms tarnyboms;
  3. nurodymai laive esantiems asmenims;
  4. įlaipinimo arba išlaipinimo laikinas sustabdymas;
  5. krovinių tvarkymo operacijų, pristatymo ir kt. laikinas sustabdymas;
  6. laivo evakuacija;
  7. laivo perkėlimas ir
  8. pasirengimas apieškoti visą laivą arba jo dalis.

Draudžiamosios zonos laive

- 9.18. Laivo apsaugos plane turi būti nurodytos visos draudžiamosios zonos, kurios turi būti nustatytos laive, nurodytas jų plotas, kiek laiko jos galioja, apsaugą užtikrinančios priemonės, kurių reikia imtis kontroliuojant patekimą į jas, ir priemonės, kurių reikia norint kontroliuoti jose vykdomą veiklą. Draudžiamųjų zonų paskirtis yra:
1. užkirsti kelią neteisėtai patekti;
  2. apsaugoti keleivius, laivo personalą ir uosto įrenginių (terminalų) ar kitų tarnybų personalą, turintį leidimą būti laive;

▼B

3. apsaugoti svarbias apsaugos zonas laive ir
  4. apsaugoti krovinių ir laivo atsargas nuo neteisėtų veiksmų.
- 9.19. Laivo apsaugos planas turi užtikrinti, kad būtų nustatyta aiški tvarka ir praktinės priemonės patekimui į visas draudžiamąsias zonas kontroliuoti.
- 9.20. Laivo apsaugos plane turi būti numatyta, kad visos draudžiamosios zonos turi būti aiškiai pažymėtos, nurodant, kad galimybės patekti į šias zonas yra ribojamos ir kad buvimas zonoje be leidimo yra apsaugos pažeidimas.
- 9.21. Draudžiamosios zonos gali būti:
1. navigacinis tiltelis, A kategorijos mašinų skyriai ir kiti kontrolės punktai, apibūdinti II-2 skyriuje;
  2. skyriai, kuriuose yra apsaugos ir stebėjimo įranga ir sistemų bei jų valdymo įrenginiai ir apšvietimo sistemos valdymo įrenginiai;
  3. ventiliacijos ir oro kondicionavimo sistemos ir kiti panašūs skyriai;
  4. skyriai, iš kurių galima prieiti prie geriamojo vandens cisternų, siurblių arba kolektorių;
  5. skyriai, kuriuose yra pavojingų prekių ar pavojingų medžiagų;
  6. skyriai, kuriuose yra krovinių siurbliai ir jų valdymo įrenginiai;
  7. krovinių skyriai ir skyriai, kuriuose laikomos laivo atsargos;
  8. igulos gyvenamosios patalpos ir
  9. visi kiti skyriai, kuriuos atlikdamas laivo apsaugos vertinimą nustato KAP ir į kuriuos patekimas turi būti ribojamas norint apsaugoti laivą.
- 1 a p s a u g o s l y g i s
- 9.22. Kai yra nustatytas 1 apsaugos lygis, laivo apsaugos plane turi būti nustatytos apsaugą užtikrinančios priemonės, taikomos draudžiamosioms zonoms, tarp kurių gali būti:
1. patekimo vietų rakinimas arba jų apsauga;
  2. sekimo įrangos naudojimas zonoms stebėti;
  3. sargai arba patruliavimas ir
  4. automatinių įsibrovimų aptikimo prietaisų naudojimas norint įspėti laivo personalą apie patekimą be leidimo.
- 2 a p s a u g o s l y g i s
- 9.23. Kai yra nustatytas 2 apsaugos lygis, patekimo į draudžiamąsias zonas stebėjimo ir kontrolės dažnumas ir intensyvumas turi būti padidintas, kad į jas patektų tik įgalioti asmenys. Laivo apsaugos plane turi būti nustatytos papildomos apsaugą užtikrinančios priemonės, tarp jų gali būti šios:
1. draudžiamųjų zonų, kurios ribojasi su patekimo į laivą vietomis, nustatymas;
  2. nuolatinis sekimo įrangos stebėjimas, ir
  3. papildomo personalo skyrimas saugoti draudžiamąsias zonas ir jose patruliuoti.
- 3 a p s a u g o s l y g i s
- 9.24. Kai yra nustatytas 3 apsaugos lygis, laivas turi laikytis instrukcijų, kurias pateikia į pavojų saugumui keliantį incidentą arba jo grėsmę reaguojančios tarnybos. Laivo apsaugos plane turi būti išsamiai išdėstytos apsaugą užtikrinančios priemonės, kurių gali imtis laivas glaudžiai bendradarbiaudamas su reagavimo tarnybomis ir uosto įrenginiu (terminalu), tarp kurių gali būti šios:
1. nustatomos papildomos draudžiamosios laivo zonos, esančios netoli tos vietos, kur įvyko pavojų saugumui keliantis incidentas, arba toje vietoje, kur, kaip manoma, gali kilti grėsmė saugumui, ir
  2. draudžiamųjų zonų apieškojimas atliekant bendrą laivo patikrinimą.

▼B**Krovinių tvarkymas**

- 9.25. Apsaugą užtikrinančios priemonės, susijusios su krovinių tvarkymu, turi:
1. užkirsti kelią neteisėtiems veiksams, ir
  2. užkirsti kelią tam, kad į laivą nebūtų priimami ir laive saugomi kroviniai, kurių nėra numatyta vežti.
- 9.26. Tarp apsaugą užtikrinančių priemonių, iš kurių kai kurias gali reikėti taikyti palaikant ryšį su uosto įrenginiu (terminalu), turi būti krovinių sąrašo tikrinimo procedūros patekimo į laivą vietose. Kai krovinys jau yra laive, turi išlikti galimybė nustatyti, ar buvo leista pakrauti jį į laivą. Be to, reikia parengti apsaugos priemones, skirtas užtikrinti, kad į laivą pakrautas krovinys būtų apsaugotas nuo neteisėtų veiksmų.
- 1 a p s a u g o s l y g i s**
- 9.27. Kai yra nustatytas 1 apsaugos lygis, laivo apsaugos plane turi būti nustatytos apsaugą užtikrinančios priemonės, taikomos tvarkant krovinius, tarp jų gali būti šios:
1. eilinis krovinių, krovinių transporto vienetų ir krovinių skyrių tikrinimas prieš atliekant krovos operacijas arba jų metu;
  2. patikrinimai, norint įsitikinti, ar kraunamas krovinys atitinka krovinio dokumentus;
  3. įsitikinimas, palaikant ryšį su uosto įrenginiu (terminalu), kad transporto priemonės, kurios bus kraunamos į transportinius, ro-ro tipo ir keleivinius laivus, būtų tikrinamos prieš kraunant tokiu periodiškumu, kurio reikalaujama laivo apsaugos plane, ir
  4. plombų ir kitų priemonių, skirtų užkirsti kelią neteisėtiems veiksams, tikrinimas.
- 9.28. Krovinius galima tikrinti šiomis priemonėmis:
1. atliekant vizualinę ir fizinę apžiūrą, ir
  2. naudojant skenavimo ar aptikimo įrangą, mechaninius prietaisus arba šunis.
- 9.29. Kai kroviniai pervežami reguliariai ar daug kartų, KAP arba LAP, pasitarę su uosto įrenginiu (terminalu), su ekspeditoriais ar kitais už šiuos krovinius atsakingais asmenimis, gali susitarti dėl tikrinimo kitoje vietoje, dėl plombavimo, grafikų sudarymo, pagrindžiančių dokumentų ir t. t. Apie šiuos susitarimus reikia pranešti atitinkamam UĮAP ir gauti jo pritarimą.
- 2 a p s a u g o s l y g i s**
- 9.30. Kai yra nustatytas 2 apsaugos lygis, laivo apsaugos plane turi būti nustatytos papildomos apsaugą užtikrinančios priemonės, taikomos kraunant krovinį, tarp jų gali būti:
1. išsamus krovinių, krovinių transporto vienetų ir krovinių skyrių tikrinimas;
  2. sugriežtinti tikrinimai norint įsitikinti, ar kraunami tik numatyti kroviniai;
  3. suintensyvinamas transporto priemonių, kurios bus kraunamos į transportinius, ro-ro tipo ir keleivinius laivus, tikrinimas, ir
  4. dažnesnis ir išsamesnis plombų ar kitų priemonių, skirtų užkirsti kelią neteisėtiems veiksams, tikrinimas.
- 9.31. Išsamus krovinių tikrinimas gali būti atliekamas šiomis priemonėmis:
1. dažniau ir išsamiau atliekant vizualinę ir fizinę apžiūrą;
  2. dažniau naudojant skenavimo ar aptikimo įrangą, mechaninius prietaisus arba šunis, ir
  3. derinant padidintą apsaugą užtikrinančias priemones su ekspeditoriumi ar kita atsakinga šalimi vadovaujantis pasiektu susitarimu ir nustatytais procedūromis.

▼B**3 apsaugos lygis**

9.32. Kai yra nustatytas 3 apsaugos lygis, laivas turi laikytis instrukcijų, kurias pateikia į pavojų saugumui keliantį incidentą arba jo grėsmę reaguojančios tarnybos. Laivo apsaugos plane turi būti išsamiai išdėstytos apsaugą užtikrinančios priemonės, kurių gali imtis laivas glaudžiai bendradarbiaudamas su reagavimo tarnybomis ir uosto įrenginiu (terminalu), tarp jų gali būti šios:

1. krovinių pakrovimo ir iškrovimo laikinas sustabdymas, ir
2. laive esančių pavojingų prekių ir medžiagų aprašo bei jų vietos tikrinimas.

Laivo atsargų pristatymas

9.33. Apsaugą užtikrinančios priemonės, susijusios su laivo atsargų pristatymu, turi:

1. užtikrinti, kad būtų tikrinamos laivo atsargos ir įsitikinama, ar nepažeista jų pakuotė;
2. užkirsti kelią tam, kad laivo atsargos nebūtų priimamos jų nepatikrinus;
3. užkirsti kelią neteisėtiems veiksams, ir
4. užkirsti kelią atsargų priėmimui, jei jos neužsakytos.

9.34. Jei laivai reguliariai naudojami uosto įrenginiu (terminalu), gali būti naudinga nustatyti procedūras, susijusias su laivu, jo tiekėjais ir uosto įrenginiu (terminalu), kurios apimtų pranešimus apie atsargų pristatymą, laiką ir dokumentus. Visada turi būti numatytas tam tikras būdas įrodyti, kad laivas užsakė atsargas, kurios yra pristatomos.

1 apsaugos lygis

9.35. Kai yra nustatytas 1 apsaugos lygis, laivo apsaugos plane turi būti numatytos apsaugą užtikrinančios priemonės, taikomos pristatant laivo atsargas; jos gali apimti:

1. tikrinimą norint įsitikinti prieš kraunant į laivą, ar atsargos atitinka užsakymą, ir
2. užtikrinimą, kad laivo atsargos būtų nedelsiant saugiai sukrautos.

2 apsaugos lygis

9.36. Kai yra nustatytas 2 apsaugos lygis, laivo apsaugos plane turi būti numatytos papildomos apsaugą užtikrinančios priemonės, taikomos laivo atsargų pristatymo metu, — tikrinant atsargas prieš priimant jas į laivą ir intensyvinant tikrinimus.

3 apsaugos lygis

9.37. Kai yra nustatytas 3 apsaugos lygis, laivas turi laikytis instrukcijų, kurias pateikia į pavojų saugumui keliantį incidentą arba jo grėsmę reaguojančios tarnybos. Laivo apsaugos plane turi būti išsamiai išdėstytos apsaugą užtikrinančios priemonės, kurių gali imtis laivas glaudžiai bendradarbiaudamas su reagavimo tarnybomis ir uosto įrenginiu (terminalu), tarp jų gali būti šios:

1. išsamesnis laivo atsargų tikrinimas;
2. pasirengimas apriboti arba laikinai sustabdyti laivo atsargų tvarkymą, ir
3. atsisakymas priimti laivo atsargas į laivą.

Nelydimo bagažo tvarkymas

9.38. Laivo apsaugos plane turi būti nustatytos apsaugą užtikrinančios priemonės, taikomos nelydimam bagažui (t. y. bet kokiam bagažui, įskaitant asmeninius daiktus, kurie tikrinimo ar kratos metu nėra su keleiviu arba laivo įgulos nariu) identifikuoti prieš priimant į laivą ir tinkamai patikrinti, įskaitant kratą. Nenumatyta, kad šį bagažą tikrintų ir laivas, ir uosto įrenginys (terminalas), o tais atvejais, kai ir vienas, ir kitas turi tinkamos įrangos, atsakomybė už tikrinimą turi tekti uosto įrenginiui (terminalui). Būtinai glaudus bendradarbiavimas su uosto įrenginiu (terminalu) ir reikia imtis priemonių, kad nelydimas bagažas po patikrinimo būtų saugiai tvarkomas.

▼B**1 apsaugos lygis**

- 9.39. Kai yra nustatytas 1 apsaugos lygis, laivo apsaugos plane turi būti numatytos apsaugą užtikrinančios priemonės, taikomos kraunant nelydimą bagažą, norint užtikrinti, kad būtų tikrinama ir apieškoma iki 100 procentų (imtinai) nelydimo bagažo, įskaitant galimą peršvietimą rentgeno įranga.

2 apsaugos lygis

- 9.40. Kai yra nustatytas 2 apsaugos lygis, laivo apsaugos plane turi būti numatytos papildomos apsaugą užtikrinančios priemonės, taikomos kraunant nelydimą bagažą, norint užtikrinti, kad rentgeno įranga būtų peršviečiama iki 100 procentų (imtinai) nelydimo bagažo.

3 apsaugos lygis

- 9.41. Kai yra nustatytas 3 apsaugos lygis, laivas turi laikytis instrukcijų, kurias pateikia į pavojų saugumui keliantį incidentą arba jo grėsmę reaguojančios tarnybos. Laivo apsaugos plane turi būti išsamiai išdėstytos apsaugą užtikrinančios priemonės, kurių gali imtis laivas glaudžiai bendradarbiaudamas su reagavimo tarnybomis ir uosto įrenginiu (terminalu), tarp jų gali būti:

1. išsamesnis šio bagažo tikrinimas, pavyzdžiui, peršvietimas rentgeno įranga bent dviem skirtingais kampais;
2. pasirengimas apriboti arba laikinai sustabdyti nelydimo bagažo krovimą, ir
3. atsisakymas priimti nelydimą bagažą į laivą.

Laivo apsaugos stebėjimas

- 9.42. Laive turi būti galimybė stebėti laivą, laive esančias draudžiamąsias zonas ir zonas aplink laivą. Taip stebėti leidžia naudojamasi:

1. apšvietimas;
2. budėtojai, apsaugos darbuotojai ir denio stebėtojai, įskaitant patrulius, ir
3. automatiniai įsibrovimo aptikimo prietaisai ir sekimo įranga.

- 9.43. Naudojami automatiniai įsibrovimo aptikimo prietaisai turi įjungti garsinį ir (arba) vaizdinį pavojaus signalą toje vietoje, kurioje nuolat būna žmonių arba kuri yra nuolat stebima.

- 9.44. Laivo apsaugos plane turi būti nustatytos kiekvienam apsaugos lygiui reikalingos procedūros ir įranga bei priemonės, užtikrinančios, kad stebėjimo įranga galės veikti nepertraukiamai, atsižvelgiant į galimą oro sąlygų arba elektros energijos tiekimo sutrikimo poveikį.

1 apsaugos lygis

- 9.45. Kai yra nustatytas 1 apsaugos lygis, laivo apsaugos plane turi būti numatytos apsaugą užtikrinančios priemonės, kurias taikant gali būti derinamas apšvietimas, budėtojų, apsaugos darbuotojų arba apsaugos ir sekimo įrangos naudojimas, kad laivo apsaugos personalas galėtų stebėti visą laivą apskritai ir ypač užtvaras bei draudžiamąsias zonas.

- 9.46. Tamsiu paros metu ir esant blogam matomumui, kai yra vykdomi laivo/uosto sąveikos darbai arba prireikus, kai laivas stovi uosto įrenginyje (terminale) arba išmetęs inkarą, laivo denis ir patekimo į laivą vietos turi būti apšviesti. Prireikus, laivui plaukiant, jame turi būti naudojamas didžiausias galimas apšvietimas, netrukdamas saugiai laivybai ir nustatytas atsižvelgiant į galiojančias Tarptautinių taisyklių susidūrimams jūroje išvengti nuostatas. Nustatant tinkamą apšvietimo stiprumą ir vietą, reikia atsižvelgti į toliau išvardytus aspektus:

1. laivo personalas turi gebėti pastebėti ne laive, nuo kranto ir iš jūros pusės atliekamus veiksmus;
2. turi būti apšviesta laivo ir aplink laivą esanti teritorija;
3. patekimo į laivą vietos apšvietimas turi palengvinti personalo identifikavimą, ir
4. apšvietimo plotas gali būti nustatomas suderinus jį su uosto įrenginiu (terminalu).

▼B**2 apsaugos lygis**

- 9.47. Kai yra nustatytas 2 apsaugos lygis, laivo apsaugos plane turi būti numatytos papildomos apsaugą užtikrinančios priemonės, taikomos norint padidinti stebėjimo ir sekimo gebėjimus, tarp jų gali būti šios:
1. dažnesnis ir kruopštesnis patruliavimas norint užtikrinti apsaugą;
  2. apšvietimo ploto ir intensyvumo didinimas arba apsaugos ir sekimo įrangos naudojimas;
  3. papildomo personalo skyrimas į stebėjimo punktus, ir
  4. veiklos derinimas su patruliavimu kateriais ir patruliavimu krante pėsčiomis ir transporto priemonėmis, kai jų yra.
- 9.48. Norint apsaugoti nuo padidėjusio pavojų saugumui keliančio incidento rizikos gali prireikti papildomo apšvietimo. Prireikus galima tartis su uosto įrenginiu (terminalu) dėl papildomo apšvietimo nuo kranto.

3 apsaugos lygis

- 9.49. Kai yra nustatytas 3 apsaugos lygis, laivas turi laikytis instrukcijų, kurias pateikia į pavojų saugumui keliantį incidentą arba jo grėsmę reaguojančios tarnybos. Laivo apsaugos plane turi būti išsamiai išdėstytos apsaugos priemonės, kurių gali imtis laivas glaudžiai bendradarbiaudamas su reaguojimo tarnybomis ir uosto įrenginiu (terminalu), tarp jų gali būti šios:
1. viso apšvietimo įjungimas arba greta laivo esančių zonų apšvietimas;
  2. visos laive esančios sekimo įrangos, galinčios fiksuoti laive ar šalia laivo atliekamus veiksmus, įjungimas;
  3. maksimalus šios sekimo įrangos įrašymo trukmės padidinimas;
  4. pasirengimas povandeninei laivo korpuso apžiūrai, ir
  5. priemonės, įskaitant lėtą laivo propelerių sukimą, jei tai įmanoma, norint užkirsti kelią priplaukti prie laivo korpuso po vandeniu.

Skirtingi apsaugos lygiai

- 9.50. Laivo apsaugos plane turi būti nustatytos išsamios procedūros ir apsaugą užtikrinančios priemonės, kurių gali imtis laivas, jei jam yra nustatytas aukštesnis apsaugos lygis negu uosto įrenginiui (terminalui).

Šio kodekso neregamentuojama veikla

- 9.51. Laivo apsaugos plane turi būti nustatytos išsamios procedūros ir apsaugą užtikrinančios priemonės, kurias laivas turi taikyti, kai:
1. jis yra valstybės, kuri nėra Susitariančioji Vyriausybė, uoste;
  2. jis sąveikauja su laivu, kuriam netaikomas šis kodeksas;
  3. jis sąveikauja su stacionariomis arba plaukiojančiomis platformomis ar vietiniu mobiliuoju gręžimo įrenginiu arba
  4. jis sąveikauja su uostu arba uosto įrenginiu (terminalu), kuriam nepivaloma laikytis XI-2 skyriaus ir šio kodekso A dalies reikalavimų.

Apsaugos deklaracijos

- 9.52. Laivo apsaugos plane turi būti išsamiai išdėstyta, kaip bus reaguojama į uosto įrenginio (terminalo) prašymus pateikti AD, ir nurodytos aplinkybės, kurioms susiklosčius pats laivas turi prašyti AD.

Auditas ir persvarstymas

- 9.53. Laivo apsaugos plane turi būti nustatyta, kaip KAP ir LAP ketina tikrinti, ar laivo apsaugos planas tebėra veiksmingas, ir išdėstytos procedūros, kuriomis turi būti vadovaujama persvarstant, atnaujinant arba keičiant laivo apsaugos planą.

10. PROTOKOLAI**Bendrosios nuostatos**

- 10.1. Susitariančiųjų Vyriausybių nustatyta tvarka įgalioti pareigūnai turi turėti galimybę susipažinti su protokolais ir įsitikinti, ar yra įgyvendinamos laivų apsaugos planų nuostatos.

▼B

- 10.2. Protokolai gali būti saugomi bet kokia forma ir juos reikia saugoti, kad jais nebūtų be leidimo naudojama ir nebūtų atskleidžiama juose esanti informacija.
11. KOMPANIJOS APSAUGOS PAREIGŪNAS
Atitinkamos gairės pateiktos 8, 9 ir 13 skirsniuose.
12. LAIVO APSAUGOS PAREIGŪNAS
Susijusios gairės pateiktos 8, 9 ir 13 skirsniuose.
13. MOKYMAI, TRENIRUOTĖS IR PRATYBOS LAIVO APSAUGOS KLAUSIMAIS

Mokymai

- 13.1. Kompanijos apsaugos pareigūnas (KAP) ir atitinkamas krante dirbantis kompanijos personalas bei laivo apsaugos pareigūnas (LAP) turi būti mokomi ir išmanyti kai kuriuos arba visus toliau išvardytus dalykus:
1. apsaugos administravimą;
  2. atitinkamas tarptautines konvencijas, kodeksus ir rekomendacijas;
  3. atitinkamus Vyriausybės teisės aktus ir reglamentus;
  4. kitų apsaugos organizacijų atsakomybę ir funkcijas;
  5. laivo apsaugos vertinimo metodiką;
  6. laivo apsaugos patikrinimų ir inspektavimo metodus;
  7. laivo ir uosto operacijas ir sąlygas;
  8. laivo ir uosto įrenginio (terminalo) apsaugą užtikrinančias priemones;
  9. avarinę parengtį ir reagavimą bei avarinių planų rengimą;
  10. instruktavimo metodiką, skirtą mokymui ir švietimui apie apsaugą, įskaitant apsaugą užtikrinančias priemones ir procedūras;
  11. slaptos su apsauga susijusios informacijos ir su apsauga susijusių pranešimų tvarkymą;
  12. žinias apie dabartines grėsmes saugumui ir jų tendencijas;
  13. ginklų, pavojingų medžiagų ir prietaisų atpažinimą ir aptikimą;
  14. nešališką asmenų, galinčių kelti grėsmę saugumui, bruožų ir elgsenos atpažinimą;
  15. apsaugą užtikrinančių priemonių įveikimo būdus;
  16. apsaugos įrangą ir sistemas bei jų veikimo ribas;
  17. audito, patikrinimų, kontrolės ir stebėjimo metodus;
  18. fizinių kratų ir apžiūrų metodus;
  19. treniruotes ir pratybas apsaugos klausimais, įskaitant treniruotes ir pratybas, rengiamas kartu su uosto įrenginiais (terminalais), ir
  20. treniruočių ir pratybų apsaugos klausimais vertinimą.
- 13.2. Be to, LAP turi turėti pakankamai žinių ir būti mokomas kai kurių arba visų šių dalykų, jei jie reikalingi:
1. laivo išplanavimo;
  2. laivo apsaugos plano ir susijusių procedūrų (įskaitant įsivaizduojamų įvykių seka grindžiamą mokymą, kaip reaguoti);
  3. minios valdymo ir kontrolės būdų;
  4. apsaugos įrangos ir sistemų operacijų, ir
  5. apsaugos įrangos ir sistemų bandymų, kalibravimo ir priežiūros jūroje.
- 13.3. Laivo personalas, turintis konkrečių su apsauga susijusių pareigų, privalo turėti pakankamai žinių ir gebėti atlikti jiems skirtas pareigas, įskaitant šiuos dalykus, jei jie reikalingi:
1. žinias apie dabartines grėsmes saugumui ir jų tendencijas;

▼B

2. ginklų, pavojingų medžiagų ir prietaisų atpažinimą ir aptikimą;
  3. asmenų, galinčių kelti grėsmę saugumui, bruožų ir elgsenos atpažinimą;
  4. apsaugą užtikrinančių priemonių įveikimo būdus;
  5. minios valdymo ir kontrolės būdus;
  6. su apsauga susijusius pranešimus;
  7. žinias apie avarinio reagavimo procedūras ir avarinius planus;
  8. apsaugos įrangos ir sistemų operacijas;
  9. apsaugos įrangos ir sistemų bandymus, kalibravimą ir priežiūrą jūroje;
  10. patikrinimų, kontrolės ir stebėjimo priemones, ir
  11. asmenų, asmeninių daiktų, bagažo, krovinių ir laivo atsargų fizinių patikrinimų metodus.
- 13.4. Visas kitas laivo personalas turi turėti pakankamai žinių ir būti susipažinęs su reikiamomis laivo apsaugos plano nuostatomis, įskaitant šias:
1. įvairių apsaugos lygių prasmę ir jų keliami reikalavimai;
  2. žinios apie avarinio reagavimo procedūras ir avarinius planus;
  3. ginklų, pavojingų medžiagų ir prietaisų atpažinimas ir aptikimas;
  4. nešališkas asmenų, galinčių kelti grėsmę saugumui, bruožų ir elgsenos atpažinimas, ir
  5. apsaugą užtikrinančių priemonių įveikimo būdai.

Treniruotės ir pratybos

- 13.5. Treniruočių ir pratybų tikslas — užtikrinti, kad laivo personalas išmanytų, kaip atlikti jiems priskirtas apsaugą užtikrinančias pareigas visais apsaugos lygiais, ir nustatyti visus su apsauga susijusius trūkumus, į kuriuos reikia atkreipti dėmesį.
- 13.6. Norint užtikrinti efektyvų laivo apsaugos plano nuostatų įgyvendinimą, treniruotės turi būti rengiamos ne rečiau kaip kartą per tris mėnesius. Be to, tuo atveju, kai pasikeičia iš karto daugiau kaip 25 procentai laivo personalo, personalui, per pastaruosius tris mėnesius nedalyvavusiam jokiose treniruotėse tame laive, treniruotės turi būti surengtos per vieną savaitę nuo personalo pasikeitimo. Šių treniruočių metu turi būti tikrinami atskiri plano elementai, pavyzdžiui 8.9 punkte išvardytos grėsmės saugumui.
- 13.7. Įvairios pratybos, kuriose gali dalyvauti kompanijos apsaugos pareigūnai, uosto įrenginio (terminalo) apsaugos pareigūnai, reikiamos Susitariančiųjų Vyriausybės institucijos bei laivo apsaugos pareigūnai, jei įmanoma, turi būti rengiamos ne rečiau kaip kartą per kalendorinius metus ne ilgesniais kaip 18 mėnesių intervalais tarp pratybų. Šių pratybų metu turi būti tikrinami ryšiai, koordinavimas, turimi išteklių ir reakcija. Šios pratybos gali būti:
1. visuotinės arba rengiamos realiomis sąlygomis;
  2. pratybos su treniruokliais arba seminaras, arba
  3. gali būti derinamos su kitomis pratybomis, pavyzdžiui, paieškos ir gelbėjimo arba avarijų likvidavimo pratybomis.
- 13.8. Kompanijos dalyvavimą pratybose su kita Susitariančiaja Vyriausybe turi pripažinti Administracija.

14. UOSTO ĮRENGINIO (TERMINALO) APSAUGA

Atitinkamos gairės pateiktos 15, 16 ir 18 skirsniuose.

15. UOSTO ĮRENGINIO (TERMINALO) APSAUGOS VERTINIMAS**Bendrosios nuostatos**

- 15.1. Uosto įrenginio (terminalo) apsaugos vertinimą (UĮAV) gali atlikti pripažinta apsaugos organizacija (PAO). Tačiau užbaigtą UĮAV turi tvirtinti tik atitinkama Susitariančioji Vyriausybė.

▼B

- 15.2. Jei Susitariančioji Vyriausybė pasitelkia PAO uosto įrenginio (terminalo) apsaugos vertinimui persvarstyti arba patikrinti, ar jis atitinka reikalavimus, ši PAO neturi būti susijusi su jokia kita PAO, kuri parengė arba padėjo parengti tą vertinimą.
- 15.3. Atliekant UĮAV, reikia atsižvelgti į šiuos uosto įrenginyje (terminale) esančius elementus:
1. fizinę apsaugą;
  2. struktūrinį vientisumą;
  3. personalo apsaugos sistemas;
  4. procedūrų taisykles;
  5. radijo ir telekomunikacijų sistemas, įskaitant kompiuterių sistemas ir tinklus;
  6. reikiamą transporto infrastruktūrą;
  7. komunalines paslaugas, ir
  8. kitas zonas, kurias pažeidus arba naudojant neteisėtam stebėjimui gali kilti pavojus žmonėms, turtui ar uosto įrenginyje (terminale) atliekamoms operacijoms.
- 15.4. Prie UĮAV prisidedantys asmenys turi turėti galimybę pasitelkti ekspertus šiais klausimais:
1. žinios apie dabartines grėsmes saugumui ir jų tendencijos;
  2. ginklų, pavojingų medžiagų ir prietaisų atpažinimas ir aptikimas;
  3. asmenų, galinčių kelti grėsmę saugumui, bruožų ir elgsenos objektų atpažinimas;
  4. apsaugą užtikrinančių priemonių įveikimo būdai;
  5. metodai, taikomi norint sukelti pavojų saugumui keliantį incidentą;
  6. sprogmėnų poveikis struktūroms ir uosto įrenginio (terminalo) paslaugoms;
  7. uosto įrenginio (terminalo) apsauga;
  8. uosto verslo procedūros;
  9. nenumatytų atvejų planavimas, avarinė parengtis ir reagavimas;
  10. fizinės apsaugos priemonės, pavyzdžiui, tvoros;
  11. radijo ir telekomunikacijų sistemos, įskaitant kompiuterių sistemas ir tinklus;
  12. transporto inžinerija ir civilinė statyba, ir
  13. laivo ir uosto operacijos.

Svarbaus turto ir infrastruktūros, kuriuos svarbu saugoti, nustatymas ir įvertinimas

- 15.5. Svarbaus turto ir infrastruktūros nustatymas ir įvertinimas — tai procesas, kurio metu galima nustatyti santykinę statinių ir įrengimų svarbą uosto įrenginio (terminalo) veikimui. Šis nustatymo ir vertinimo procesas yra svarbus, nes juo remiantis poveikio sušvelninimo strategijas galima sutelkti į tą turtą ir struktūras, kurias svarbiau saugoti nuo pavojų saugumui keliančio incidento. Šio proceso metu reikia atsižvelgti į galimas žmonių netektis, uosto ekonominę svarbą, simbolinę vertę ir Vyriausybinių įrenginių (terminalų) buvimą.
- 15.6. Turto ir infrastruktūros nustatymas ir vertinimas turi būti atliekamas norint nustatyti jų santykinę svarbą juos saugant. Pagrindinis tikslas — išvengti mirties ar sužeidimų. Taip pat svarbu apsvaistyti, ar uosto įrenginys (terminalas), statinys arba įrengimas gali ir toliau veikti be šio turto ir ar galima greitai atkurti jų normalų veikimą.
- 15.7. Turtui ir infrastruktūrai, kuriuos svarbu saugoti, galima priskirti:
1. patekimo ir įėjimo vietas, prieigas ir stovėjimo vietas, manevravimo bei švartavimosi zonas;

▼B

2. krovinių infrastruktūrą, terminalus, saugyklas ir krovinių krovimo įrangą;
  3. sistemas, pavyzdžiui, elektros paskirstymo sistemas, radijo ir telekomunikacijų sistemas bei kompiuterių sistemas ir tinklus;
  4. uosto laivų eismo reguliavimo sistemas ir pagalbines laivybos priemones;
  5. elektrines, krovinių krovos vamzdynus bei vandens atsargas;
  6. tiltus, geležinkelius, kelius;
  7. uosto tarnybinius laivus, įskaitant locmanų katerius, buksyrus, lichterius ir t. t.,
  8. apsaugos ir sekimo įrangą ir sistemas, ir
  9. vandenį, kurie ribojasi su uosto įrenginiu (terminalu).
- 15.8. Aiškus turto ir infrastruktūros nustatymas yra labai svarbus vertinant uosto įrenginio (terminalo) apsaugos reikalavimus, nustatant apsauginių priemonių prioritetus ir priimant sprendimus dėl išteklių paskirstymo norint geriau saugoti uosto įrenginį (terminalą). Šio proceso metu galima konsultuotis su atitinkamomis institucijomis dėl su uosto įrenginiu (terminalu) besiribojančių statinių, kurie gali padaryti žalos įrenginyje (terminale) arba kuriais galima pasinaudoti norint padaryti žalos įrenginiui (terminalui), norint stebėti įrenginį (terminalą) arba nukreipti dėmesį.
- Galimų grėsmių turtui bei infrastruktūrai ir jų tikimybės nustatymas norint nustatyti apsaugą užtikrinančias priemones ir jų prioritetus**
- 15.9. Reikia nustatyti veiksmus, galinčius sukelti grėsmę turto ir infrastruktūros saugumui, ir jų atlikimo būdus, norint įvertinti konkretaus turto pažeidžiamumą arba pavojų saugumui keliančio incidento vietą ir nustatyti apsaugos reikalavimus bei jų prioritetus, kad būtų galima planuoti ir skirstyti išteklius. Kiekvieno galimo veiksmo ir jo atlikimo būdo nustatymas ir vertinimas turi būti grindžiamas įvairiais veiksniais, įskaitant Vyriausybės institucijų atliktus grėsmės vertinimus. Planuodami ir skirstydami išteklius grėsmių vertintojai neturėtų vadovautis pesimistiškiausiais scenarijais.
- 15.10. Į UĮAV turi įeiti vertinimas, atliktas konsultuojantis su reikiamomis nacionalinėmis apsaugos organizacijomis, norint nustatyti:
1. visus uosto įrenginio (terminalo) ypatumus, įskaitant uosto įrenginiu (terminalu) besinaudojančius laivus, dėl kurių jis gali tapti išpuolio objektu;
  2. galimus išpuolio prieš uosto įrenginį (terminalą) ar jame padarinius — žmonių netektis, turto sugadinimą, ekonominės veiklos sutrikimus, įskaitant transporto sistemų veikimo sutrikimus;
  3. asmenų, galinčių surengti tokį išpuolį, gebėjimus ir ketinimus, ir
  4. galimą išpuolio pobūdį ar pobūdžius.
- Taip yra parengiamas bendras rizikos vertinimas, į kurį atsižvelgiant turi būti parengtos apsaugą užtikrinančios priemonės.
- 15.11. UĮAV turi būti atsižvelgiama į visas galimas grėsmes, tarp jų gali būti šie pavojų saugumui keliantys incidentai:
1. uosto įrenginio (terminalo) arba laivo sugadinimas arba sunaikinimas, pavyzdžiui, sprogstamaisiais įrenginiais, padegimo, diversijos ar vandalizmo atveju;
  2. laivo užgrobimas arba laive esančių asmenų pagrobimas;
  3. krovinių, pagrindinės laivo įrangos ar sistemų ar laivo atsargų sugadinimas;
  4. neteisėtas patekimas ar naudojimasis, įskaitant keleivius be bilietai;
  5. ginklų arba įrangos, įskaitant masinio naikinimo ginklus, kontrabanda;
  6. asmenų, ketinančių įvykdyti pavojų saugumui keliantį incidentą, ir (arba) jų įrangos gabenimas laivu;
  7. naudojimasis pačiu laivu kaip ginklu arba kaip gadinimo ar naikinimo priemone;

▼B

8. uosto įplaukų, šliuzų, prieigų ir kt. blokavimas, ir
  9. branduolinė, biologinė ar cheminė ataka.
- 15.12. Šio proceso metu reikia konsultuotis su reikiamomis institucijomis, kurios yra susijusios su uosto įrenginiu (terminalu) besiribojančiais statiniais, galinčiais padaryti žalos įrenginyje (terminale) arba kuriais galima pasinaudoti norint sukelti žalą įrenginiui (terminalui), norint stebėti įrenginį (terminalą) arba nukreipti dėmesį.

Prevencinių priemonių ir procedūrinių pakeitimų nustatymas, parinkimas ir prioritetų nustatymas bei jų veiksmingumas mažinant pažeidžiamumą

- 15.13. Nustatant prevencines priemones ir jų prioritetus, siekiama užtikrinti, kad būtų imamasi pačių veiksmingiausių apsaugą užtikrinančių priemonių uosto įrenginio (terminalo) arba laivo/uosto sąveikos pažeidžiamumui dėl galimos grėsmės sumažinti.
- 15.14. Apsaugą užtikrinančias priemones reikia parinkti atsižvelgiant į įvairius veiksnius, pavyzdžiui, ar jos mažina išpuolio tikimybę, ir vertinti naudojantis šia informacija:
1. apsaugos patikrinimai, inspekcijos ir auditas;
  2. konsultacijos su uosto įrenginio (terminalo) savininkais ir operatoriais bei prireikus su gretimų struktūrų savininkais ir operatoriais;
  3. informacija apie ankstesnius pavojų saugumui sukėlusius incidentus, ir
  4. uosto įrenginyje (terminale) atliekamos operacijos.

Pažeidžiamumų nustatymas

- 15.15. Nustatytais fizinių statinių, personalo apsaugos sistemų, procesų ar kitų sričių pažeidžiamumais, dėl kurių gali įvykti pavojų saugumui keliantis incidentas, galima vadovautis parenkant būdus šiems pažeidžiamumams pašalinti arba sušvelninti. Pavyzdžiui, analizė gali atskleisti uosto įrenginio (terminalo) apsaugos sistemų arba nesaugomos infrastruktūros, pavyzdžiui, vandens tiekimo, tiltų ir kt. pažeidžiamumus, kuriuos galima pašalinti fizinėmis priemonėmis, pavyzdžiui, nuolatinėmis užtvaramis, signalizacijomis, sekimo įranga ir t. t.
- 15.16. Nustatant pažeidžiamumus, reikia atsižvelgti į šiuos dalykus:
1. priėjimą prie uosto įrenginio (terminalo) ir uosto įrenginyje (terminale) prisišvartavusių laivų iš jūros ir nuo kranto pusės;
  2. prieplaukų, įrenginių (terminalų) ir susijusių statinių struktūrinį vientisumą;
  3. turimas apsaugą užtikrinančias priemones ir procedūras, įskaitant identifikavimo sistemas;
  4. turimas apsaugą užtikrinančias priemones ir procedūras, susijusias su uosto paslaugų ir komunalinėmis įstaigomis;
  5. priemones, skirtas radijo ir telekomunikacijų įrangai, uosto paslaugų ir komunalinėms įstaigoms, įskaitant kompiuterių sistemas ir tinklus, apsaugoti;
  6. gretimas zonas, kuriomis galima pasinaudoti išpuoliui surengti arba jo metu;
  7. sudarytas sutartis su privačiomis apsaugos bendrovėmis, teikiančiomis pakrantės ir kranto apsaugos paslaugas;
  8. visus saugos ir apsaugos priemonių bei procedūrų taikymo tvarkos prieštaravimus;
  9. visus uosto įrenginio (terminalo) ir apsaugą užtikrinančių pareigų prieštaravimus;
  10. visus kontrolės ir personalo trūkumus;
  11. visus mokymų ir treniruočių metu nustatytus trūkumus, ir
  12. visus trūkumus, nustatytus atliekant kasdienes operacijas, po incidentų ar pavojaus signalų, ataskaitą dėl nerimą keliančių saugos aspektų, kontrolinių priemonių taikymą, auditą ir t. t.

▼B

16. UOSTO ĮRENGINIO (TERMINALO) APSAUGOS PLANAS

Bendrosios nuostatos

- 16.1. Už uosto įrenginio (terminalo) apsaugos plano rengimą atsakingas uosto įrenginio (terminalo) apsaugos pareigūnas (UĮAP). Nors UĮAP nebūtinai turi pats imtis visų su šiuo postu siejamų pareigų, galutinė atsakomybė tenka paskiram UĮAP.
- 16.2. Kiekvieno uosto įrenginio (terminalo) apsaugos plano turinys turi būti skirtingas ir priklausyti nuo konkrečių uosto įrenginio (terminalo) ar įrenginių (terminalų), kuriam ar kuriems jis skirtas, ypatybių. Uosto įrenginio (terminalo) apsaugos vertinime (UĮAV) nustatomi uosto įrenginiui (terminalui) būdingi bruožai ir galimų pavojų saugumui ypatumai, į kuriuos atsižvelgiant paskiriamas UĮAP ir parengiamas uosto įrenginio (terminalo) apsaugos planas. Rengiant uosto įrenginio (terminalo) apsaugos planą, reikia atsižvelgti į šiuos bruožus ir kitus vietas ar nacionalinius apsaugos aspektus ir plane numatyti reikiamas apsaugą užtikrinančias priemones, kad būtų iki minimumo sumažinta apsaugos pažeidimų tikimybė bei galimos rizikos padariniai. Susitariančiosios Vyriausybės gali parengti rekomendacijų dėl uosto įrenginio (terminalo) apsaugos planų rengimo ir turinio.
- 16.3. Visuose uosto įrenginių (terminalų) apsaugos planuose turi būti:
1. išsamiai išdėstyta uosto įrenginio (terminalo) apsaugos užtikrinimo organizacinė struktūra;
  2. nurodyti organizacijos ryšiai su kitomis svarbiomis institucijomis ir būtinos ryšių sistemos, padedančios užtikrinti veiksmingą nenutrūkstamą organizacijos darbą ir palaikyti ryšius su kitais subjektais, įskaitant uoste stovinčius laivus;
  3. išsamiai išdėstytos pagrindinės 1 apsaugos lygio priemonės — ir fizinės, ir eksploatacinės, kurios bus taikomos;
  4. išsamiai išdėstytos papildomos apsaugą užtikrinančios priemonės, kurios leidžia uosto įrenginiui (terminalui) nedelsiant pereiti prie 2 apsaugos lygio ir prireikus prie 3 apsaugos lygio;
  5. numatyta periodinė uosto įrenginio (terminalo) apsaugos plano ir jo pakeitimų, padarytų atsižvelgiant į sukauptą patirtį arba reaguojant į kintančias aplinkybes, persvarstymas arba auditas, ir
  6. numatytos atskaitomybės atitinkamiems Susitariančiųjų Vyriausybių ryšių centrams procedūros.
- 16.4. Veiksmingo uosto įrenginio (terminalo) apsaugos plano rengimas turi būti grindžiamas išsamiu visų su uosto įrenginio (terminalo) apsauga susijusių aspektų vertinimu, ypač atskiro uosto įrenginio (terminalo) išsamiu fizinių ir eksploatacinių savybių vertinimu.
- 16.5. Susitariančiosios Vyriausybės turi tvirtinti jų jurisdikcijai priklausančių uosto įrenginių (terminalų) apsaugos planus. Susitariančiosios Vyriausybės turi parengti procedūras, skirtas vertinti, ar kiekvienas uosto įrenginio (terminalo) apsaugos planas tebėra aktualus, ir gali reikalauti, kad uosto įrenginio (terminalo) apsaugos planas būtų pakeistas prieš jo pirmąjį patvirtinimą arba jį patvirtinus. Uosto įrenginio (terminalo) apsaugos plane turi būti išdėstytos nuostatos dėl pavojų saugumui keliančių incidentų ir grėsmių saugumui, persvarstymų, audito, mokymų, treniruočių ir pratybų protokolų saugojimo norint įrodyti, kad tų reikalavimų yra laikomasi.
- 16.6. Uosto įrenginio (terminalo) apsaugos plane išdėstytos apsaugą užtikrinančios priemonės turi būti įdiegtos per priimtina laiką nuo uosto įrenginio (terminalo) apsaugos plano patvirtinimo ir uosto įrenginio (terminalo) apsaugos plane turi būti numatyta, kada bus įdiegta kiekviena priemonė. Jei numatoma, kad gali būti vėluojama diegti priemones, tai reikia aptarti su Susitariančiąja Vyriausybe, kuri atsakinga už uosto įrenginio (terminalo) apsaugos plano tvirtinimą, ir susitarti dėl patenkinamų alternatyvių laikinųjų apsaugos priemonių, užtikrinančių pakankamą apsaugos lygį, taikymo bet kuriuo pereinamuoju laikotarpiu.
- 16.7. Šaunamųjų ginklų naudojimas laivuose ar šalia laivų ir uosto įrenginiuose (terminaluose) gali sukelti ypatingą ir reikšmingą pavojų saugai, ypač kai tai susiję su tam tikromis pavojingomis bei kenksmingomis medžiagomis ir tai reikia labai kruopščiai apsvarstyti. Jei Vyriausybė nusprendžia, kad šiose zonose reikia pasitelkti ginkluotus darbuotojus, ta Susitariančioji

▼B

Vyriausybė turi užtikrinti, kad šie darbuotojai būtų reikiama tvarka įgalioti, išmokyti naudotis ginklais ir suvoktų konkretų pavojų saugai šiose zonose. Susitariančioji Vyriausybė, leidusi naudoti šaunamuosius ginklus, turi pateikti konkrečias jų saugaus naudojimo gaires. Uosto įrenginio (terminalo) apsaugos plane turi būti išdėstytos konkrečios gairės šiuo klausimu, ypač kai tai yra taikoma pavojingas prekes ar medžiagas gabenantiems laivams.

Uosto įrenginio (terminalo) apsaugą užtikrinančių pareigų organizavimas ir atlikimas

16.8. Be 16.3 punkte pateiktų gairių, uosto įrenginio (terminalo) apsaugos plane turi būti išdėstyti šie su visais apsaugos lygiais susiję dalykai:

1. uosto įrenginio (terminalo) apsaugos tarnybos funkcija ir struktūra;
2. viso uosto įrenginio (terminalo) personalo, atliekančio su apsauga susijusią funkciją, pareigos, atsakomybė ir mokymo reikalavimai bei veiklos vertinimo rodikliai, reikalingi kiekvieno jų efektyvumui vertinti;
3. uosto įrenginio (terminalo) apsaugos organizacijos ryšiai su kitomis nacionalinėmis ar vietos institucijomis, atsakingomis už apsaugą;
4. ryšių sistemos, numatytos tam, kad būtų galima palaikyti veiksmingus ir nenutrūkstamus uosto įrenginio (terminalo) apsaugos personalo, uoste esančių laivų ir prireikus nacionalinių ar vietos institucijų, atsakingų už apsaugą, ryšius;
5. procedūros arba saugikliai, būtini tokiam nenutrūkstamam ryšiui palaikyti bet kuriuo metu;
6. procedūros ir praktiniai metodai slaptai informacijai apie apsaugą, laikomai spausdintos ar elektroninės formos, apsaugoti;
7. procedūros, skirtos įvertinti, ar apsaugą užtikrinančios priemonės, procedūros ir įranga tebėra veiksmingos, įskaitant įrangos gedimų ar darbo sutrikimų nustatymą ir jų šalinimą;
8. ataskaitų, susijusių su galimais apsaugos pažeidimais arba nerimą keliančiais apsaugos klausimais, pateikimo ir vertinimo procedūros;
9. procedūros, susijusios su krovinių tvarkymu;
10. laivo atsargų pristatymo procedūros;
11. pavojingų prekių ir medžiagų bei jų laikymo vietų uosto įrenginyje (terminale) dokumentų tvarkymo ir atnaujinimo procedūros;
12. priemonės, skirtos įspėti pakrantės patrulius ir specializuotas paieškos grupes ir gauti jų paslaugas, įskaitant bombų paiešką ir povandeninę paiešką;
13. procedūros, skirtos padėti laivų apsaugos pareigūnams patvirtinti į laivą norinčių įlipti asmenų tapatybę, kai to yra prašoma, ir
14. procedūros, skirtos supaprastinti sąlygas laivo personalui išlipti į krantą arba keisti personalą, bei lankytojams, įskaitant jūrininkų rūpybos ir darbo organizacijų atstovus, patekti į laivą.

16.9. Likusioje šio skirsnio dalyje konkrečiai aptariamos tos apsaugą užtikrinančios priemonės, kurių galima imtis nustačius kiekvieną apsaugos lygį, susijusios su:

1. patekimu į uosto įrenginį (terminalą);
2. uosto įrenginyje (terminale) esančiomis draudžiamosiomis zonomis;
3. krovinių tvarkymu;
4. laivo atsargų pristatymu;
5. nelydimo bagažo tvarkymu, ir
6. uosto įrenginio (terminalo) apsaugos stebėjimu.

Patekimas į uosto įrenginį (terminalą)

16.10. Uosto įrenginio (terminalo) apsaugos plane turi būti nustatytos apsaugą užtikrinančios priemonės, taikomos visiems uosto įrenginio (terminalo) apsaugos vertinime išvardytiems patekimo į uosto įrenginį (terminalą) būdams.

▼B

- 16.11. Nagrinėjant kiekvieną iš jų, uosto įrenginio (terminalo) apsaugos plane turi būti nustatytos atitinkamos vietos, kuriose turi būti taikomi patekimo apribojimai arba draudimai, galiojantys nustačius kiekvieną apsaugos lygį. Laivo apsaugos plane turi būti nustatyta kiekvienam apsaugos lygiui taikomas apribojimo arba draudimo tipas ir jų taikymo sąlygos.
- 16.12. Uosto įrenginio (terminalo) apsaugos plane turi būti nustatytos kiekvienam apsaugos lygiui taikomos identifikavimo priemonės, reikalingos tam, kad būtų galima leisti asmenims patekti į uosto įrenginį (terminalą) ir būti uosto įrenginyje (terminale) be apribojimų; tam gali reikėti sukurti tinkamą uosto įrenginio (terminalo) personalo ir lankytojų identifikavimo sistemą, leidžiančią atlikti galutinį ir laikiną identifikavimą. Bet kuri uosto įrenginio (terminalo) identifikavimo sistema turi būti derinama su sistema, taikoma laivams, kurie uosto įrenginiu (terminalu) reguliariai naudojasi, kai tai praktiškai įmanoma. Keleiviai turi turėti galimybę įrodyti savo tapatybę įlaipinimo talonais, bilietais ir t. t., bet jiems neturi būti leidžiama be priežiūros patekti į draudžiamąsias zonas. Uosto įrenginio (terminalo) apsaugos plane turi būti išdėstytos nuostatos, užtikrinančios, kad identifikavimo sistemos būtų nuolat atnaujinamos ir kad už piktnaudžiavimą procedūromis būtų taikomos drausminės priemonės.
- 16.13. Asmenims, nenorintiems arba negalintiems įrodyti savo tapatybės ir (arba) patvirtinti savo apsilankymo tikslo, kai yra prašomi tai padaryti, neturi būti leista patekti į uosto įrenginį (terminalą), o apie jų mėginimus patekti į uosto įrenginį (terminalą) turi būti pranešama UĮAP ir nacionalinėms arba vietos valdžios institucijoms, atsakingoms už apsaugą.
- 16.14. Uosto įrenginio (terminalo) apsaugos plane turi būti nurodytos vietos, kuriose atliekamos asmenų, jų asmeninių daiktų ir transporto priemonių kratos. Šios vietos turi būti dengtos, kad darbas nenutrūktų dėl vyraujančių oro sąlygų ir būtų atliekamas uosto įrenginio (terminalo) apsaugos plane nustatytu periodiškumu. Atlikus kratą, asmenys, jų asmeniniai daiktai ir transporto priemonės turi būti nukreipiami tiesiai į laikymo, įlaipinimo ar automobilių krovimo zonas.
- 16.15. Uosto įrenginio (terminalo) apsaugos plane turi būti numatytos atskiros vietos patikrintiems ir nepatikrintiems asmenims bei jų daiktams ir, jei įmanoma, atskiros zonos įlipantiems ir išlipantiems keleiviams, laivo personalui ir jų asmeniniams daiktams norint išvengti nepatikrintų ir patikrintų asmenų kontakto.
- 16.16. Uosto įrenginio (terminalo) apsaugos plane turi būti nustatyta, koku periodiškumu turi būti taikomos patekimo kontrolės priemonės, ypač jei jos taikomos atsitiktine tvarka arba retkarčiais.

1 apsaugos lygis

- 16.17. Kai yra nustatytas 1 apsaugos lygis, uosto įrenginio (terminalo) apsaugos plane turi būti nurodyti kontrolės punktai, kuriuose gali būti taikomos šios apsaugą užtikrinančios priemonės:
1. draudžiamosios zonos, kurios turi būti aptvertos tvoromis ar kitomis užtvaramis laikantis Susitariančiosios Vyriausybės patvirtinto standarto;
  2. tikrinama visų į uosto įrenginį (terminalą) norinčių patekti su laivu susijusių asmenų, įskaitant keleivius, laivo personalą ir lankytojus, tapatybė ir sužinomos priežastys, kodėl jie nori patekti į uosto įrenginį (terminalą), pavyzdžiui, tikrinant priėmimo instrukcijas, keleivių bilietus, įlaipinimo talonus, darbų užsakymus ir t. t.;
  3. tikrinamos transporto priemonės, kuriomis naudojasi su laivu susiję asmenys, norintys patekti į uosto įrenginį (terminalą);
  4. tikrinama uosto įrenginio (terminalo) personalo ir uosto įrenginyje (terminale) dirbančių asmenų tapatybė ir jų transporto priemonės;
  5. ribojamas patekimas asmenims, nedirbantiems uosto įrenginyje (terminale), jei jie negali įrodyti savo tapatybės;
  6. atliekamos asmenų, jų asmeninių daiktų, transporto priemonių kratos ir tikrinamas jų turinys, ir
  7. nustatomos visos patekimo į uosto įrenginį (terminalą) vietos, kuriomis nėra reguliariai naudojamos ir kurios turi būti visada uždarytos ir užrakintos.

▼B

- 16.18. Kai yra nustatytas 1 apsaugos lygis, gali būti atliekamos visų asmenų, norinčių patekti į uosto įrenginį (terminalą), kratos. Šių kratų, įskaitant atsitiktines, dažnumas turi būti nurodytas patvirtintame uosto įrenginio (terminalo) apsaugos plane ir tam turi konkrečiai pritari Susitariančioji Vyriausybė. Neturi būti reikalaujama, kad laivo personalo nariai apšerkotų savo kolegas ar jų asmeninius daiktus, nebent būtų akivaizdžių, grėsme saugumui grindžiamų, priežasčių tai daryti. Bet kuri krata turi būti atliekama taip, kad būtų visokeriopaipai atsižvelgiama į žmogaus teises ir būtų išsaugotas elementarus žmogaus orumas.

2 apsaugos lygis

- 16.19. Kai yra nustatytas 2 apsaugos lygis, uosto įrenginio (terminalo) apsaugos plane turi būti:
1. papildomo personalo skyrimas saugoti patekimo į uosto įrenginį (terminalą) vietų ir patruliuoti prie įrenginį (terminalą) juosiančių užtvartų;
  2. patekimo į uosto įrenginį (terminalą) vietų skaičiaus mažinimas nustatant, kurias reikia uždaryti, ir numatant priemones joms tinkamai apsaugoti;
  3. priemonių, stabdančių judėjimą per likusias patekimo į uosto įrenginį (terminalą) vietas, numatymas, pavyzdžiui, įrengiant apsaugines užtvartas;
  4. asmenų, asmeninių daiktų ir transporto priemonių kratų dažnumo didinimas;
  5. neįleidimas tų lankytojų, kurie negali pateikti patikrinamo paaiškinimo, kodėl jie nori patekti į uosto įrenginį (terminalą), ir
  6. patrulinių laivų naudojimas norint padidinti pakrantės apsaugą.

3 apsaugos lygis

- 16.20. Kai yra nustatytas 3 apsaugos lygis, uosto įrenginys (terminalas) turi laikytis nurodymų, kuriuos pateikia į pavojų saugumui keliantį incidentą arba jo grėsmę reaguojančios tarnybos. Uosto įrenginio (terminalo) apsaugos plane turi būti išsamiai išdėstytos apsaugą užtikrinančios priemonės, kurių gali imtis uosto įrenginys (terminalas) glaudžiai bendradarbiaudamas su reagavimo tarnybomis bei uosto įrenginyje (terminale) esančiais laivais, tarp jų galima paminėti šias:

1. patekimo į visą uosto įrenginį (terminalą) ar į jo dalį laikinas sustabdymas;
2. leidimas patekti į įrenginį (terminalą) tik į pavojų saugumui keliantį incidentą ar jo grėsmę reaguojančioms tarnyboms;
3. pėsčiųjų ar transporto priemonių judėjimo visame uosto įrenginyje (terminale) arba jo dalyje sustabdymas;
4. intensyvesnis apsaugos patruliavimas uosto įrenginyje (terminale), jei tai įmanoma;
5. uosto operacijų visame uosto įrenginyje (terminale) ar jo dalyje laikinas sustabdymas;
6. laivų judėjimo reguliavimas visame uosto įrenginyje (terminale) ar jo dalyje, ir
7. uosto įrenginio (terminalo) arba jo dalies evakuacija.

Uosto įrenginyje (terminale) esančios draudžiamosios zonos

- 16.21. Uosto įrenginio (terminalo) apsaugos plane turi būti nurodytos visos draudžiamosios zonos, kurios turi būti nustatytos uosto įrenginyje (terminale), nurodytas jų plotas, kiek laiko jos galioja, apsaugą užtikrinančios priemonės, kurių reikia imtis kontroliuojant patekimą į jas, ir priemonės, kurių reikia norint kontroliuoti jose vykdomą veiklą. Esant tinkamoms aplinkybėms, tarp jų taip pat turi būti priemonės, skirtos užtikrinti, kad prieš nustatant laikinas draudžiamąsias zonas ir jas nustačius būtų patikrinta jų apsauga. Draudžiamųjų zonų paskirtis:

1. apsaugoti keleivius, uosto įrenginio (terminalo) personalą ir lankytojus, įskaitant tuos, kurių apsilankymas yra susijęs su laivu;
2. apsaugoti uosto įrenginį (terminalą);

▼B

3. apsaugoti laivus, kurie naudojami uosto įrenginiu (terminalu) ir jį aptarnauja;
  4. saugoti svarbias apsaugos zonas ir teritorijas uosto įrenginyje (terminale);
  5. saugoti apsaugos ir sekimo įrangą bei sistemas, ir
  6. apsaugoti krovinius ir laivo atsargas nuo neteisėtų veiksmų.
- 16.22. Uosto įrenginio (terminalo) apsaugos planas turi užtikrinti, kad visose draudžiamosiose zonose būtų numatytos aiškiai apibūdintos apsaugą užtikrinančios priemonės, skirtos kontroliuoti:
1. asmenų patekimą;
  2. transporto priemonių įvažiavimą, stovėjimą, krovimą ir iškrovimą;
  3. krovinių ir laivo atsargų judėjimą bei laikymą, ir
  4. nelydimą bagažą arba asmeninius daiktus.
- 16.23. Uosto įrenginio (terminalo) apsaugos plane turi būti numatyta, kad visos draudžiamosios zonos būtų aiškiai pažymėtos, ir nurodyta, kad patekimas į zoną yra ribojamas ir kad buvimas toje zonoje be leidimo yra apsaugos pažeidimas.
- 16.24. Įrengtos automatinės įsibrovimų aptikimo priemonės turi nusiųsti išpėjimą signalą kontrolės centrui, kuris gali reaguoti į įjungtą pavojaus signalą.
- 16.25. Draudžiamosios zonos gali būti:
1. kranto ir pakrantės zonos, esančios greta laivo;
  2. įlaipinimo ir išlaipinimo zonos, keleivių ir laivo personalo laukimo ir tikrinimo zonos, įskaitant kratos punktus;
  3. zonos, kuriose yra kraunami, iškraunami arba laikomi kroviniai ir atsargos;
  4. zonos, kuriose laikoma slapta informacija, įskaitant krovinių dokumentus;
  5. zonos, kuriose laikomos pavojingos prekės ir medžiagos;
  6. laivų eismo valdymo sistemų aparatinės, pagalbinės laivybos priemonės ir uosto kontrolės pastatai, įskaitant apsaugos ir sekimo aparatus;
  7. zonos, kuriose laikoma arba veikia apsaugos ir sekimo įranga;
  8. pagrindiniai elektros, radijo ir telekomunikacijų, vandens ir kitų komunalinių paslaugų įrenginiai, ir
  9. kitos uosto įrenginio (terminalo) vietos, į kurias turi būti ribojamas laivų, transporto priemonių ir asmenų patekimas.
- 16.26. Gavus reikiamų institucijų sutikimą, apsaugą užtikrinančios priemonės gali būti taikomos ir norint apriboti patekimą be leidimo į statinius, nuo kurių galima stebėti uosto įrenginį (terminalą).
- 1 a p s a u g o s l y g i s
- 16.27. Kai yra nustatytas 1 apsaugos lygis, uosto įrenginio (terminalo) apsaugos plane turi būti nustatytos draudžiamosioms zonoms taikomos apsaugą užtikrinančios priemonės, tarp jų gali būti šios:
1. nuolatinių arba laikinųjų užtvartų įrengimas draudžiamajai zonai apjuosti, kurių standartą turi patvirtinti Susitariančioji Vyriausybė;
  2. patekimo į šias zonas vietų įrengimas ten, kur darbo metu patekimą gali kontroliuoti apsaugos darbuotojai, o nenaudojant jas galima užrakinti arba užverti;
  3. išduodami leidimai, kurie turi būti rodomi norint nustatyti, ar asmuo turi teisę būti draudžiamajoje zonoje;
  4. aiškus transporto priemonių, kurioms leidžiama įvažiuoti į draudžiamąsias zonas, žymėjimas;
  5. sargai ir patruliai;

▼B

6. automatinių įsibrovimų aptikimo prietaisų arba sekimo įrangos ar sistemų įrengimas norint užfiksuoti neteisėtą patekimą į draudžiamąsias zonas ar judėjimą jose, ir

7. laivų, esančių netoli uosto įrenginiu (terminalu) besinaudojančių laivų, judėjimo kontrolė.

2 apsaugos lygis

16.28. Kai yra nustatytas 2 apsaugos lygis, uosto įrenginio (terminalo) apsaugos plane turi būti numatytas dažnesnis ir intensyvesnis draudžiamųjų zonų stebėjimas ir patekimo į jas kontrolė. Uosto įrenginio (terminalo) apsaugos plane turi būti nustatytos papildomos apsaugą užtikrinančios priemonės, tarp jų gali būti šios:

1. užtvary ir tvorų, juosiančių draudžiamąsias zonas, veiksmingumo padidinimas, įskaitant patruliavimą ir automatinius įsibrovimų aptikimo prietaisus;
2. patekimo į draudžiamąsias zonas vietų skaičiaus mažinimas ir likusių patekimo vietų kontrolės sugriežtinimas;
3. transporto priemonių statymo šalia prisišvartavusių laivų ribojimas;
4. griežtesnis patekimo į draudžiamąsias zonas ir judėjimo bei daiktų saugojimo jose ribojimas;
5. naudojama nuolat stebima įrašnčioji sekimo įranga;
6. patrulių, įskaitant pakrantės patrulius, budinčius ties draudžiamųjų zonų ribomis ir šiose zonose, skaičiaus ir patruliavimo dažnumo didinimas;
7. zonų, kurios ribojasi su draudžiamosiomis zonomis, nustatymas ir patekimo į jas ribojimas, ir
8. apribojimų taikymas leidimų neturintiems laivams įplaukti į vandenį, esančius greta uosto įrenginiu (terminalu) besinaudojančių laivų.

3 apsaugos lygis

16.29. Kai yra nustatytas 3 apsaugos lygis, uosto įrenginys (terminalas) turi laikytis instrukcijų, kurias pateikia į pavojų saugumui keliantį incidentą arba jo grėsmę reaguojančios tarnybos. Uosto įrenginio (terminalo) apsaugos plane turi būti išsamiai išdėstytos apsaugą užtikrinančios priemonės, kurių gali imtis uosto įrenginys (terminalas) glaudžiai bendradarbiaudamas su reagavimo tarnybomis ir uosto įrenginyje (terminale) esančiais laivais, tarp jų gali būti:

1. papildomų draudžiamųjų zonų uosto įrenginyje (terminale), esančių netoli tos vietos, kurioje įvyko pavojų saugumui keliantis incidentas, arba ten, kur, kaip manoma, kyla grėsmė saugumui, nustatymas ir draudimas patekti į jas, ir
2. pasirengimas apieškoti draudžiamąsias zonas apieškant visą uosto įrenginį (terminalą) arba jo dalį.

Krovinių tvarkymas

16.30. Apsaugą užtikrinančios priemonės, susijusios su krovinių tvarkymu, turi:

1. užkirsti kelią neteisėtiems veiksams, ir
2. užkirsti kelią tam, kad į uosto įrenginį (terminalą) nebūtų priimami ir uosto įrenginyje (terminale) nebūtų saugomi kroviniai, kurių nenumatyta pervežti.

16.31. Tarp apsaugą užtikrinančių priemonių turi būti krovinių sąrašo tikrinimo procedūros priėmimo į uosto įrenginį (terminalą) vietose. Kai kroviny patenka į uosto įrenginį (terminalą), turi būti galima nustatyti, ar jis yra patikrintas, ar jį leista krauti į laivą, ar jis priimtas laikinai saugoti draudžiamąjoje zonoje, kol bus pakrautas. Gali reikėti riboti krovinių, kurių krovimo data nepatvirtinta, priėmimą į uosto įrenginį (terminalą).

1 apsaugos lygis

16.32. Kai yra nustatytas 1 apsaugos lygis, uosto įrenginio (terminalo) apsaugos plane turi būti nustatytos apsaugą užtikrinančios priemonės, taikomos kraunant krovinius, tarp jų gali būti šios:

▼B

1. eilinis krovinių, krovinių transporto vienetų ir uosto įrenginyje (terminale) esančių krovinių saugojimo zonų tikrinimas prieš atliekant krovos operacijas arba jų metu;
  2. patikrinimai, norint įsitikinti, ar į uosto įrenginį (terminalą) patenka tie kroviniai, kurie nurodyti važtaraštyje arba lygiaverčiuose krovinių dokumentuose;
  3. transporto priemonių kratos, ir
  4. plombų ir kitų priemonių, skirtų užkirsti kelią neteisėtiems veiksams, tikrinimas krovinių įvežant į uosto įrenginį (terminalą) ir saugant uosto įrenginyje (terminale).
- 16.33. Krovinius galima tikrinti šiais būdais:
1. atliekant vizualinę ir fizinę apžiūrą, ir
  2. naudojant skenavimo ir aptikimo įrangą, mechaninius prietaisus arba šunis.
- 16.34. Kai kroviniai pervežami reguliariai ar daug kartų, kompanijos apsaugos pareigūnas (KAP) arba laivo apsaugos pareigūnas (LAP), pasitarę su uosto įrenginiu (terminalu), su ekspeditoriais ar kitais už šiuos krovinius atsakingais asmenimis gali susitarti dėl tikrinimo kitoje vietoje, plombavimo, grafikų sudarymo, pagrindžiančių dokumentų ir t. t. Apie šiuos susitarimus reikia pranešti atitinkamam UĮAP ir gauti jo pritarimą.
- 2 a p s a u g o s l y g i s
- 16.35. Kai yra nustatytas 2 apsaugos lygis, uosto įrenginio (terminalo) apsaugos plane turi būti nustatytos papildomos apsaugą užtikrinančios priemonės, taikomos kraunant krovinius, tarp jų gali būti:
1. išsamus krovinių, krovinių transporto vienetų ir uosto įrenginyje (terminale) esančių krovinių saugojimo zonų tikrinimas;
  2. sugriežtinti reikiami tikrinimai norint įsitikinti, kad į uosto įrenginį (terminalą) patektų, būtų laikinai ten saugomi ir kraunami į laivą tik kroviniai su dokumentais;
  3. intensyvesnės transporto priemonių kratos, ir
  4. dažnesnis ir išsamesnis plombų ir kitų priemonių, skirtų užkirsti kelią neteisėtiems veiksams, tikrinimas.
- 16.36. Išsamus krovinių tikrinimas gali būti atliekamas kai kuriais arba visais toliau išvardytais būdais:
1. dažniau ir išsamiau tikrinant krovinius, krovinių transporto vienetus ir uosto įrenginyje (terminale) esančias krovinių saugojimo zonas (vizualinis ir fizinis patikrinimas);
  2. dažniau naudojant skenavimo ir aptikimo įrangą, mechaninius prietaisus arba šunis, ir
  3. derinant sustiprintą apsaugą užtikrinančias priemones su ekspeditoriumi ar su kita atsakinga šalimi, vadovaujantis pasiektu susitarimu ir nustatytomis procedūromis.
- 3 a p s a u g o s l y g i s
- 16.37. Kai yra nustatytas 3 apsaugos lygis, uosto įrenginys (terminalas) turi laikytis instrukcijų, kurias pateikia į pavojų saugumui keliantį incidentą arba jo grėsmę reaguojančios tarnybos. Uosto įrenginio (terminalo) apsaugos plane turi būti išsamiai išdėstytos apsaugą užtikrinančios priemonės, kurių gali imtis uosto įrenginys (terminalas) glaudžiai bendradarbiaudamas su reagavimo tarnybomis ir su uosto įrenginyje (terminale) esančiais laivais, tarp jų gali būti šios:
1. krovinių judėjimo arba krovimo operacijų visame uosto įrenginyje (terminale), jo dalyje ar konkrečiuose laivuose ribojimas arba laikinas sustabdymas, ir
  2. uosto įrenginyje (terminale) laikomų pavojingų prekių ir medžiagų, jei jų yra, aprašo bei jų laikymo vietos tikrinimas.

Laivo atsargų pristatymas

- 16.38. Apsaugą užtikrinančios priemonės, susijusios su laivo atsargų pristatymu, turi:

▼B

1. užtikrinti, kad būtų tikrinamos laivo atsargos ir įsitikinama, ar nepažeista jų pakuotė;
  2. užkirsti kelią tam, kad laivo atsargos nebūtų priimanos jų nepatikrinus;
  3. užkirsti kelią neteisėtiems veiksams;
  4. užkirsti kelią priimti atsargas, jei jos neužsakytos;
  5. užtikrinti, kad būtų atliekamos atsargas pristatančių transporto priemonių kratos, ir
  6. užtikrinti, kad uosto įrenginyje (terminale) būtų teikiamos atsargas pristatančių transporto priemonių palydos paslaugos.
- 16.39. Jei laivai reguliariai naudojami uosto įrenginiu (terminalu), gali būti tikslinga nustatyti laivui, laivo atsargų tiekėjams ir uosto įrenginiui (terminalui) procedūras, kurios apimtų pranešimus apie atsargų pristatymą, laiką ir dokumentus. Visada turi būti numatytas tam tikras būdas įrodyti, kad laivas užsakė atsargas, kurios yra pristatomos.
- 1 a p s a u g o s l y g i s
- 16.40. Kai yra nustatytas 1 apsaugos lygis, uosto įrenginio (terminalo) apsaugos plane turi būti nustatytos priemonės, taikomos pristatomoms laivo atsargoms kontroliuoti, tarp jų gali būti:
1. laivo atsargų tikrinimas;
  2. išankstinis pranešimas apie krovinio sudėtį, informacijos apie vairuotoją ir transporto priemonės registraciją pateikimas, ir
  3. atsargas pristatančios transporto priemonės apieškojimas.
- 16.41. Laivo atsargos gali būti tikrinamos kai kuriais arba visais toliau išvardytais būdais:
1. atliekant vizualinę ir fizinę apžiūrą, ir
  2. naudojantis skenavimo ir aptikimo įranga, mechaniniais prietaisais arba šunimis.
- 2 a p s a u g o s l y g i s
- 16.42. Kai yra nustatytas 2 apsaugos lygis, uosto įrenginio (terminalo) apsaugos plane turi būti nustatytos papildomos apsaugą užtikrinančios priemonės, taikomos norint sugriežtinti pristatomų laivo atsargų kontrolę, tarp jų gali būti šios:
1. natančno preverjanje ladijskih zalog;
  2. išsamus atsargas pristatančių transporto priemonių tikrinimas;
  3. susitarimas su laivo personalu patikrinti užsakymą pagal važtaraštį prieš įvežant jį į uosto įrenginį (terminalą), ir
  4. atsargas pristatančios transporto priemonės lydėjimas uosto įrenginyje (terminale).
- 16.43. Išsamų laivo atsargų patikrinimą galima atlikti kai kuriais arba visais toliau išvardytais būdais:
1. dažniau ir išsamiau tikrinant atsargas pristatančias transporto priemones;
  2. dažniau naudojantis skenavimo ir aptikimo įranga, mechaniniais prietaisais arba šunimis, ir
  3. ribojant arba uždraudžiant įvežti atsargas, kurios nebus išgabentos iš uosto įrenginio (terminalo) per konkretų laikotarpį.
- 3 a p s a u g o s l y g i s
- 16.44. Kai yra nustatytas 3 apsaugos lygis, uosto įrenginys (terminalas) turi laikytis instrukcijų, kurias pateikia į pavojų saugumui keliantį incidentą arba jo grėsmę reaguojančios tarnybos. Uosto įrenginio (terminalo) apsaugos plane turi būti išsamiai išdėstytos apsaugą užtikrinančios priemonės, kurių gali imtis uosto įrenginys (terminalas) glaudžiai bendradarbiaudamas su reagavimo tarnybomis ir uosto įrenginyje (terminale) esančiais laivais, tarp jų gali būti pasirengimas apriboti arba laikinai sustab-

▼B

dyti laivo atsargų pristatymą visame uosto įrenginyje (terminale) arba jo dalyje.

Nelydimo bagažo tvarkymas

- 16.45. Uosto įrenginio (terminalo) apsaugos plane turi būti nustatytos apsaugos priemonės, taikomos norint užtikrinti, kad nelydimas bagažas (t. y. bet koks bagažas, įskaitant asmeninius daiktus, kurių tikrinimo ar kratos metu neturi keleivis arba laivo įgulos narys), prieš įleidžiant jį į uosto įrenginį (terminalą) ar prieš perkeliant jį iš uosto įrenginio (terminalo) į laivą, būtų identifikuotas ir tinkamai patikrintas, įskaitant kratą. Nėra numatoma, kad ši bagažą tikrintų ir uosto įrenginys (terminalas), ir laivas, o tais atvejais, kai ir vienas, ir kitas turi tinkamos įrangos, atsakomybė už tikrinimą turi tekti uosto įrenginiui (terminalui). Būtinai glaudus bendradarbiavimas su laivu ir reikia imtis priemonių, kad nelydimas bagažas po patikrinimo būtų saugiai tvarkomas.

1 apsaugos lygis

- 16.46. Kai yra nustatytas 1 apsaugos lygis, uosto įrenginio (terminalo) apsaugos plane turi būti nustatytos apsaugos priemonės, taikomos kraunant nelydimą bagažą, norint užtikrinti, kad būtų tikrinama ir apieškoma iki 100 procentų (imtinai) nelydimo bagažo, įskaitant galimą peršvietimą rentgeno įranga.

2 apsaugos lygis

- 16.47. Kai yra nustatytas 2 apsaugos lygis, uosto įrenginio (terminalo) apsaugos plane turi būti nustatytos papildomos apsaugą užtikrinančios priemonės, taikomos kraunant nelydimą bagažą, tarp jų turi būti šimtaprocentinis viso nelydimo bagažo peršvietimas rentgeno įranga.

3 apsaugos lygis

- 16.48. Kai yra nustatytas 3 apsaugos lygis, uosto įrenginys (terminalas) turi laikytis instrukcijų, kurias pateikia į pavojų saugumui keliantį incidentą arba jo grėsmę reaguojančios tarnybos. Uosto įrenginio (terminalo) apsaugos plane turi būti išsamiai išdėstytos apsaugą užtikrinančios priemonės, kurių gali imtis uosto įrenginys (terminalas) glaudžiai bendradarbiaudamas su reagavimo tarnybomis ir uosto įrenginyje (terminale) esančiais laivais, tarp jų gali būti šios:

1. išsamesnis šio bagažo tikrinimas, pavyzdžiui, peršvietimas rentgeno įranga bent dviem skirtingais kampais;
2. pasirengimas apriboti arba laikinai sustabdyti nelydimo bagažo krovimą, ir
3. atsisakymas priimti nelydimą bagažą į uosto įrenginį (terminalą).

Uosto įrenginio (terminalo) apsaugos stebėjimas

- 16.49. Uosto įrenginio (terminalo) apsaugos organizacija turi gebėti visą laiką stebėti uosto įrenginį (terminalą) ir jo prieigas sausumoje ir vandenyje, įskaitant tamsų paros laiką ir blogo matomumo laikotarpius, uosto įrenginyje (terminale) esančias draudžiamąsias zonas, uosto įrenginyje (terminale) esančius laivus ir teritoriją aplink juos. Stebint gali būti naudojami:

1. apšvietimu;
2. apsaugos darbuotojais, įskaitant patruliavimą pėsčiomis, transporto priemonėmis ir vandens transportu, ir
3. automatiniais išibrovimų aptikimo prietaisais ir sekimo įranga.

- 16.50. Naudojami automatiniai išibrovimo aptikimo prietaisai turi įjungti garsinį ir (arba) vaizdinį pavojaus signalą toje vietoje, kurioje nuolat būna žmonių arba kuri yra nuolat stebima.

- 16.51. Uosto įrenginio (terminalo) apsaugos plane turi būti nustatytos kiekvienam apsaugos lygiui reikalingos procedūros ir įranga bei priemonės, užtikrinančios, kad stebėjimo įranga galės veikti nepertraukiamai, atsižvelgiant į galimą oro sąlygų arba elektros energijos tiekimo sutrikimo poveikį.

1 apsaugos lygis

- 16.52. Kai yra nustatytas 1 apsaugos lygis, uosto įrenginio (terminalo) apsaugos plane turi būti nustatytos apsaugą užtikrinančios priemonės, kurias taikant

▼B

gali būti derinamas apšvietimas, apsaugos darbuotojų paslaugos arba apsaugos ir sekimo įrangos naudojimas, kad uosto įrenginio (terminalo) apsaugos personalas galėtų:

1. stebėti visą uosto įrenginio (terminalo) teritoriją, įskaitant priėjimą iš kranto ir vandens pusės;
2. stebėti patekimo į uosto įrenginį (terminalą) vietas, užtvaras ir draudžiamąsias zonas, ir
3. stebėti greta uosto įrenginiu (terminalu) besinaudojančių laivų esančias zonas ir judėjimą, įskaitant paties laivo apšvietimo stiprinimą.

2 apsaugos lygis

16.53. Kai yra nustatytas 2 apsaugos lygis, uosto įrenginio (terminalo) apsaugos plane turi būti nustatytos papildomos apsaugą užtikrinančios priemonės, taikomos norint padidinti stebėjimo ir sekimo gebėjimus, tarp jų gali būti:

1. apšvietimo ploto ir intensyvumo bei sekimo įrangos aprėpties didinimas, įskaitant papildomo apšvietimo įrengimą ir stebimo ploto didinimą;
2. dažnesnis patruliavimas pėsčiomis, transporto priemonėmis arba vandens transportu ir
3. papildomo personalo skyrimas stebėti ir patruliuoti.

3 apsaugos lygis

16.54. Kai yra nustatytas 3 apsaugos lygis, uosto įrenginys (terminalas) turi laikytis instrukcijų, kurias pateikia į pavojų saugumui keliantį incidentą arba jo grėsmę reaguojančios tarnybos. Uosto įrenginio (terminalo) apsaugos plane turi būti išsamiai išdėstytos apsaugą užtikrinančios priemonės, kurių gali imtis uosto įrenginys (terminalas) glaudžiai bendradarbiaudamas su reagavimo tarnybomis ir uosto įrenginyje (terminale) esančiais laivais, tarp jų gali būti:

1. viso apšvietimo uosto įrenginyje (terminale) įjungimas arba uosto įrenginio (terminalo) prieigų apšvietimas;
2. visos sekimo įrangos, galinčios fiksuoti uosto įrenginyje (terminale) ar šalia jo atliekamus veiksmus, įjungimas ir
3. maksimalus šios sekimo įrangos įrašymo trukmės padidinimas.

Skirtingi apsaugos lygiai

16.55. Uosto įrenginio (terminalo) apsaugos plane turi būti nustatytos išsamios procedūros ir apsaugą užtikrinančios priemonės, kurių gali imtis uosto įrenginys (terminalas), jei jam yra nustatytas žemesnis apsaugos lygis negu laivui.

Šio kodekso nereglamentuojama veikla

16.56. Uosto įrenginio (terminalo) apsaugos plane turi būti nustatytos išsamios procedūros ir apsaugą užtikrinančios priemonės, kurias uosto įrenginys (terminalas) turi taikyti, kai:

1. jis sąveikauja su laivu, kuris yra buvęs valstybės, kuri nėra Susitariančioji Vyriausybė, uoste;
2. jis sąveikauja su laivu, kuriam netaikomas šis kodeksas;
3. jis sąveikauja su stacionariomis ar plaukiojančiomis platformomis ar vietiniu mobiliuoju atviros jūros grėžimo įrenginiu.

Apsaugos deklaracijos

16.57. Uosto įrenginio (terminalo) apsaugos plane turi būti išdėstytos procedūros, kuriomis reikia vadovautis, kai Susitariančiosios Vyriausybės nurodymu UĪAP paprašo pateikti apsaugos deklaraciją arba kai apsaugos deklaracijos prašo laivas.

Auditas, persvarstymas ir pakeitimas

16.58. Uosto įrenginio (terminalo) apsaugos plane turi būti nustatyta, kaip UĪAP ketina tikrinti, ar uosto įrenginio (terminalo) apsaugos planas tebėra veiksmingas, ir turi būti išdėstytos procedūros, kuriomis reikia vadovautis persvarstant, atnaujinant arba keičiant uosto įrenginio (terminalo) apsaugos planą.

▼B

- 16.59. Uosto įrenginio (terminalo) apsaugos planas turi būti persvarstomas UĮAP nuožiūra. Be to, jį reikia persvarstyti:
1. jei keičiamas su uosto įrenginiu (terminalu) susijęs uosto įrenginio (terminalo) apsaugos vertinimas;
  2. jei, atliekant uosto įrenginio (terminalo) apsaugos plano auditą arba Susitariančiąjai Vyriausybei tikrinant uosto įrenginio (terminalo) apsaugos organizavimą, nustatomi organizavimo trūkumai arba abejojama, ar patvirtinto uosto įrenginio (terminalo) apsaugos plano reikšmingi elementai tebėra aktualūs;
  3. įvykus pavojų saugumui keliantiems incidentams arba kilus jų grėsmėi, kai tai yra susiję su uosto įrenginiu (terminalu), ir
  4. pasikeitus uosto įrenginio (terminalo) savininkams arba veiklos kontrolei.
- 16.60. Po bet kurio plano persvarstymo UĮAP gali pasiūlyti reikiamų patvirtinto plano pakeitimų. Uosto įrenginio (terminalo) apsaugos plano pakeitimai, susiję su:
1. siūlomais pakeitimais, kurie gali iš esmės pakeisti taikomą uosto įrenginio (terminalo) apsaugos užtikrinimo metodą, ir
  2. nuolatinių užtvarų, apsaugos ir sekimo įrangos ir sistemų ir kt., kurios anksčiau buvo laikomos esminėmis norint palaikyti uosto įrenginio (terminalo) apsaugą, pašalinimu, modifikavimu arba pakeitimu.

Tokie pakeitimai turi būti pateikiami svarstyti ir tvirtinti Susitariančiąjai Vyriausybei, kuri patvirtino pirminį uosto įrenginio (terminalo) apsaugos planą. Tokių pakeitimų tvirtinimą su papildomais pakeitimais arba be jų gali pateikti Susitariančioji Vyriausybė arba pakeitimai gali būti tvirtinami jos vardu. Tvirtindama uosto įrenginio (terminalo) apsaugos planą, Susitariančioji Vyriausybė turi nurodyti, kurie procedūriniai ar fiziniai pakeitimai turi būti teikiami jai tvirtinti.

Uosto įrenginių (terminalų) apsaugos planų tvirtinimas

- 16.61. Uosto įrenginių (terminalų) apsaugos planus turi tvirtinti atitinkamos Susitariančiosios Vyriausybės, kurios turi nustatyti reikiamas procedūras, numatančias:
1. kaip joms bus teikiami uosto įrenginių (terminalų) apsaugos planai;
  2. kaip bus svarstomi uosto įrenginių (terminalų) apsaugos planai;
  3. kaip bus tvirtinami uosto įrenginių (terminalų) apsaugos planai su pakeitimais ar be jų;
  4. kaip bus svarstomi po patvirtinimo pateikti pakeitimai, ir
  5. procedūras, kaip bus tikrinama, ar patvirtinti uosto įrenginių (terminalų) apsaugos planai tebėra aktualūs.

Visuose etapuose reikia imtis priemonių, kad uosto įrenginio (terminalo) apsaugos plano turinys liktų konfidencialus.

Pažyma apie uosto įrenginio (terminalo) atitiktį reikalavimams

- 16.62. Susitariančioji Vyriausybė, kurios teritorijoje yra uosto įrenginys (terminalas), gali išduoti atitinkamą dokumentą dėl uosto įrenginio (terminalo) atitikties reikalavimams, kuriame nurodo:
1. uosto įrenginį (terminalą);
  2. kad uosto įrenginys (terminalas) atitinka XI-2 skyriaus ir šio kodekso A dalies nuostatas;
  3. dokumento dėl uosto įrenginio (terminalo) atitikties reikalavimams galiojimo laikotarpį, kurį turi nurodyti Susitariančiosios Vyriausybės, bet kuris neturi būti ilgesnis negu penkeri metai, ir
  4. tolesnio tikrinimo sąlygas, kurias nustatė Susitariančioji Vyriausybė, ir patvirtinimą, kai tikrinimai atliekami.
- 16.63. Dokumentas dėl uosto įrenginio (terminalo) atitikties reikalavimams turi būti rengiamas vadovaujantis šios kodekso dalies priedėlyje pateikta forma. Jei vartojama ne ispanų, prancūzų ar anglų kalba, Susitariančioji Vyriausybė gali pridėti vertimą į vieną iš šių kalbų, jei tai yra reikalinga.

▼B

17. UOSTO ĮRENGINIO (TERMINALO) APSAUGOS PAREIGŪNAS

Bendrosios nuostatos

- 17.1. Išskirtiniais atvejais, kai laivo apsaugos pareigūnui kyla klausimų dėl asmenų, norinčių įlipti į laivą tarnybiniais tikslais, įgaliojimų galiojimo, jam turi padėti uosto įrenginio (terminalo) apsaugos pareigūnas.
- 17.2. Uosto įrenginio (terminalo) apsaugos pareigūnas neturi būti atsakingas už eilinių asmenų, norinčių įlipti į laivą, asmens tapatybės patvirtinimą.

Papildomai kitos susijusios gairės pateiktos 15, 16 ir 18 skirsniuose.

18. MOKYMAI, TRENIRUOTĖS IR PRATYBOS UOSTO ĮRENGINIŲ (TERMINALŲ) APSAUGOS KLAUSIMAIMS

Mokymai

- 18.1. Uosto įrenginio (terminalo) apsaugos pareigūnas turi būti mokomas ir išmanyti kai kuriuos arba visus toliau išvardytus dalykus:
1. apsaugos administravimą;
  2. atitinkamas tarptautines konvencijas, kodeksus ir rekomendacijas;
  3. atitinkamus Vyriausybės teisės aktus ir reglamentus;
  4. kitų apsaugos organizacijų atsakomybę ir funkcijas;
  5. uosto įrenginio (terminalo) apsaugos vertinimo metodiką;
  6. uosto įrenginio (terminalo) apsaugos patikrinimų ir inspekcijų metodus;
  7. laivo ir uosto operacijas ir sąlygas;
  8. laivo ir uosto įrenginio (terminalo) apsaugą užtikrinančios priemonės;
  9. avarinę parengtį ir reagavimą bei avarinių planų rengimą;
  10. instruktavimo metodiką, skirtą mokymui ir švietimui apie apsaugą, įskaitant apsaugą užtikrinančias priemones ir procedūras;
  11. slaptos su apsauga susijusios informacijos ir su apsauga susijusių pranešimų tvarkymą;
  12. žinias apie dabartines grėsmes saugumui ir jų tendencijas;
  13. ginklų, pavojingų medžiagų ir prietaisų atpažinimą ir aptikimą;
  14. nešališką asmenų, galinčių kelti grėsmę saugumui, bruožų ir elgsenos atpažinimą;
  15. apsaugą užtikrinančių priemonių įveikimo būdus;
  16. apsaugos įrangą ir sistemas bei jų veikimo ribas;
  17. audito, patikrinimų, kontrolės ir stebėjimo metodus;
  18. fizinių kratų ir apžiūrų metodus;
  19. treniruotes ir pratybas apsaugos klausimais, įskaitant treniruotes ir pratybas, rengiamas su laivais, ir
  20. treniruočių ir pratybų apsaugos klausimais vertinimą.
- 18.2. Uosto įrenginio (terminalo) personalas, turintis konkrečių su apsauga susijusių pareigų, turi būti mokomas ar išmanyti visas šias ar kai kurias toliau išvardytas sritis, t. y.:
1. žinios apie dabartines grėsmes saugumui ir jų tendencijas;
  2. ginklų, pavojingų medžiagų ir prietaisų atpažinimas ir aptikimas;
  3. asmenų, galinčių kelti grėsmę saugumui, bruožų ir elgsenos atpažinimas;
  4. apsaugą užtikrinančių priemonių įveikimo būdai;
  5. minios valdymo ir kontrolės būdai;
  6. su apsauga susiję pranešimai;
  7. apsaugos įrangos ir sistemų operacijos;

▼B

8. apsaugos įrangos ir sistemų bandymai, kalibravimas ir priežiūra;
  9. patikrinimų, kontrolės ir stebėjimo priemonės ir
  10. asmenų, jų asmeninių daiktų, bagažo, krovinių ir laivo atsargų fizinių tikrinimų metodai.
- 18.3. Visas kitas uosto įrenginio (terminalo) personalas turi turėti pakankamai žinių ir būti susipažinęs su reikiamomis uosto įrenginio (terminalo) apsaugos plano nuostatomis, įskaitant šias:
1. įvairių apsaugos lygių prasmę ir jų keliamus reikalavimus;
  2. ginklų, pavojingų medžiagų ir prietaisų atpažinimą ir aptikimą;
  3. asmenų, galinčių kelti grėsmę saugumui, bruožų ir elgsenos atpažinimą ir
  4. apsaugą užtikrinančių priemonių įveikimo būdus.

Treniruotės ir pratybos

- 18.4. Treniruočių ir pratybų tikslas — užtikrinti, kad uosto įrenginio (terminalo) personalas išmanytų, kaip atlikti jiems priskirtas apsaugą užtikrinančias pareigas visais apsaugos lygiais, ir nustatyti visus su apsauga susijusius trūkumus, kuriuos reikia pašalinti.
- 18.5. Norint užtikrinti efektyvų uosto įrenginio (terminalo) apsaugos plano nuostatų įgyvendinimą, treniruotės turi būti rengiamos ne rečiau kaip kartą per tris mėnesius, nebent dėl konkrečių aplinkybių jas reikėtų rengti kitaip. Šių treniruočių metu turi būti tikrinami atskiri plano elementai, pavyzdžiui 15.11 punkte išvardytos grėsmės saugumui.
- 18.6. Įvairios pratybos, kuriose gali dalyvauti uosto įrenginio (terminalo) apsaugos pareigūnai drauge su Susitariančiųjų Vyriausybių atitinkamomis institucijomis, kompanijų apsaugos pareigūnai arba laivų apsaugos pareigūnai, jei įmanoma, turi būti rengiamos ne rečiau kaip kartą per kalendorinius metus ne ilgesniais kaip 18 mėnesių intervalais tarp pratybų. Prašymai dėl kompanijų apsaugos pareigūnų ar laivų apsaugos pareigūnų dalyvavimo bendrose pratybose turi būti pateikiami atsižvelgiant į poveikį laivo apsaugai ir darbui. Šių pratybų metu turi būti tikrinami ryšiai, koordinavimas, turimi išteklių ir reakcija. Šios pratybos gali būti:
1. visuotinės arba rengiamos realiomis sąlygomis,
  2. pratybos su treniruokliais arba seminaras, arba
  3. derinamos su kitomis pratybomis, pavyzdžiui, avarinio reagavimo arba kitos uosto valstybės pratybomis.
19. Laivų tikrinimas ir sertifikavimas

Papildomų gairių nepateikiama.

B dalies priedėlis

1 priedėlis

Laivo ir uosto įrenginio (terminalo) apsaugos deklaracijos forma⁽¹⁾

APSAUGOS DEKLARACIJA

Laivo pavadinimas:	
Registracijos uostas:	
TJO numeris:	
Uosto įrenginio (terminalo) pavadinimas:	

Ši Apsaugos deklaracija galioja nuo ..... iki ..... pateikiama dėl šių darbų

.....
(išvardyti darbus pateikiant reikiamą išsamesnę informaciją)

galiojant šiems apsaugos lygiams

Laivo apsaugos lygis (lygiai):	
Uosto įrenginio (terminalo) apsaugos lygis (lygiai):	

Uosto įrenginys (terminalas) ir laivas susitaria dėl toliau išvardytų apsaugos priemonių ir funkcijų, siekdami laikytis Tarptautinio laivų ir uosto įrenginių (terminalų) apsaugos kodekso A dalies reikalavimų.

Priemonės pavadinimas	LAP ar UJAP parašai šiose grafose rodo, kad darbus, laikydamasis atitinkamo patvirtinto plano, atliks	
	Uosto įrenginys (terminalas)	Laivas
Visų apsaugos pareigų atlikimo užtikrinimas		
Draudžiamųjų zonų stebėjimas, kad į jas patektų tik tam įgalioti asmenys		
Patekimo į uosto įrenginį (terminalą) kontrolė		
Patekimo į laivą kontrolė		
Uosto įrenginio (terminalo) stebėjimas, įskaitant švartavimosi zonas ir zonas aplink laivą		
Laivo stebėjimas, įskaitant švartavimosi zonas ir zonas aplink laivą		
Krovinių tvarkymas		
Laivo atsargų pristatymas		
Nelydimo bagažo tvarkymas		
Asmenų įlaipinimo ir jų įnešamų asmeninių daiktų kontrolė		
Užtikrinimas, kad būtų parengti laivo ir uosto įrenginio (terminalo) ryšiai apsaugai užtikrinti		

⁽¹⁾ Tokia apsaugos deklaracija sudaroma tarp laivo ir uosto įrenginio (terminalo). Jei deklaracija skirta dviem laivams, ši forma turi būti atitinkamai pakeista.

▼ B

Šį susitarimą pasirašiusios šalys patvirtina, kad apsaugos priemonės ir susitarimai dėl uosto įrenginio (terminalo) ir laivo atliekant nurodytus darbus atitinka XI-2 skyriaus ir kodekso A dalies nuostatas, kurios bus įgyvendinamos laikantis jų patvirtintame plane jau numatytų nuostatų arba pridėtame priede patvirtintų ir išdėstytų specialiųjų susitarimų.

(vieta) ....., (data) .....

Pasirašė šių šalių vardu

uosto įrenginio (terminalo):	laivo:
<i>(uosto įrenginio (terminalo) apsaugos pareigūno parašas)</i>	<i>(laivo kapitono arba apsaugos pareigūno parašas)</i>

Pasirašiusio asmens vardas, pavardė ir pareigos

Vardas, pavardė:	Vardas, pavardė:
Pareigos:	Pareigos:

Informacija ryšiams palaikyti

(įrašyti reikiama tvarka)

(nurodyti telefonų numerius arba radijo kanalus ar dažnius, kurie bus naudojami)

su uosto įrenginiu (terminalu):	su laivu:
Uosto įrenginys (terminalas)	Kapitonas
Uosto įrenginio (terminalo) apsaugos pareigūnas	Laivo apsaugos pareigūnas
	Kompanija
	Kompanijos apsaugos pareigūnas

2 priedėlis

Dokumentas dėl uosto įrenginio (terminalo) atitikties reikalavimams forma

PAŽYMA DĖL UOSTO ĮRENGINIO (TERMINALO) ATITIKTIES REIKALAVIMAMS

(Oficialusis antspaudas)

(Valstybė)

Pažymos numeris .....

Išduotas vadovaujantis

TARPTAUTINIO LAIVŲ IR UOSTO ĮRENGINIŲ (TERMINALŲ) APSAUGOS KODEKSO (ISPS KODEKSAS) B DALIES NUOSTATOMIS

Vyriausybė .....
(Valstybės pavadinimas)

Uosto įrenginio (terminalo) pavadinimas: .....

Uosto įrenginio (terminalo) adresas: .....

TVIRTINAME, kad šio uosto įrenginio (terminalo) ir XI-2 skyriaus bei Tarptautinio laivų ir uosto įrenginių (terminalų) apsaugos kodekso (ISPS Kodeksas) A dalies nuostatų atitikties yra patikrinta ir kad šis uosto įrenginys (terminalas) veikia laikydamasis patvirtinto Uosto įrenginio (terminalo) apsaugos plano. Šis planas patvirtintas šioms operacijoms <nurodyti operacijų rūšis, laivų ar veiklos rūšis ir kitą reikalingą informaciją>: (kas nereikalinga, išbraukti):

Keleivinis laivas

Keleivinis greitaeigis laivas

Krovininis greitaeigis laivas

Biriųjų krovinių laivas

Naftos tanklaivis

Cheminių medžiagų tanklaivis

Dujovežis

Mobilieji atviros jūros grėžimo įrenginiai

Krovininiai laivai, nepriskirti pirmiau nurodytoms kategorijoms

Šis dokumentas dėl atitikties reikalavimams galioja iki ..... atliekant patikrinimus (nurodytus kitoje lapo pusėje)

Išduotas .....
(išdavimo vieta)

Išdavimo data .....

.....
(dokumentą išdavusio nustatyta tvarka įgalioto pareigūno parašas)

.....
(dokumentą išdavusios institucijos antspaudas arba spaudas)

PATIKRINIMŲ TVIRTINIMAS

<Irašyti valstybės pavadinimą> Vyriausybė nustatė, kad šio Atitikties dokumento galiojimas turi būti tvirtinamas atliekant <Irašyti reikiamą informaciją apie patikrinimus (pvz., privalomieji kasmetiniai ar neplaniniai)>.

TVIRTINAME, kad, atlikus patikrinimą vadovaujantis kodekso (ISPS Kodeksas) B dalies 16.62.4 punktu, buvo nustatyta, kad uosto įrenginys (terminalas) laikosi atitinkamų Konvencijos XI-2 skyriaus ir (ISPS) kodekso A dalies nuostatų.

1 PATIKRINIMAS

Pasirašė: .....
(*įgalioto pareigūno parašas*)

Vieta: .....

Data: .....

2 PATIKRINIMAS

Pasirašė: .....
(*įgalioto pareigūno parašas*)

Vieta: .....

Data: .....

3 PATIKRINIMAS

Pasirašė: .....
(*įgalioto pareigūno parašas*)

Vieta: .....

Data: .....

4 PATIKRINIMAS

Pasirašė: .....
(*įgalioto pareigūno parašas*)

Vieta: .....

Data: .....¹⁸